

அமரர்
வைத்தலிங்கம் கண்மணி
அவர்களின்
சிவபதம்பேறு குறித்த மணிதீயம்
16.07.2020

நெற்கொழு கிழக்கு, கொம்மந்தறை,
உடுப்பிட்டி வடக்கைப் பிறப்பிடமாகவும்,
இராமநாதபுரத்தை வசிப்பிடமாகவும், திருவையாற்றை
தற்காலிக வதிவிடமாகவும் கொண்ட
வேளாளர் குலத்தை சேர்ந்த

அமரர்
வைத்திலிங்கம் கண்மணி
அவர்களின்
சிவபதப்பேறு குறித்த மணிதீபம்
16.07.2020

சமர்ப்பணம்

எம் குடும்பத்தின் ஒளி விளக்காய்
எமக்கெல்லாம் ஒளி தந்தாய்
எம் நலனுக்காய் தன்னலம் பாராது
வாழ்ந்து விடை கொண்ட
குலமகள் நீயன்றோ
உமைநாழ வந்தோரை அன்போடு
அரவணைத்து பண்போடு உபசரித்த
சிவக்கொழுந்தே
பிரார்த்தனை செய்வோம் என்றுமுனை
எம் அன்புத் தெய்வமே உன்சரணங்களில்
சீம் மலரினை சமர்ப்பிக்கிறோம்

ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி!! ஓம் சாந்தி!!!

இங்ஙனம்
குடும்பத்தினர்.

அன்னை மடியில்
1930.08.23

அமரர்

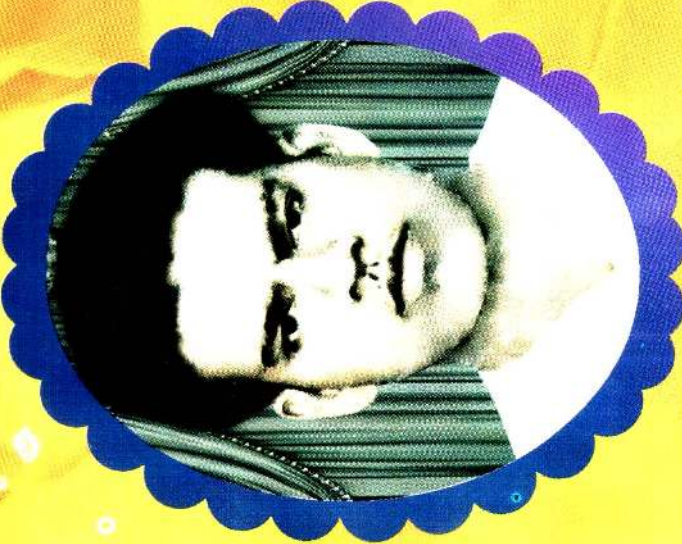
ஓறைவன் மடியில்
2020.06.16

வைத்திலிங்கம் கண்மணி

திதி நிர்ணய வெண்பா

புகழ்பூத்த சார்வரி வருடம் ஆனிசேர் இரண்டாம் நாள்
அபரபக்க தூயதிதி ஏகாதசிதனில் அமிர்தசித்தம்
முழுதும் நிறைந்த நன்னாளில் எம்பாசமலர்
மண்ணுலகைவிட்டு விண்ணுலகம் சென்றாரே.

அன்னை மறியல்

1929

ஓறவன் மறியல்

1959

அன்னை மறியல்

1930.08.23

ஓறவன் மறியல்

2020.06.16

தம்பியுத்து வைத்திலிங்கம்

வைத்திலிங்கம் கண்மணி

இறை துதிப்பாக்கள்

வீநாயகர் துதி

திருவாக்கும் செய்கருமம் கைகூடும் செஞ்சொல்
பெருவாக்கும் பீடம் பெருக்கும் - உருவாக்கும்
ஆதலால் வானோரும் ஆனைமுகத்தானே
காதலால் கூப்புவர் தம்கை

பஞ்ச தோத்திரம்

தேவாரம்

எண்ணுகேன் என்சொல்லி எண்ணுகேனோ
எம்பெருமான் திருவடியெ எண்ணினல்லால்
கண்ணிலேன் மற்றோர் களைகண் இல்லேன்
கழலடியெ கைதொழுது காணின் அல்லால்
ஒண்ணுளேன் ஒன்பது வாசல் வைத்தாய்
ஒக்க அடைக்கும் போதுணர மாட்டேன்
புண்ணியா உன்னடிக்கே போதுகின்றேன்
பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணியனே

தருவாசகம்

நானே பொய் என்நெஞ்சம் பொய் என் அன்பும் பொய்
ஆனால் வினையென் அமுதால் உன்னைப் பெறலாமே
தேனே அமுதே கரும்பின் தெளிவேதித்திக்கும்
மானே அருளாய் அடியேன் உனை வந்துறுமானே.

தருவ்சைப்பா

அற்புதத் தெய்வம் இதனின்மற் றுண்டே
அன்பொடு தன்னைஅஞ் செழுத்தின்
சொற்பதத் துள்வைத் துள்ளம்அள் ளூறும்
தொண்டருக் கெண்டிசைக் கனகம்
பற்பதக் குவையும் பைம்பொன்மா ளிகையும்
பவளவா யவர்பனை முலையும்
கற்பகப் பொழிலும் முழுதுமாங் காங்கை
கொண்டசோ ளேச்சரத்தானே.

தருப்பல்லாண்டு

ஆரார் வந்தார் அமரர் குழாத்தில்
அணியுடை ஆதிரைநாள்
நாரா யணனொடு நான்முகன் அங்கி
இரவியும் இந்திரனும்
தேரார் வீதியில் தேவர் குழாங்கள்
திசையனைத்தும் நிறைந்து
பாரார் தொல்புகழ் பாடியும் ஆடியும்
பல்லாண்டு கூறுதுமே.

தருப்புராணம்

ஆலமே அமுத மாக
 உண்டுவா னவர்க்க ளித்துக்
 காலனை மார்க்கண் டர்க்காய்
 காய்ந்தனை அடியேற் கின்று
 ஞாலம்நின் புகழே யாக
 வேண்டும்நான் மறைக ளேத்தும்
 சீலமே ஆல வாயில்
 சிவபெரு மானே என்றார்.

தருப்புகழ்

கலைமேவு ஞானப் பிரகாசக்
 கடலாடி ஆசைக் கடலேறிப்
 பலமாய வாதிற் பிறழாதே
 பதிஞான வாழ்வைத் தருவாயே
 மலைமேவு மாயக் குறமாதின்
 மணமேவு வாழக் குமரேசா
 சிலைவேட சேவற் கொடியோனே
 திருவாணி கூடற் பெருமானே.

வாழ்த்து

தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி!
 எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவா போற்றி!
 பராய்த்துறை மேவிய பரனே போற்றி
 சீராய்ப்பள்ளி மேவிய சிவனே போற்றி.

இவர்களை கண்ணுக்கு இமையாக தலைவனும் தலைவியும் அன்பூட்டி, சீராட்டி, பாராட்டி வளர்த்து வந்தனர். பின்னர் வடமாகாணத்தின் எழில் கொஞ்சம் கிளிநொச்சி நகரின் முக்கனிகளும் பச்சைப்பசும் வயல்வெளிகளும் நிறைந்து மிளிரும் இராமநாதபுரத்தில் 1955 ஆம் ஆண்டு தனது குடும்பத்துடன் வந்து குடியேறினார்.

கற்பனைக்கு எட்டாத களிப்புடன் கார் முகிலாகி கலந்துருகி இல்லறம் நிலைத்திருக்க முத்துக்களாய் அபயனும் கடைக்குட்டி தேன்மொழியும் வந்துதித்தனர். பார்ப்பவர் வியப்புறவே பாசம் தனைப்பொழிந்து கூண்டுக்கிளிகள் என இன்புற்று குதூகலித்து வாழும் போது காலனவன் பார்வை 1959 ஆம் ஆண்டு இவர்துணைவன் மீது விழுந்தது. தான் கரம் பிடித்த மணவாளன் கடைசிவரை உடனிருப்பார் என்றிருந்த பத்தினியோ கையில் 11 நாள் குழந்தையுடன் செய்வதறியாது திகைத்து நின்றார். கொற்றவன் உடல் சுமந்து பிறந்த இடம் நோக்கி போனார். அங்கு கணவனின் இறுதிக் கிரியைகள் செய்து சிலகாலம் வசித்து மீண்டும் இராமநாதபுரம் வந்து சேர்ந்தார்.

உற்றமும் சுற்றமும் இவரைத் தேற்றி நிற்க துணைவரின் தந்தையும் தாயும் (தம்பிமுத்து, பொன்னாச்சி) இவரின் தந்தையும் தாயும் (சின்னையா, வைரவிப்பிள்ளை) கூட்டாக இணைந்து குழந்தைச் செல்வங்களை வளர்த்து வந்தனர். தலைமகளாம் முதல்மகன் சேதுகாவலர் தன்னைப் பெற்றவளுடன் தோள் கொடுத்து தன் குடும்பம் காத்து நின்றார். தான் பெற்ற முத்துக்களுக்கு தாயும் தந்தையுமாகி கண்ணுக்கு இமையாக காத்து வாழ்க்கைப் பாடத்தை அழகாக கற்றுத் தந்தார்.

காலங்கள் உருண்டோடியது. தான் பெற்ற பெண்பிள்ளைகள் மங்கைப் பருவம் எய்தியதைக் கண்டு மனதார மகிழ்ந்து மூத்தவன் ஜெயரதியை 1975 ஆம் ஆண்டு சந்நிதி முருகன் சந்நிதானத்தில்

மயிலியதனையைச் சேர்ந்த ஆற்றல் மிகு வல்லவன் தவராசசிங்கத்திற்கு மணம் புரிந்து வைத்தார். இவர்கள் வழியாக வந்த துஷியந்தினி, சசிநந்தினி, துஷியந்தன், சசிகரன், அனுஷ்யந்தன், பிரஸ்னோ ஆகியோரான பேரப்பிள்ளைகளைக் கண்டு இன்புற்று மகிழ்ந்தார்.

தனது இரண்டாவது மகள் சுலோசனாவை 1983 ஆம் ஆண்டு தனது அண்ணன் மகன் சிவபாதசுந்தரத்திற்கு சுற்றம் குலம் ஒன்றாய்க் கூடி சூத்திரமாய் பொன்விலங்கு பூட்டி விட்டார். இவர்கள் வழியாக வந்த பிரகாஸ், ஸ்ரீமிதுலா, துஷிதா, விவேகதாஸ் ஆகிய பேரர்களைக் கண்டு அளவில்லா ஆனந்தம் அடைந்தார். தன் கடைக்குட்டி தேன்மொழியை மீசாலையைச் சேர்ந்த அன்பிற்கும் பண்பிற்கும் இலக்கணமாய் விளங்கும் யோகலிங்கத்திற்கு 1988 ஆம் ஆண்டு சிறப்புடனே திருமணம் நடாத்தி வைத்தார்.

தலைமகனாம் முதல்மகன் சேதுகாலவர் தாயுடன் சேர்ந்து தங்கைகளை வாழ வைத்து தன் வாழ்வை தொடர எண்ணி கிளிநொச்சி திருநகரைச் சேர்ந்த புவனேஸ்வரியை 1989 ஆம் ஆண்டு செம்மையுடன் மணம் புரிந்து நீர்வளமும் நிலவளமும் செறிந்து மிளிரும் திருவையாற்றில் சிறப்பாய் வாழ வழி அமைத்து இவர்களுடன் தானும் வசித்து வந்தார். இவர்கள் வழியாக வந்து நின்ற பேரக்குழந்தைகள் புவர்ணன், சுப்ரஜா, கபிலன், குபேரன், கீத்திகா, அருளரசி ஆகியோரைக் கண்டு மகிழ்ந்துருகி கழிப்புற்றார்.

தொடர்ந்து சிலகாலம் திருவையாற்றிலும் சிலகாலம் இராமநாதபுரத்திலும் தனது வாழும் காலத்தை இனிதே கழித்தார். இளைய மகனாம் அபயனுக்கு தன் கணவன் வழி உறவு நிலைத்திருக்க எண்ணி அவரின் அக்கா மகள் வதனியை 1994 ஆம் ஆண்டு இனிதே மணம் முடித்து வைத்தார். கடல் கடந்து வாழும் இவர்கள் இல்லறம் சிறந்து விளங்க ராஜசேதுவன், ஆதிரையன் ஆகிய இரு மகவைப் பெற்றெடுத்தனர்.

தன் குலம் தழைக்க வந்த பேரர்களைக் கண்டு இன்புற்று வாழ்கையில் தலைமகனின் மூத்தமகன் புவர்ணன் தனது ஒன்பதாவது அகவையில் 1999 ஆம் ஆண்டு இவ்வுலகை விட்டு பிரிந்தார். இயற்கையை வெல்லுதல் முடியாத காரியமன்றோ! நாட்டில் யுத்தம் முழுவே நிலைதடுமாறி தவித்திருந்தார். மண்ணின் துயர் துடைக்க செல்லமகள் சுலோசனாவின் மூத்தமகன் பிரகாஸ் 2008 ஆம் ஆண்டு மண்ணிற்காய் மாண்டதை எண்ணி கலங்கி நின்றார்.

ஈரெட்டுத் திசையிலிருந்து விமானத் தாக்குதல்கள், சொந்த இடம் விட்டகன்று பாதுகாப்புத் தேடி பிள்ளைகள், பேரப்பிள்ளைகள் மற்றும் மைத்துனி தங்கமணியுடன் புறப்பட்டார். யுத்தத்தின் இறுதியில் எதிரியின் வெடிகுண்டுக்கு இரையாகி பொக்கணை மண்ணில் 2009 ஆம் ஆண்டு மைத்துனி தங்கமணி உயிர்பிரிய விதியை எண்ணி சோர்வுற்றார். காலங்கள் வேகமாக உருண்டோடியது போன்ற உணர்வு. யுத்தம் முடிவிற்கு வந்த பின்னர் மீண்டும் இராமநாதபுரம் வந்து பிள்ளைகளுடன் குடியேறி வாழ்ந்து வந்தார்.

இளமையதை நாளடைவில் முதுமை கொள்ளும் இறப்பெல்லாம் பிறப்பன்றே உறுதியாகும். கருமவினை கடவுளருள் ஒன்று கூடி காட்சிப்படும் ஒன்றே தான் மனித வாழ்வு என்ற வரிகளின் உண்மையை உணர்ந்து வாழ்ந்து வந்தார். கடல் கடந்து வாழும் தனது இளைய மகன் அபயன் மற்றும் மருமகன், பேரப்பிள்ளைகளை நேரில் கண்டும் மனமகிழ்ந்தார்.

காலங்கள் உருண்டோடியது. பேரர்கள் மணப்பருவம் எய்தியதும் அவர்களுக்கேற்ற மணவாளனைத் தேர்ந்தெடுத்து மணம் புரிந்து வைத்து மகிழ்ந்தார். பேரர்கள் வழியாக வந்த கிசோ, அனுஜன், ஓவியா, ரிஷான், சித்தார்த் ஆகியோர்களான பூட்டப்பிள்ளைகளைப் பெற்று வாழ்வின் பெரும் பேறு பெற்றவராய் பூரிப்படைந்தார்.

விதியை வெல்ல எவ்வாறு முடியும் மூத்தமகன் ஜெயரதியின் செல்வப்புதல்வன் அனுஷ்யந்தன் 2018 ஆம் ஆண்டு காலனவன் கைப்பிடிக்குள் அகப்பட்டதை எண்ணி விம்மி அழுது புரண்டார்.

முதுமையின் வேகம் அவரைக்கண்டு அஞ்சும் அளவுக்கு கடின உழைப்பாளி. தன்னை நாடி வந்தோரை வாழ வைத்த சீமாட்டி மாவடி அம்மன், மாவடி முருகன் அருட்கடாட்சம் நிரம்பப் பெற்ற பக்தை. கனகாம்பிகை அம்மனினதும் திருவையாறு சித்தி விநாயகரினதும் ஆசீர்வாதமும் கடைக்கண் பார்வையும் நிரம்பப்பெற்றவர்.

மாவடி அம்மனின் சரணங்களை தினமும் பற்றி நின்றவர். ஆலயத்தில் அறப்பணிகள் செய்தே தன் காலத்தை இனிதே கழித்து வந்தார். மாவடி அம்மன் ஆலயத்திற்கு நன்கொடை செய்ய திருவுளம் கொண்டு காலம் கனிந்து வந்த வேளையில் 2012 ஆம் ஆண்டு அன் னதானமடமொன்றை அமைத்துக் கொடுத்தார். இவ் ஆலயத்தில் 01ஆம் பங்குனித்திங்கள் உற்சவம், 03ஆம் நவராத்திரி பூசை, 03ஆம் திருவெம்பாவை பூசை, கார்த்திகை மாதம் முழுவதுமான நித்திய பூசை ஆகியவற்றை ஒவ்வொரு வருடமும் செய்து அம்பாள் அருட்கடாட்சத்தை பெற்று வந்தார். தொடர்ந்து தனது இயலாமையின் காரணமாக திருவெம்பாவை பூசை, பங்குனித்திங்கள் உற்சவம் இரண்டையும் செய்து வந்தார். தனது தள்ளாத வயதிலும் முதுமை முற்றிலும் அரவணைத்த வேளையிலும் இவ்வருட 1ஆம் பங்குனித்திங்கள் உற்சவத்தில் கலந்து கொண்டு அம்பாள் அருள் பெற்றார்.

இவர் தனது இறுதி நாட்களை திருவையாறில் வாழ்ந்து வந்தார். இவ்வாறு வாழ்வாங்கு வாழ்ந்த இவர் பிள்ளைகள், பேரப்பிள்ளைகள், பூட்டப்பிள்ளைகள் மற்றும் உற்றம், சுற்றம் கூடி நிற்க தனது 90 ஆவது அகவையில் தூயதிதி ஏகாதசி தனில் 16.06.2020 அன்று அமைதியாய் விடைபெற்றார். இப்பூவுலக வாழ்வை வாழ்ந்து முடித்த திருப்தியுடன்

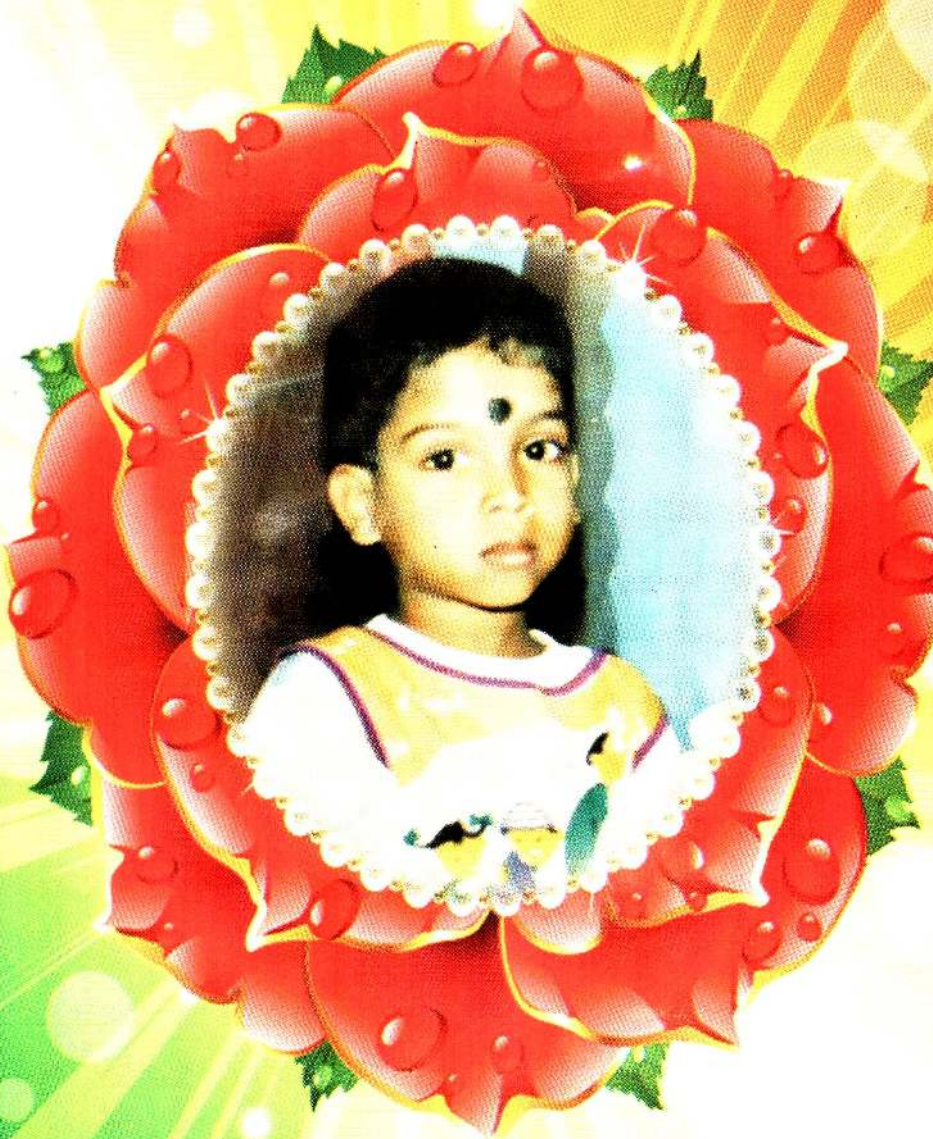
“உறங்குவது போலும் சாக்காடு

உறங்கி விழிப்பது போலும் பிறப்பு” என

வான் புகழ் வள்ளுவனின் குறளை நினைத்து ஆறுதல் அடைவோமாக...

இவரின் ஆத்மா சாந்தியடைய தனமும் ப்ரார்த்திப்போம்.

அன்னை மடியில்
1990.09.19

அமரர்

ஓறைவன் மடியில்
1999.06.15

சேதுகாவலர் புவர்ணன்

இதயத்திலிருந்து சில வரிகள்

உடலில் சுமந்து உயிரைப் பகிர்ந்து
 உருவம் தந்த தெய்வமே
 ஈரைந்து மாதங்கள் கருவில் எமை சுமந்து
 நீங்கள் பட்ட பெரும்பாடு அறிவோமம்மா
 சீர் தூக்கி எமை வளர்க்க
 தன்னலம் மறந்து எம் நலம்
 காத்து நின்றீர்மமா
 தந்தைதனை நாமிழக்க
 அந்தக் குறையேதும் தெரியாது
 கண்ணை இமை காப்பது போல் காத்தீர்மமா
 விழுதுகளாய் நாமிங்கே கிளை பரப்பி நிற்கையிலே
 அடிமரம் சாய்ந்து போனதுவோ
 நாம் நோயுற்ற வேளையிலும்
 ஊண் உறக்கமின்றி தவித்தீர்மமா
 அன்பாலே அனைவரையும் அரவணைத்து
 பண்பை பொழிந்தீரே
 பெற்றவள் கடன் தீர்க்க முடியாது
 கடல் கடந்து வாழும் உன் மகன் வந்தால்
 என்ன பதில் சொல்வதம்மா
 தலைமுறை மூன்று கண்ட திருப்தியுடன்
 வாழ்ந்த வாழ்க்கை போதுமென்றா
 விடை பெற்று சென்று விட்டீர்
 செல்லக்கா என்று செல்லமாக அழைக்கையிலே
 விரைந்தோடி வருவீரே
 முழு நிலவு உமது வதனம் இனி எப்போ காண்பதம்மா
 எம் குலம் காத்த தெய்வமே அமைதியாய்
 உறங்குங்கள் - உங்கள்
 ஆத்மா சாந்தியடைய தினம்
 இறைவனைப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

பிள்ளைகள், மருமக்கள், பேரப்பிள்ளைகள், பூட்டப்பிள்ளைகள்

மாவடி அம்மன் ஊஞ்சல் பாட்டு

திருவூஞ்சல் பதிகம்

காப்பு

சீராந்த ஈழவள தேசத் தாயின்

சிவப்பொலிவு இராமநாதபுரத்து மேவி

ஏரார்ந்த மாவடியில் இனிதே ஓங்கி

இசைஞானம் வளருமொரு ஊரில் வைகும்

பேசரிய திருமகளாம் முத்துமாரிப்

பெருமாட்டிக்கினிதாய் ஓர் ஊஞ்சல் பாட

காரானைக் கருதிக் கை குவித்தேன் நாவிற்

சூழ்வினைகள் சூழாமல் காப்பதாமே

1

பதிகம்

தேமதுரத் தேவாரம் தூண்களாக

திருவொளிரும் வாசகம் சிர்விட்டமாக

பாமகள் தேர் இசைப்பாடல் தாலாட்டாக

பல இழைசேர் திருமந்திரம் கயிறதாகச்

சேமமுறும் பிரபந்தம் பலகையாகத்

தேசுபெறு புராணமெனும் பீடமேறி

ஏமமளி மாவடி வாழ் மாரி அம்மா

ஏந்தியமர்ந்தெமக்கருள்வாய் ஆடீருஞ்சல்

2

சிவஞானபோதமுயர் தண்டதாகச்

சிறந்தொளிரும் சித்தியதன் தகழியாக

நயமோங்கு சித்தாந்த சாஸ்திரங்கள்

நலமுறு திரியெனவே நண்ணி நிற்பச்

சிவசாதர் மெய்நெறியாம் நெய்யை ஊற்றித்

தேர்ந்த அன்புச் சுடரேந்தி விளங்கவைத்துச்

சிவமயமாம் மாவடிவாழ் முத்துமாரிச்

சின்மயமே எமக்கருள்வாய் ஆடீருஞ்சல்

3

அடியவரை அணைத்தெடத்து ஆண்டு கொள்வாய்
 அபிராமிப்பட்டர் தம் அகத்தில் தோய்ந்தாய்
 நெடிய பிழை குடிகேடன் வாழ்வழித்து
 நிர்மலனாய் அரசடனே நிற்க வைத்தாய்
 பொடியெனவே தீவினைகள் பொடிந்து போக
 புண்ணியப் பேறெம் முதல்வி தஞ்சமானாய்
 துடியிடையாய் மாவடி வாழ் முத்துமாரி
 தூய அன்னை எமக்கருள்வாய் ஆடரூஞ்சல்! 7

ஒளிகாலும் தரளவடம் ஒளிர்ந்தேயாட
 ஒப்பரிய ஊஞ்சலும் அங்குயர்ந்தேயாட
 அளியினொடு அலரி மலர் மாலையாட
 அரண்டு தொழும் அடியர்வினை அஞ்சியோட
 குழந்துவரு துன்பமெல்லாம் துவண்டேயோட
 தொழுமடியார் இன்பத்துள் துளிர்ந்தேயாட
 அரியவளே! அழகம்மை முத்துமாரி
 அம்மையினிதெமக்கருள்வாய் ஆடரூஞ்சல்! 8

கம்பன் கவிக்காம் கிழவி ஆடரூஞ்சல்!
 கழனி செழித்தோங்க வைப்பாய் ஆடரூஞ்சல்!
 செம்பவள மேனியளே ஆடரூஞ்சல்!
 தீந்தமிழ் தேன் ஆர்ப்பவளே ஆடரூஞ்சல்!
 சுந்தரம் சேர் மாலையினாய் ஆடரூஞ்சல்!
 அருபாலர்க்கமுதளித்தாய் ஆடரூஞ்சல்!
 அம்புவியை ஆட்டுவிப்பாய் ஆடரூஞ்சல்!
 அரிவாகனத்தமர்ந்து ஆடரூஞ்சல்! 9

அரனாரின் சமபாதி நினக்கேயாக்கி
 அண்டமெல்லாம் ஆக்குவிக்கும் தாயுமாகி
 நிரந்தரியாய் துரந்தரியாய் தூர்க்காவாகி
 அரிமீது அமர்ந்தாட்சி செய்வாளாகி
 வாழை பலா மாவென்னும் முக்கனிகள்
 வகையாக வளர்ந்தோங்கும் மாவடியில்
 வண்ணமுற அருள்சுரந்து ஆளும் தாயே
 வடிவழகி திருவூஞ்சல் ஆடர்! ஆடர்! 10

மும்மலங்கள் பொடியெனவே பொசுங்கிப் போக
 மழுமுதல்வி பொன்னூஞ்சல் ஆடர்! ஆடர்!
 கொடிய மகிடைசுரனைக் கூறுபோட்டாய்
 குலமகளே திருவூஞ்சல் ஆடர்! ஆடர்!
 நின்னழகைக் கண்ட கண்கள் மாரியாக
 நிரமலமாய் திருவூஞ்சல் ஆடர்! ஆடர்!
 காராளர் கூடிநின்று வடம் தொட்டாட்ட
 கதிரொளியே! திருவூஞ்சல் ஆடர்! ஆடர் 11

வாழி
 அருமறைகள் திருமறைகள் அறநூல் வாழி!
 அந்தணரும் அறவோரும் சிறந்தே வாழி!
 பெருநிதியாம் திருநீறும் கண்டிகையும் வாழி!
 பேசரிய கற்பிலுயர் பெண்கள் வாழி!
 கருதுமுயர் வான்வாழி! களனிவாழி!
 கடவுளுறை உள்ளங்கள் ஓங்கி வாழி!
 பொன்னிறத்தாள் மாவடியின் மாரி அம்மே!
 புனிதநிறை வாழ்வருளி வாழி! வாழி! 12

எச்சரிக்கை

திங்கள் ஒளிர் திருவதன தேவி எச்சரிக்கை
 திகழுமொளி நுதல் நயன திருவே எச்சரிக்கை
 தாங்கிடுவாய் தரணியையே தாயே எச்சரிக்கை
 தயவருள்வாய் கழனிக்கரைத் தவமே எச்சரிக்கை
 திருமாலின் திருத்தங்கைத் திருமகளே எச்சரிக்கை
 இமவானின் இன்மகளே தெளிந்தோம் எச்சரிக்கை
 அமுதமுது தொழும் அடியார் துயர்களைவாய் எச்சரிக்கை
 தூயவளே உலக ஒளிமுதலே எச்சரிக்கை 13

பராக்கு

சீராரும் மாவடியின் திருமதுவே பராக்கு
 சிவனவனின் பங்கிலுறை தேவி பராக்கு
 நாரணணனின் நல்லதங்கை நாரி பராக்கு
 அரி மீது அமர்ந்தவளே அம்மா பராக்கு
 பாலகர்க்கு அமுதளித்த அம்மா பராக்கு
 பாவவினை வேரறுக்கும் மாரி பராக்கு
 நச்சியுனை நாடிகர்க்கு நலமருள்வாய் பராக்கு
 நாளுமடியார்க்கருளும் நாயகியே பராக்கு 14

லாலி

அம்பிகையே அருளொளியே லாலி லாலி
 அரவனவனின் அருந்துணையே லாலி லாலி
 தும்பிமுகத்தானின் திருத்தாயே லாலி லாலி
 தொழுமடியர் துரந்தரியே லாலி லாலி
 சிறுவிதியின் வலி தொலைப்பாய் லாலி லாலி
 சேரடியர்க்கருளுவையே லாலி லாலி
 பேரிய மதியொளியே லாலி லாலி
 மனங்குளிர வாழ்வளிப்பாய் லாலி லாலி 15

மங்களம்

மாசறு பசும் பொன்னே சுப மங்களம்

மாரிமக மாயி அம்மா சுப மங்களம்

போதமளித்தாளுவையே சுப மங்களம்

புனித உணர்வருளுவையே சுப மங்களம்

களனிவளர் ஊரமர்ந்தாய் சுப மங்களம்

கறைக்கண்டனிடம் அமர்ந்தாய் சுப மங்களம்

அருள்மழைதான் பொழி நிதியே சுப மங்களம்

ஆசகற்றி வாழ்வருள்வாய் சுப மங்களம்

16

குழந்தைப்பருவம்

நாமகரணம் - குழந்தை பிறந்து 31 ஆம் நாள் பெயர்டல்

“குழலினிது யாழினிது என்ப தம் மக்கள்
மறுகைச் சொல் கேளாதவர்” (குறள் - 66)

பூமியிலே பிறக்கும் குழந்தைக்கு முதன் முதல் நடாத்தப் படும் கிரியை “நாமரணம் எனப்படும். 31 நாட்கள் குழந்தையை வெளியே கொண்டு செல்லுதல் கூடாது குழந்தை பிறந்து 31 ஆம் நாள் ஆசெளச கழிவு நடாத்தப்படும். இதனை 31 ஆம் நாள் தூடக்குக் கழித்தல் என்றும் கூறுவார்கள். 31 ஆம் நாள் வீட்டைச் சுத்தப்படுத்தி மஞ்சள் நீர் தெளிக்கவும், வாசலில் நிறைகுடம் குத்துவிளக்கு வைக்கவும், குழந்தைக்கு அன்று முடியை இறக்கி நீராட்டிப் புத்தாடை அணிவர். வேதியரை அழைத்து அவர் முன்னிலையில் பின்வருவனவற்றை வைக்க வேண்டும்.

தேவையான பொருட்கள்

நிறைகுடம் (நீர் நிரம்பிய குடம், முடியுடன் தேங்காய், மாவிலை 5தலை வாழையிலை அல்லது தாம்பாளம், நெல் அல்லது பச்சையரிசி, குத்து விளக்கு, எண்ணெய், திரி, பூமாலை, விபூதி, சந்தனம், மஞ்சள் குங்குமம், பன்னீர் தட்டத்தில் வைக்கவும். பிள்ளையார் மஞ்சளிற் பிடித்து வைக்கவும். கற்பூரம், கற்பூரத்தட்டு, ஊதுபத்தி, சாம்பிராணி, சாம்பிராணித்தட்டு, வெற்றிலை, பாக்கு, ஷுமிச்சம்பழம், ஒரு தட்டில் வைக்கவும். பழத்தட்டு பூத்தட்டு பால் கற்கண்டு அறுகம்புல் மாவிலை

வீட்டுப்பொருட்கள், உடைகள், உபயோகிக்கும் பொருட்கள் யாவும் கழுவிச் சுத்தம் செய்த பின் வீட்டிலுள்ளோர் குழந்தை உட்பட யாவரும் ஆதாய்ந்து சுத்தமாகிய பின்வேதியரை அழைத்து வந்து புண்ணிய வாசனம் செய்வார். மந்திரம் ஓதிய நீரை அங்குள்ளோர் மீதும் மனை ஏனைய பொருட்கள் என்பவற்றின் மீதும் தெளிப்பது வழக்கம்.

துடக்குக் கழித்தபின் குழந்தைக்குப் பெயர் சூட்டுதல்மரபாகும். வேதியர் குழந்தையின் நட்சத்திரத்தைக் கூறி, பூசை செய்த பின்பு தாய்மாமன் அல்லது பெரியவர் ஒருவர் ஒரு மடியில் குழந்தையை இருத்தி, அதன் பெயரை வலது காதில் மூன்று முறை ஒதி, கற்கண்டுத் தண்ணீர் பருக்க வேண்டும். குழமியிருப்போருக்கும் இனிப்புப் பானம் வழங்க வேண்டும். இதன் பொருள் வம்சத்தில் தோன்றியுள்ள குழந்தை இறைவன் அருளால் பெயரும், வாழ்வும் பிரகாசிக்க வாழ வேண்டும் எனப்பொருள்படும். அதன் பின்பு இனபந்தங்கள் குழந்தையின் பெயரைக் காதில்ஒதுவார்கள். பெற்றோர், உற்றோர் சுற்றம் சூழக் குழந்தையின் பெயரை மனம் நிறைந்த மகிழ்வுடன் எல்லோரும் அழைத்து மகிழ்வர். குழந்தை அன்றுதான் முதன் முதலாக அப்பெயரால் எல்லோராலும் அழைக்கப்பட்டு, ஆசிர்வாதம் பெற்று அப்பெயருக்கு உரியவராகிறார். இந் நிகழ்ச்சியையே குழந்தைக்குப் பெயர் சூட்டும் சடங்கு என்போம். ஐயருக்குத் தானம், தட்சணை கொடுக்க வேண்டும்.

இந்நாளில் அரைஞாண் கட்டுதல், பஞ்சாயுத சங்கிலி, பஞ்சலோகத்திலான காப்பு, காற்சங்கிலி அணியலாம். ஒரு தட்டில்பச்சையரிசி பரவி வாழைப்பழம், மஞ்சள், குங்குமம், வெற்றிலை, பாக்கு, தேசிக்காய் வைத்து அதில் குழந்தைக்குரிய நகையை வைத்து தகப்பன் அல்லது தாய்மாமன் அக்குழந்தைக்கு அணிவர்.

தருஷ்டிப் பொட்டு (கறுத்தப்பொட்டு)செய்யும் முறை

100 கிராம் சவ்வரிசியைத் தாச்சியில் இட்டு, சவ்வரிசி கறுப்பு நிறமாக வரும் வரை வறுக்கவும். பின் அதற்குள் தண்ணீர் விட்டு முல்லை, மல்லிகை மலர்களையும் வாசனைத் திரவியங்களையும் இட்டுக் காய்ச்சவும் கூழ் போன்ற நிலையிலுள்ள இக்கரைகலைப் பின் ஆற வைத்து ஒரு துணியிலே, வடியிலோ வடித்தெடுத்துக் கொள்ளவும். இக்கரிக் கூழைத் தூய்மையாகச் செதுக்கிய சிரட்டையிலோ அல்லது கிண்ணத்திலோ ஊற்றி, வெய்யிலில் நன்றாகக் காய வைக்கவும்.

காய்ந்த இப் பொட்டைத் தினமும் நீர் விட்டு உரைத்து பிள்ளைகளின் நெற்றியில் இடலாம். இப்படியாகக் கறுப்புப் பொட்டு இடுவதனால் திருஷ்டி கழியும் என்ற நம்பிக்கை இந்துக்களுக்கு உண்டு.

41 ஆம் நாள்

குழந்தை பிறந்து துடக்குக் கழித்த பின் 41 ஆம் நாள் தாயையும், குழந்தையையும் கோயிலுக்குக் கூட்டிச் சென்று கோயிலிற் குழந்தையின் நட்சத்திரத்தைச் சொல்லி அர்ச்சனை செய்து இறைவனை வழிபட வேண்டும். கோயிலுக்குச் செல்லும் போது அர்ச்சனைப் பொருட்களைத் தட்டில் வைத்துக் கொண்டு செல்லவும் (வெற்றிலை, பாக்கு, பழம், தேங்காய், பூக்கள், கற்பூரம், ஊதுபத்தி) குழந்தைக்குச் சுவாமி சந்நிதானத்தில் (கற்பக்கிரகம்) முன்னிலையில் வளர்த்தி எடுப்பது வழக்கம்.

காதுகுத்தல் (கர்ணவேதனம்)

குழந்தை பிறந்து 6ஆம், 7ஆம், 8ஆம், 10ஆம் மாதங்களில் “காதுகுத்தல் வைபவம்” நடாத்தப்படும். இதற்குப் பூசை, கிரியை எனச் செய்ய வேண்டியதில்லை. பிள்ளையார் பிடித்து வைத்து, நிறைகுடம் வைத்து வணங்கிச் செய்தல் வேண்டும். இது குழந்தைகளுக்கு ஏற்படும் அரிட்ட தோச நிவர்த்திக்காகவும், தமிழர் கலாச்சாரத்திற்காகவும், அழகிற்காகவும் குத்தப்படுகிறது. பொற்கொல்லர் ஒருவரை வீட்டிற்கு அழைத்து வந்து காது குத்தித் தோடு போடுகிறார்கள். (தைப்பூசத்தில் காது குத்துதல் சிறப்பானதாகும்.

சோறூட்டல் (அன்னப்பீரூசனம்)

ஆண் குழந்தைக்கு 6ஆம், 8ஆம், 10ஆம், 12ஆம் ஆகிய இரட்டை விழுந்த மாதங்களிலும், பெண் குழந்தைக்கு 5ஆம், 7ஆம், 9ஆம், 11ஆம் ஆகிய ஒற்றை விழுந்த மாதங்களிலும் சுபமுகூர்த்தம் பார்த்து சர்க்கரை, அரிசி, கற்கண்டு, நெய் ஆகியவை கொண்டு உப்பு நீக்கிய அமுது பொங்கி, அப் பொங்கலைப் படைத்து வைத்து, திருவிளக்கேற்றி, பிள்ளையார் பூசை செய்து அதன் பின் இது

குழந்தையின் முதல் போசனமாதலால் தங்க மோதிரத்தால் அவ்வமுதைத் தொட்டு தந்தை மூன்று தடைவ எடுத்து ஊட்டிமற்றோரும் எடுத்து ஊட்டி நீண்ட ஆயுளுடனும் ஆரோக்கியத்துடனும் வாழக் குழந்தையை ஆசீர்வதிப்பார்.

முதல் பல் தோன்றுதல் - பல் முளைத்தல்

குழந்தைக்குப் பல் முளைக்க ஆரம்பிக்கும் பொழுது பல்லுக் கொழுக்கட்டை அவிக்க வேண்டும். மஞ்சளிற் பிள்ளையார் பிடித்து, விளக்கேற்றி வெள்ளைத்துணி விரித்து இறைவனை வழிபட்டு குழந்தையை அதில் இருத்தி குழந்தையின் தலை மீது வெள்ளைத்துணி போட்டு ஒன்பது கொழுக்கட்டைகளைத் தாய்மான், மாமி குழந்தையின் தலையிற் கொட்டி, சிறிது குழந்தைக்கு ஊட்டி, உற்றார் உறவினர்களுக்கும் கொடுத்து மகிழ வேண்டும். குழந்தைக்கு ஆரோக்கியமான பற்கள் முளைக்க வேண்டும் என்பதற்கும் இறைவனிடம் ஆசி பெறவுமே இவ் வழிபாடு கொண்டாட்டமாக நிகழ்த்தப்படுகின்றது. குழந்தை சகல சௌபாக்கியங்களும் பெற்று வாழ உறவினர்கள் ஆசீர்வதிப்பர்.

கொழுக்கட்டை

அரிசிமா ½ சுண்டு

அவித்த கோதுமை மா - 3 மேசைக்கரண்டி

உடைத்த பயறு 100g (பயறு வறுக்கவும்)

சர்க்கரை 100g

தேங்காய் ½ மூடி (வெள்ளைப்பு)

ஏலக்காய் - சிறிதளவு வறுத்துப் பொடி செய்ய வேண்டும்.

உப்பு சிறிதளவு

வறுத்த பயிற்றம் பருப்பை அவித்து, நீர் வடியவிட்டு ஆறவிடவும். ஆறிய பயற்றை சர்க்கரை, தேங்காய்ப்பூ, ஏலக்காய்ப் பொடி யாவும் போட்டு ஒன்றாகச் சேர்க்கவும். அதன் பின்பு அரிசி மாவையும், கோதுமை மாவையும் ஒன்றாகச் சேர்த்து தேவையான உப்புப் போட்டு, கொதிநீர் விட்டு இடியப்பம் குழைக்கும் பதத்தில் குழைக்கவும்.

பின்பு சிறு உருண்டைகள் பிடித்து அவற்றைக் கிண்ணம் போல் செய்து பயற்றுத் துவையலை அவற்றுள் வைத்து அரைவட்ட வடிவமாக்கி, பல்லுப்போல் விளிம்பைச்செய்து சிறுதேங்காய்ச் சீவலுடன் கொழுக்கட்டை அவிக்கவும்.

கல்வீ ஆரம்பம் (ஏடு தொடக்குதல்)

பண்டைக்காலத்தில் கல்வியை ஏட்டிலிருந்தே பெற்றுக் கொண்டனர். அதன் காரணமாகவே இன்றும் வாழ்க்கையில் முதன் முதலாகக் கல்வியை ஆரம்பிக்கப் போது “ஏடு தொடக்கல்” என்று கூறப்படுவது வழக்கமாகி விட்டுத். இது மூன்று அல்லது ஐந்தாம் வயதில் நடைபெறலாம். பிள்ளையார் பூசை செய்து வித்தியாரம்பம் செய்ய வேண்டும்.

குழந்தைக்கு முதன்முதலில் கல்வி கற்க ஆரம்பித்தல் பெரும்பாலும் எம்மவர்கள் விஜயதசமி எனப்படும் நவராத்திரி விழாவின் பூர்த்தியன்றே மேற்கொள்வார்கள். தைப்பூசத்தன்றும், தை முதல் ஆனி வரையிலான காலப்பகுதியில் ஜாதகரின் நட்சத்திரத்திற்கு ஏற்றதாக அமைந்த சுபநாளிலும் செய்யலாம். தந்தை அல்லது ஆலயகுரு அல்லது ஆசிரியர் யாரேனும் ஒருவர் இந்த வித்தியாரம்பத்தை மேற்கொள்வார்கள். கல்வியில் மேன்மையடையவே முதற்கல்வியை சுபநாளில் சுபநேரத்தில் செய்வது எமது மரபு. ஏடு தொடக்குவதைக் கோயிலிலும் செய்யலாம். (வசதியில்லாதோர்) ஒரு தட்டில் பூசைக்குரிய பொருட்களுடன் (வெற்றிலை, பாக்கு, பழம், முடித்தேங்காய், கற்பூரம், ஊதுபத்தி, பூ, தட்சணை) கோயிலுக்குச் செல்ல வேண்டும். கோயிலுக்குச் செல்ல இயலாதவர்கள் வீட்டில் பிள்ளையார் படத்தையோ, மஞ்சள் அல்லது சாணத்தில் பிள்ளையார் பிடித்து வைத்தோ நிறைகுடம் வைத்து விளக்கு ஏற்றி இறைவனை வணங்கி ஓர் தட்டில் அரிசியைப் பரப்பி அதில் குழந்தையின் கையைப்பிடித்து முதல் எழுத்தாகிய “அ” அகரத்தை அதில் எழுதித் தொடக்கலாம்.

அன்னை மடியில்
1985.04.04

அமரர்

ஔறவன் மடியில்
2௦௦8.08.11

சிவபாலசுந்தரம் பிரகாஸ்

இயல் இசை, நாடகம் பயலல்

இவற்றைத் தகுதி வாய்ந்த ஒரு குருவிடம் கற்றலே சிறந்தது. இசை நடனம் மற்றும் நுண்கலை பயில்பவர்கள் முதன் முதலில் ஒரு குருவிடம் செல்லும் பொழுது குருதட்சணையாக பின்வரும் பொருட்களை எடுத்துச் செல்ல வேண்டும். ஒரு தட்டில் வெற்றிலை, பாக்கு, பழம், கற்கண்டு, குங்குமம், முடியுள்ள மஞ்சள் பூசிய தேங்காய் அவரவர்களது வசதிக்கேற்ப வஸ்திரம் (வேட்டி, சேலை) எடுத்துச் செல்ல வேண்டும்.

பின்பு குருவிடம் இவற்றை ஒப்படைத்துவிட்டு அவர் பாதங்களில் வீழ்ந்து வணங்கி ஆசீர்வாதம் பெற்றே பாடத்தை ஆரம்பிக்க வேண்டும். பெரும்பாலும் விஜயதசமியன்று அல்லது பொது சுபமுகூர்த்தங்களிலோ பாடத்தை ஆரம்பிக்க வேண்டும்.

பூப்புந்த நீராட்டு விழா

ஒரு பெண் குழந்தை பிறந்து வளர்ந்து பருவமடைந்து தாய்மைக்கு தகுதி உடையவராக மாறும் நாள், பூப்படைதல் என்று சொல்லப்படும். பெரும்பாலும் 9 வயது முதல் 12 வயதிற்குள் பூப்படைதல் பெண் குழந்தைகளுக்கு ஏற்பட்ட பின்னரே பரிபூரணமான பெண்ணாகின்றாள்.

நீராட்டல்

பெண் பூப்படைந்தவுடன் முற்காலத்தில் கிணற்றடியிற் காய்ந்த இலைகளின் மேல் இருத்தி, தாய்மாமன் தேங்காய் உடைக்க மாமி தண்ணீர் ஊற்றி நீராட்டுவார்கள். கிணற்றடி பொது இடம் பெண்ணிலிருந்து வெளிப்படும் தீட்டு பிறர் கண்ணிற்படாது குப்பைக்குள் மறைந்து விடும் என்பதால், காய்ந்த இலைகளின் மேல் இருத்தி நீராட்டுவார்கள். இக்காலகட்டத்திற் பெண்ணை குளியலறையில் மாமியார் நீராட்டலாம். பின்பு பெண்ணுக்கு வெள்ளை ஆடை அணிவித்து தாய்மாமனிடம் ஆசீர்வாதம் பெற்றபின், ஒரு தனியறையில் பெண்ணை விடவேண்டும். அவ்வறையில் வேப்பிலை, காம்புச்சத்தகம் முதலானவற்றை இருப்பிடத்தின் மேலே செருகிவிடுவர்.

பெண் பூப்படைந்தபோது அணிந்திருந்த ஆடையினை குடும்பச் சலவைத் தொழிலாளிக்குக் கொடுப்பதே மரபாக உள்ளது. தீட்டுக் கழியும் வரை மாற்றுடுப்புக்களை வழங்க வேண்டிய பொறுப்பும் அவரையே சார்ந்துள்ளது. அழுக்கடைந்த சேலையை கட்டாடியார் உறுதிப்படுத்துவார். அவ்வீட்டில் உள்ள அனைவருக்கும் மூன்று நாட்கள் தீட்டுத் துடக்காகையால், அதை நிவர்த்தி செய்வதற்கு அந்தணரை அழைத்து புண்ணயவாசம் செய்வர். (இதை 5ஆம் 7 ஆம் நாட்களிலும் செய்யலாம்) முன்பு கிராமப்புறங்களில் பூப்பெய்தி 4ஆம் நாள் பசும்பால் வைத்து நீராட்டித் துடக்கைப் போக்குவார்கள்.

உணவு முறை

முதல் மூன்று நாட்களும் பச்சையரிசிச்சாதமும், கத்தரிக்காய் பால்கறியும் கொடுத்தல் வேண்டும். மூன்று நாட்களின் பின் அதிகாலை ஒரு பச்சை முட்டை குடிக்கக் கொடுக்கும் பொழுது அதன் அளவு நல்லெண்ணெய்யும் முட்டைக் கோதுக்குள் விட்டுக் குடிக்கக்கொடுக்க வேண்டும். பின்புகாலை உழுத்தங்களி, மதியம் சோறு கறி, கத்தரிக்காய்ப் பொரியல் கொடுக்கலாம். பால்விடாது காலை மாலை கோப்பி கொடுக்கலாம். இரவு இடியப்பம் கொடுக்கலாம். இக்காலத்தில் இலகுவாக ஜீரணிக்கக்கூடிய போசாக்கான சத்துள்ள உணவுகளைக் கொடுக்க வேண்டும். முக்கியமான அனைத்து உணவுகளிலும் உழுத்தும், நல்லெண்ணெய்யும் மிகுதியாகச் சேர்க்க வேண்டும்.

அத்துடன் காலையில் வேப்பிலை 10, மிளகு 3, விரற்பிடி சின்னச்சீரகம், 2 உள்ளிப்பல், சிறுதுண்டு மஞ்சளும் இஞ்சியும் ஆகியவற்றை அரைத்துக் குளிசைகளாக்கி 3 நாட்களுக்கு விழுங்கக் கொடுப்பது உடலுக்கு நல்லது.

சாமர்த்தியச்சபங்கு

சடங்கு செய்வதற்கு சுபநாளில் ஒன்றைத் தெரிவு செய்து (5,7,9,13 நாட்களின் பின் சடங்கு செய்யலாம்) அன்று பருவமடைந்த பெண்ணின் இரண்டு கைகளிலும் ஒவ்வொரு வெற்றிலைக்குள் பாக்கும் சில்லறைக் காசும் வைத்துச் சுருட்டிக் கொடுத்து, தலையில்

வெள்ளதைத் துணியால் முகத்திரை இட்டு (அபசகுணங்களை பார்க்காமல் இருப்பதற்கு) மாமியார் பால் அறுகு வைக்கும் இடத்திற்கு அழைத்து வந்து, கிழக்கு அல்லது வடக்கு நோக்கிப் பார்க்கக்கூடியதாக பாயின் மேலோ அல்லது பலகைக் குற்றியின் மேலோ ஒரு வெள்ளைத் துண்டை இட்டு பருவமடைந்த பெண்ணை உட்கார வைக்க வேண்டும்.

அவளின் முன் நிறைகுடமும், குத்துவிளக்குகளும் ஒரு பாத்திரத்தில் பசும்பால், அறுகம்புல், சில்லறைக்காசு என்பனவும், வேறு ஒரு தட்டில் பழம், பாக்கு, வெற்றிலையும், ஒரு தேங்காய் உடைப்பதற்கு கத்தியும் பாத்திரமும் வைக்க வேண்டும். இச்சடங்கில் தாய்மாமன், மாமிக்குத்தான் முக்கிய இடம் அளிக்கப்படும். பெண்ணை நிறைகுடம், குத்துவிளக்கு ஆகிவற்றைப் பார்க்கும் படி பெண்ணுக்குக்கூறி முகத்திரையை விலக்கி விட்டு, அதன் பின்னர் கற்பூரம் ஏற்றி பிள்ளையாரைத் துதித்து, எடுத்த காரியம் இனிதே நடைபெற வேண்டும் என நினைத்து வணங்க வேண்டும். தாய்மாமன் தேங்காய் உடைப்பார். பின் பசும்பால், அறுகு இருக்கும் தட்டிற் சில்லறைக்காசு போட்டு மாமியார் இரு கைகளினாலும் எடுத்துப் பெண்ணை ஆசீர்வதித்து, தலையிலே வைப்பார். அதைத் தொடர்ந்து 5 பேர் அல்லது 7 பேர் என ஒற்றை எண்ணிக்கையானவர்கள் பாலறுகு வைப்பர். பாலறுகு வைத்து முடிந்ததும் பெண்ணை நீராட்டும் இடத்திற்கு அழைத்துச் சென்று அங்கும் கிழக்கு அல்லது வடக்கு முகமாக பெண்ணை இருத்தி, முதலில் தாய்மாமன் தலையிலே தண்ணீரை ஊற்றுவார். அதனைத் தொடர்ந்து ஏனையவர்களும் ஊற்றுவர். பெண்ணுக்கு மஞ்சள் பூசி, நன்கு நீராட்டி, திரும்பவும் தலையைத் துணி கொண்டு மூடி அழைத்து வந்து, சுடர் விட்டுப் பிரகாசிக்கும் குத்துவிளக்கில் தரிசிக்க விடுவர். பின்பு பெண்ணை அலங்காரம் செய்து தாய்மாமன் பெண்ணின் கையிற் கும்பம் (நீர் நிரம்பிய செம்பு, தேங்காய், வேப்பிலைக் கொத்து, மாவிலை) கொடுப்பார். கன்னிப் பெண்கள் ஆரத்திப் பொருட்களுடன் பெண்ணை அழைத்துக் கொண்டு மணவறை நோக்கிச் செல்வர். அங்கு ஆரத்தித் தட்டங்களை வரிசையாக வைப்பர்.

பின்னர் சுமங்கலிப் பெண்கள் இருவர் எதிரெதிராக நின்று கொண்டு ஒவ்வொரு தட்டங்களையும் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக மூன்று முறை வலது தோளால் உயர்த்தி ஆரத்தி எடுத்து பின் சிரசை மூன்று முறை சுற்றி வலது தோளால் உயர்த்த ஆரத்தி எடுத்து பின் சிரசை மூன்று முறை சுற்றி அதைப்பின்னுக்குக் கொடுத்து கண்ணூறு கழிப்பார்கள். பின்பு கடைசியாக வேப்பமிலை உரொட்டியால் ஆரத்தி எடுத்து பெண்ணை வேப்பிலையால் சுற்றித்தடவி பால் உரொட்டியை உடைத்து நான்கு பக்கமும் எறிந்து வேப்பிலையால் தலையைச் சுற்றிப் பெண்ணை வாயில் வேப்பிலையை மென்று துப்பச் செய்த பின்னர் வாழைப்பழ ஆரத்தி எடுப்பர். (ஆரத்திக்குரிய தட்டங்களின் ஒழுங்கு இடத்திற்கிடம் வேறுபடலாம்.) ஆனால் எப்பவும் நிறைநாழி முதலாவதாகவும் வேப்பிலை வெள்ளொட்டித் தட்டம் இறுதியாகவும் செய்ய வேண்டும். அதன் பின் வாழைப்பழ ஆரத்தி எடுத்து நிறைவு செய்தல் வேண்டும்.

(பொதுவாக பெண்ணின் தாயார் ஆரத்தி எடுப்பதில்லை) பெற்றோர் ஆண்டாள் மாலையை பெண்ணின் கழுத்தில் இட (ஆண்டாள் மாலை அணிவது பெண்ணை பாவையாகக் கருதுவதால்) பெண்ணின் முன் இருக்கும் நிறைகுடத்தை தாய்மாமனும் குத்துவிளக்கை மாமியாரும் எடுத்துக்கொண்டு அதனுடன் பெண்ணையும் அழைத்துக் கொண்டு பூசை அறையினுள் சென்று வைப்பர். தாய்மாமன் பெண்ணின் கையில் இருக்கும் செம்பை வாங்கி பூசை அறையில் வைப்பர். (இம்முறை வீட்டில் மங்கலம் செய்வோருக்குப் பொருந்தும்) பூசை அறையில் தூப, தீபம் காட்டி வழிபட்டு பெண் பெற்றோரினதும் மாமன் மாமியினதும் காலில் விழுந்து ஆசீர்வாதம் பெறுவாள். பின்பு சடங்கில் பரிசளிப்பர். அதன் பின் விருந்தினரை மதிய போசன விருந்தளித்து உபசரிப்பர்.

ஆரத்த எடுக்கும் முறை

ருது சாந்தியின் போது எடுக்கும் ஆரத்தி 3 முறை மேலும் கீழுமாகச் சுற்றி பின் பெண்ணின் தலைக்கு மேல் 3 முறை சுற்றிப் பின்புறம் கொடுக்க வேண்டும். (நிறைநாழியும், பன்னீர்த்தட்டமும் முன்னுக்கு வைக்க வேண்டும். உணவுத்தட்டங்களைத் தலைக்குமேற் சுற்றிப் பின்புறம் கொடுக்க வேண்டும். பூத்தட்டத்தால் ஆரத்தி எடுத்த பின் பூக்களைப் பெண் மேல் தூவி விடுதல் வேண்டும். அல்லது ஆற்றிலோ கடலிலோ சேர்த்து விடலாம். இன்றைய நிலையில் ஏழைகளுக்குக் கொடுத்து விடலாம்.

பால் சாதம்

பச்சையரிசிக்குள் தேங்காய்ப் பாலும் நீரும் சிறிது உப்பும போட்டுச் சாதமாக அவித்து 3 தளிசுகளாகத் தட்டில் வைக்கவும்.

பீட்டு

வழமை போல் வறுத்த உழுத்தம்மா அரிசிமா கலந்து செய்த பிட்டை நீற்றுப்பெட்டியில் மும்முறை அவித்துத் தட்டத்தில் வைக்கவும்.

களி

வறுத்த அரிசிமா 1 சுண்டு, வறுத்த உழுத்தமா 1/2 சுண்டு, தேங்காய்ப்பால் 3 சுண்டு, பனங்கட்டி 3/4 சுண்டு, உப்பு விரற்பிடியளவு, தேங்காய்ப் பாலைக் காய்ச்சி (உழுத்தம்மா, அரிசிமா, உப்பு, தூளாக்கிய பனங்கட்டி) எல்லாவற்றையும் கலந்து பாலின் மேல் தூவி கட்டிபடாமல் கிளறி எடுக்கவும். 3 தளிசுகளாகத் தட்டில் வைக்கவும்.

வெள்ளொட்டி (பால்வொட்டி)

1 சுண்டு பச்சையரிசியைக் கழுவி ஊறவைத்து இடித்து 1/2 சுண்டு கப்பிமா எடுக்கவும். மிகுதியை மாவாக்கவும். இரண்டையும் கலந்து 1/2 தேக்கரண்டி உப்பும் சேர்க்கவும். ஒர் தேங்காய் துருவி முதற்பால் எடுத்துக் காய்ச்சி மாவில் ஊற்றி இறுக்கமாகக் கையில் ஒட்டாத பதத்திற்குக் குழைக்கவும்.

½ மணித்தியாலம் விட்டு ஒரு வாழையிலையில் எண்ணெய் தடவி
மாவைச் சிறு சிறு உருண்டைகளாக்கித் தட்டி எண்ணெயிற்
பொரிக்கவும். இது பூரிபோற் பொங்கி வர வேண்டும்.

ஆரத்திப் பொருட்கள்

நிறைநாழி (நிறைநாழிக் கொத்தில் நெல்லை நிரப்பி அதிற்
காம் புச்சத்தகத்தை நிற்க வைத்து நுனிக்காம்பில் ஒரு
வெற்றிலையைச் சொருகி வைக்க வேண்டும்.)

பிட்டு, களி, பால்சாதம், சோறுகறி

தேங்காய்த் தட்டம் (முடியுடன் கூடிய 3 தேங்காய்களை மஞ்சள் நீர்
கொண்டு கழுவித் தட்டில் வைக்க வேண்டும்.)

பழங்கள்

பலகாரம்

பன்னீர் தட்டம்

வெற்றிலை, பாக்கு, எலுமிச்சை

பூத்தட்டு

வெள்ளெண்ணெய், வேப்பிலை

ஆரத்தி

தருமணச்சடங்கு

திரு என்பது தெய்வத்தன்மை எனவும் மணம் என்பது இணைதல்
எனவும் பொருள்பட்டு மேன்மையான தெய்வீகம் வாய்ந்த இணைதல்
எனப்படுகின்றது. அதாவது இரு இதயங்கள் இணைதல் எனக்
கூறலாம்.

தமிழரின் இந்துத் திருமணம் ஆகம மரபுச்சடங்குகளுடன்
சில சிறப்பு அம்சங்களையும் தழுவி நடைபெறுகின்றன. இச்
சடங்குகளை நன்கு படித்த சிவாச்சாரிய மங்கலக் குருக்கள் சமய
முறைப்படி அக்கினி பூர்வமாக இறைவனின் ஆசியுடன் நடாத்தி
வைக்கின்றார். திருமண நிகழ்வில் முக்கியமான நிகழ்ச்சி
நிர்ணயிக்கப்பட்ட சுபவேளையில் தாலி கட்டுதலாகும்.

அதனை “மாங்கல்யதாரணம்” எனக் கூறுவர். தாலிகட்டியதும் அப்பெண் “சுமங்கலி” அதாவது திருமணமானவள் என்ற அந்தஸ்தைப் பெறுகிறாள்.

இரு வீட்டாரும் முதலிற் சாதகப் பொருத்தத்தை ஆராய்வார். தமிழ் நாட்டில் பெண்பார்க்கும் படலம் போன்று நம் நாட்டில் பெண்ணை மணமகன் பொது இடங்களில் பார்ப்பது வழக்கமாகவுள்ளது. பின் நிச்சயதார்த்தத்தை உறுதி செய்யப் பெண் வீட்டார் தாம்பூலம், பலகாரம் பழங்களோடும், உறவினரோடும் மணமகன் வீட்டிற்கு நல்ல நாளைப் பார்த்துச் செல்வர். இதன் பின் இருவீட்டாரும் திருமணநாளைச் சோதிடரிடம் கேட்டு நிச்சயிப்பர். அத்தோடு பொன்னுருக்கும் நல்ல நாளை நிச்சயிப்பர்.

பொன்னுருக்கல்

திருமண நாளிற்கு முன்பு ஒரு சுபநாளில் மணமகன் இல்லத்தில் அல்லது ஆசாரி வீட்டில் பொன்னுருக்கல் நடைபெறும். இதில் மணப்பெண்ணைத் தவிர பெண்ணின் உறவினர்கள், நண்பர்கள் பெண் வீட்டார் ஓர் இனிப்புப் பண்டம் /கொழுக்கட்டை கொண்டு செல்லுதல் தொன்று தொட்டு வரும் சம்பிரதாயமாகும். மணமகன் வீட்டு வாசலில் முறைக்கேற்ப நன்மங்கலமாக நிறைகுடம், குத்துவிளக்கு, பன்னீர் தட்டு, குங்குமம், சந்தனமும் வைத்து பொன்னுருக்கும் இடத்தில் ஒரு நிறைகுடம் குத்துவிளக்கு 2, தேங்காய் 2, மாவிலை, வெற்றிலை, பாக்கு, வாழைப்பழம் மஞ்சள்கட்டை, தேசிக்காய், அறுகம்புல், பூக்கள், ஒரு சட்டியில் தண்ணீர், தேங்காய் உடைக்க கத்தி, விபூதி, குங்குமம், சந்தனம், தேசிக்காய், மஞ்சளிற் பிள்ளையார், சாம்பிராணித் தட்டும், கற்பூரத்தட்டும், கற்பூரமும் முதலியன முக்கியமாகத் தேவைப்படும் பொருட்களாகும்.

திருமாங்கலியத்துக்குரிய தங்கநாணயத்தை ஆலயத்தில் இறைவனிடத்தில் வைத்துப்பூசை செய்து ஒரு தட்டத்தில் வெற்றிலை, பாக்கு, மஞ்சள், குங்குமம், பூ, பழத்துடன் நாணயத்தையும் வைத்துக்கொண்டு வந்து பூசை அறையில் வைக்க வேண்டும். பொன்னுருக்கும் நாளன்று அதை மணமகனின் பெற்றோர் அல்லது பெரியோர் எடுத்து மணமகனிடம் கொடுக்க அவர் அதை ஆசாரியிடம் கொடுத்து உருக்க வேண்டும். ஆசாரியார் கும்பம் வைத்து விளக்கேற்றி தூப தீபம் காட்டி வெற்றிலை, பாக்கு, வாழைப்பழம் முதலியவை வைத்து தேங்காய் உடைத்து பூசை செய்து பொன்னை உருக்குவார். உருக்கிய பின் தாய் மாமன் தேய்காய் உடைத்து அந்த இளநீரை உருக்கிய தணலில் ஊற்றி தீயைத் தணிப்பர். பின்னொரு தட்டில் வெற்றிலை, பாக்கு, பழம், பூ, மஞ்சள், குங்குமம், தேசிக்காய் வைத்து வெற்றிலை மேல் உருக்கிய தங்கத்தையும் வைத்து மணமகனிடம் ஆசாரியார் கொடுப்பார். அதை மணமகன் வந்துள்ள சபையோருக்கு காண்பித்து அதன் பின் ஆசாரியாருக்கு அரிசி, காய்கறிகளுடன் தட்சணையளித்து உருக்கிய தங்கத்தை திருமாங்கலயம் செய்து ஒப்படைக்க வேண்டும். பின்னர் விருந்துபசாரத்தில் அனைவரும் கலந்து கொள்வர். மணமகன் வீட்டிலிருந்து தோழியொருத்தி விருந்தில் ஒரு பகுதியை மணமகனின் வீட்டிற்குச் சென்று மணமகனிற்குக் கொடுப்பர். இதே நாளில் இரு வீடுகளிலும் திருமணத்திற்குரிய பலகாரங்களைச் செய்யத் தொடங்குவார்கள். முதன் முதலாக இனிப்புப் பலகாரம் செய்ய வேண்டும் என்பதால் சீனி அரியதரம் செய்யலாம். அதற்குரிய மாவைக்குழைத்து வைத்ததால் கன்னிக்கால ஊன்றிய பின் பலகாரம் சுடலாம். (இந்த நாளிலிருந்து திருமண நாள் வரை மணமக்கள் ஒருவரை ஒருவர் பார்க்கக்கூடாது என்பது பழைய காலச் சம்பிரதாயம்.

அன்னை மடியில்
1987.02.01

அமரர்

ஔறவன் மடியில்
2018.02.06

தவராஜசிங்கம் அனுஷ்யந்தன் (அனு)

கன்னிக்கால் ஊன்றுதல்

இதே நாள் பெண் வீட்டிலும் மணமகன் வீட்டிலும் தனித்தனியே அவர்களின் வளவில் ஈசான (வடகிழக்கு) மூலையில் முகூர்த்தக்கால் அல்லது கன்னிக்கால் ஊன்ற வேண்டும். அதற்கு இப்போது முள்முருங்கை மரத்தில் ஒரு தடியை வெட்டி அதன் மேல் நுனியில் 5 மாவிலைகளை மஞ்சள் பூசிய கயிறால் கட்டி இடையில் ஒரு மஞ்சள் பூசிய வெள்ளைத்துணியில் ஒரு செப்புக்காசு முடிந்து கட்டி வேண்டும். பெரியவர் ஒருவர் அத் தடியை நிலத்தில் ஊன்றியதும் அதற்குத் தேங்காய் உடைத்து சாம்பிராணி கற்பூரம் காட்ட வேண்டும். அதனடியில் நவதானியத்தோடு பவளம் அல்லது நவமணிகளும்பட்டு நீர், பால் ஊற்றி (3 சுமங்கலிப் பெண்கள்) மரத்திற்குத் திருநீறு, குங்குமம், சந்தனம் சாத்த வேண்டும்.

இது நன்கு வளர வேண்டும் என நினைத்து கும்பத்தண்ணீரை ஊற்றலாம்.

மஞ்சளிற் பிள்ளையார் பிடித்து வைத்து வெற்றிலை, பாக்கு, பழம் வைத்து தேங்காய் உடைத்து தூப தீபம் காட்டி பந்தற்காலை ஊன்றுவார்கள். பந்தற்காலைத் தொடர்ந்து பந்தல் அமைக்கும் வேலை தொடங்கும். மணமகன் வீட்டிற்கு ஊன்றிய பின் பெண் வீட்டிற்கும் சென்று இதே போன்று செய்ய வேண்டும்.

முகூர்த்தக்கால் ஊன்றிய பின் இரு வீட்டாரும் திருமணச் சடங்கு முற்றாக முடியும் வரை எந்தவிதமான துக்கநிகழ்வுகளிலும் பங்கு கொள்ளக்கூடாது என்பர். (பந்தற்கால் ஊன்றுபவர்களிற்கு தட்சணை கொடுக்க வேண்டும்.)

முளைப்பால்கை போடுதல்

பெண் வீட்டில் 3 அல்லது 5 மண்சட்டிகளில் மண் நிரப்பி நீர் ஊற்றவும். பாலில் ஊறவைத்த நவதானியங்களை 3 அல்லது 5 சுமங்கலிப் பெண்கள் அச்சட்டிகளிலே தூவி நீரும் பாலும் தெளிக்க வேண்டும்.

(3 முறை) இவற்றைச் சுவாமி அறைக்குள் வைத்து திருமணத்தன்று மணவறைக்குக் கொண்டு போக வேண்டும். அனேகமாக பொன்னுருக்கலன்று செய்வார்கள்.

(இதை 3 நாட்களுக்கு முன்னாவது செய்தால் நவதானியம் வளர்ந்திருக்கும்.) முளைப்பாலிகை இடுவதன் நோக்கம் திருமணம் செய்து கொள்ளும் மணமக்களும் அவர்கள் குடும்பமும் முளைவிட்டுப் பல்கிப் பெருகி வாழ வேண்டும் என்பதே “விரித்த பாலிகை முளைக்கும் நிரையும்” என்கிறது சிலப்பதிகாரம். இந்தப் பாலிகை ஆனது திருமணத்தின் பின் நதியிலேயே சேர்க்க வேண்டும். நவதானியம் - நெல், கோதுமை, பயறு, துவரை, மொச்சை, எள்ளு, கொள்ளு, உழுந்து, கடலை என்பனவாகும்.

பந்தல் அமைத்தல்

முகடுடைய பந்தல் அமைக்கும் பழக்கம் அக்காலத்தில் நடைமுறையில் இருந்து வந்துள்ளது. பந்தலின் உட்பகுதியில் மேலுக்குத்துணியைக் கட்டுவார்கள். அழகுக்காகவும் திருமணச் சடங்கு நடக்கும் பொழுது பந்தலின் மேலிருந்து தூசி அழுக்குப் பொருட்கள் பல்லி போன்றவை விழுந்து விடாமல் இருப்பதற்காகவும் இந்த ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்கின்றன. பந்தலைக் கமுகு, வாழை, தென்னை ஓலைகளால் அலங்கரிப்பர்.

வாழைமரம் ஒருமுறைதான் குலைபோடும். அதுபோல் எமது வாழ்விலும் திருமணம் ஒருமுறைதான் என்பதை உணர்த்துகிறது. பாக்குக் கொத்துக் கொத்தாகக் காய்ப்பதால் இது புதுத்தம்பதி ஒற்றுமையாக வாழ வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்துகிறது. வாழையும் தென்னையும் “கற்பகதரு” இவை அழியாப் பயிர்களாகும். தென்னை நூற்றாண்டு வாழக்கூடியது. வாழை “வாழையடி வாழையாக” வளர்வது. தேங்காயும் வாழைப் பழமும் இறைவழிபாட்டில் முக்கியமாகிறது. தம்பதி நிலைத்து நின்று அனைவருக்கும் பயன்படக்கூடியவாறு வாழவேண்டும் என்ற தத்துவத்தை உணர்த்துகின்றது.

திருமணம் வசதிக்கேற்ப பெண்வீட்டிலோ, கோயிலிலோ அல்லது வேறு மண்டபத்திலோ வைக்கலாம். அப்படி வேறு மண்டபத்தில் வைப்பதால் இருவரது வீட்டு வாசல்களிலும் மண்டபவாயில்களிலும், மாவிலை, தோரணம், வாழை மரங்களால் அலங்கரிக்க வேண்டும்.

வாழைமரம் கட்டுவதன் நோக்கம், வாழையடி வாழையாக வாழைமரம் தழைத்து வளருவது போல, நமது சந்ததியும் பெருக வேண்டும் என்பதாகும். மாவிலை தோரணங்கள் நன்மங்கல முறையாகக் கட்டவேண்டும் வாசலில் நிறைகுடம் வைக்க வேண்டும். வசதிக்கேற்ப வீடுகளையும் மண்டபங்களையும் அலங்கரிக்கலாம்.

மண்டபத்தில் நன்கு அலங்கரிக்கப்பட்டே மணவறை கிழக்கு நோக்கி அமைக்கப்படும். மணவறையின் முன்பு சுவாமி, அம்பாள், கும்பங்கள், சந்திர கும்பங்கள், விநாயக பூசை, பஞ்சகவ்வியம், பூசைக்கென ஒரு கும்பம் அக்கினிக் கிரியைக்குரிய பாத்திரம், அம்மி, மஞ்சள் நீர் உள்ள பாத்திரம் ஆகியவை வைக்கப்படும்.

1. விநாயகர்	2. ஓமகுண்டம்
3. அரசாணி	8. சந்திரகும்பம்
9. அம்மி	10. 7 ஈசானமூலை சுவாமி அம்பாள்
11. அக்கினிமூலை நவக்கிரக கும்பங்கள்	
12. மஞ்சள் நீர்ப்பாத்திரம் - மோதிரம் போட்டெடுத்தல்	

அரசாணியைச் சுற்றி 4 விளக்குகள், 4 நிறைகுடங்கள் வைக்கப்படும். (4,5,6,7) சந்திர கும்பத்திற்கு முன்பாக புண்ணிய தானத்திற்குரியவற்றை வைத்து, அதன் பக்கத்தில் மஞ்சள் பிள்ளையாரும், ஒரு கிண்ணத்திற் பஞ்சகவ்வியமும் வைத்திருப்பார். அரசாணி மரமும் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கும். அதன் இருபக்கமும் ஒருபக்கம் பாலிகைச் சட்டியும், நடுவில் அம்மியும், அதன்பின்பு சிவன்பார்வதி கும்பங்களும், மறுபக்கம் நவக்கிரக கும்பங்களும், ஆக முன்பாக அரசாணிப் பானையும், நான்கு பக்கமும் நான்கு விளக்குகளும் அரசாணி மரத்தைச் சுற்றி கும்பங்களும் வைத்துக் கல்யாண மண்டபம் மேற்கூறியபடி நிறுவப்பட்டிருக்கும்.

மணமகன் அழைப்பு

திருமணத்தன்று மணகனைக் கிழக்கு முகமாக ஒரு பலகையில் இருத்தி அவரின் கைகளில் வெற்றிலையைச்சுருட்டி, அதற்குள் சில்லறைக்காசு வைத்துக் கொடுக்கவேண்டும். அவருக்கு முன்னால் நிறைகுடம், குத்துவிளக்கு, தாம்பூலம் வைக்க வேண்டும் 3, 5, 7 என்ற எண்ணிக்கையில் ஆண்களும் பெண்களும் அறுகும், காசும், பாலும் கொண்ட கலவையை மணமகனின் தலையில் ஒரு வெள்ளைத் துண்டை விரித்து அதன்மேல் பாலையிடலாம். முதற்பால் வைக்கும் போது வடக்கு முகமாய் இருந்து தாய்மாமன் தேங்காய் உடைக்க வேண்டும். பால் வைத்ததும் மணமகன் போய் நீராடி விட்டு வரவேண்டும். பெண் வீட்டாரும் இதில் கலந்து கொள்வார்கள். மணமகன் சாமி அறையில் சாமி கும்பிட்டு கற்பூரம் காட்டி, தாய் தந்தையரை வழிந்து வணங்க வேண்டும். பெண் வீட்டார் மணமகன் வீட்டுக்கு வரும் போது ஒரு தட்டில் வாழைப்பழம், ஒருதட்டிற் பலகாரம், இன்னொரு தட்டிற் பூ, எல்லாமாக 3 தட்டுகளுடன் வரவேண்டும். எல்லோருக்கும் விருந்தோம்பல் நடைபெறும்.

கடுக்கண் பூணல்

முன்னாளிற் கடுக்கண் பூணல் என்ற சடங்கும் நடைபெற்றது. இப்போது அது அருகிவிட்டது. மணமகனை கிழக்கு முகமாக அலங்கரிக்கப்பட்ட இடத்தில் இருத்தி விநாயகர் வழிபாடு செய்து, தேங்காய் உடைத்து, மணமகனுக்கு கடுக்கண் பூட்டு வைப்பதைச் செய்யலாம்.

தலைப்பாகை வைத்தல்

மணமகன் கிழக்கு நோக்கி நிற்க. ஒரு பெரியவரைக் கொண்டு தலைப்பாகை வைக்க வேண்டும். உத்தரீயம் அணிவிக்க வேண்டும் உத்தரீயம் இடும் போது இடத்தோளின் மேலாக வந்து வலப்பக்கத்து இடுப்பளவிற கட்ட வேண்டும் (அந்தணர் பூனூல் அணிவது போல) அங்கு அவருக்கு பூமாலை சூட்டிக் கௌரவிப்பர். தோழனுக்கும் இதுபோல் உடை உடுத்தி. தலைப்பாகையும், உத்தரீயமும் இட்டு மணமகளோடு அழைத்துவருவர். தோழன் மணமகனின் இடப்பக்கமாக நிற்பர்.

மணமகன் புறப்படுதல்

வீட்டை விட்டு புறப்படுமுன் வாசலில் இரு சுமங்கலிப் பெண்கள் ஆரத்தி எடுப்பார்கள். மாப்பிள்ளையோடு தோழி (மாப்பிள்ளையின் திருமணமான சகோதரி அல்லது அவர்களின் உறவுமுறையான திருமணமான பெண் தோழியானவள், திருமணச்சடங்கில் முக்கிய பங்கு வகிப்பதால் நடைமுறைகளை நன்கு தெரிந்த சுமங்கலிப் பெண்ணையே அமர்த்த வேண்டும்) தோழன் (பெண்ணின் சகோதரன் அல்லது அவர்களின் உறவுமுறையிலுள்ள ஒரு ஒரு ஆண் அனேகமாகத் திருமணமாகாத வராக இருத்தல் வேண்டும்) ஆகியோருடன் உற்றார், உறவினர் மணமண்டபத்திற்குச் செல்வர். செல்லும் போது தோழி கூறைத் தட்டும் வேறு இரு பெண்கள் 3 தேங்காய் வைத்த தட்டமும், 3 அல்லது 5 பலகாரங்கள் கொண்ட ஒருதட்டமும் எல்லாமாக 3 அல்லது 5 தட்டங்கள் கொண்டு போக வேண்டும். அலங்கரிக்கப்பட்ட வாகனத்தில் செல்லார்கள்.

பலகாரத்தட்டம்

அரியதரம், அச்சுப்பலகாரம், பயற்றம் உருண்டை வெள்ளெரட்டி சிற்றுண்டி போன்றவை

தேங்காய்த்தட்டம்

3 முடியுள்ள தேங்காய்களைச் சீவி, அழகாக மஞ்சள் பூசி வைக்க வேண்டும்.

கூறைத்தட்டம்

ஒரு பெரிய தட்டில் நெல் அல்லது பச்சையரிசி பரப்பி, அதன் மேல் கூறைச்சேலை, சட்டை, வெற்றிலை 5, முழுப்பாக்கு 3, கஸ்தூரி மஞ்சள் 1, குங்குமம் (டப்பி) 1, தேசிக்காய் 1, வாழைப்பழச்சீப்பு 1, கொண்டை மாலை, அலங்காரப் பொருட்கள் முதலியன சாதனங்கள் சீப்பு, கண்ணாடி, பவுடர், வாசனைத்திரவியம், சவர்க்காரம் முதலியன, தாலிக்கொடியோடு மெட்டி 1 சோடி, ஆகியன வைக்க வேண்டும்.

பெண்புறப்பகுதல்

பெண் வீட்டிற் பெண்ணுக்கும், அதேபோல் அறுகு, காசு, பால் தலையில் வைத்து நீராட்டி (ருது சாந்தி செய்யாத பெண்ணாகில் அன்று அல்லது முந்தைய நாளில் ருது சாந்தி செய்தல் வேண்டும்) மணப் பெண்ணை அலங்கரித்து மணமண்டபத்திற்கு அழைத்துச் செல்லல் வேண்டும். இங்கும் மாப்பிளை வீட்டார் 3 தட்டங்களோடு வந்து விருந்தோம்பி பெண்ணை அழைத்துச் செல்வார்கள். பெண் வீட்டை விட்டுப் புறப்படுமுன் ஆரத்தி எடுக்கப்படும். பெண் மண்டபத்திற்கு மணமகன் வருவதற்கு முன்பதாகச் செல்ல வேண்டும். மணப்பெண்ணோடு ஒரு ஒரு தட்டில் கோயிலில் அர்ச்சனை செய்யத் தேவையான பொருட்களை அடுக்கி எடுத்துச் செல்ல வேண்டும். மண்டபத்திற் பெண் அவருக்கென்று கொடுக்கப்பட்ட அறையில் இருக்க வேண்டும். அர்ச்சனைக்குரிய பொருட்கள் வெற்றிலை, பாக்கு, தேங்காய், பழங்கள், ஊதுபத்தி, கற்பூரம், பூக்கள்.

மாப்பிளை அழைப்பு

மாப்பிளை மணமண்டபத்திற்கு வந்தவுடன் அவரைப் பெண் வீட்டார் மேளதாளத்தோடு வரவேற்பர். அங்கு தோழன் மாப்பிள்ளையின் காலைக் கழுவிவிடுவர். அதற்கு உபகாரமாக மாப்பிள்ளை தோழனுக்கு மோதிரம் ஒன்றை அணிவிப்பார். பின் பெண்ணின் தகப்பன் மாப்பிள்ளைக்கு மாலை சூட்டி வரவேற்பார். இரு சுமங்கலிப் பெண்கள் ஆரத்தி எடுப்பர். பின் தோழன் கைகோர்த்து வலமாக மணவறைக்கு அழைத்துச் செல்வார். (கும்பத்திற்கு வலது பக்கம்) (Clockwise)

மணமகன் மணவறைக்கு வந்தவுடன் தொடங்கும் திருமணச்சடங்கு முடியும் வரை புரோகிதரின் தலைமையில் நடைபெறும்.

கிழக்கு நோக்கியிருக்கும் மணவறையில் தோழன் மணமகனுக்கு இடது பக்கத்தில் அமருவார். மணவறையில் நெல்பரவி அதன் மேல் கம்பளம் விரித்து மணமகனை இருத்துவதுதான் மரபு. கிரியை செய்யும் குருக்கள் மணவறையின் வலது பக்கத்தில் வடக்கு நோக்கியிருப்பார். மணமகனுக்கு திருநீறு கொடுத்து பவித்திரம் கொடுத்து வலக்கை மோதிர விரலில் அணியச் சொல்வார். பின் சங்கற்பம் செய்து, புண்ணியாகவாசன பூசை, பஞ்சகவ்விய பூசை ஆகியவற்றை மந்திர உச்சாடனத்துடன் செய்வார்.

பவித்திரம் வலது கை மோதிர விரலில் அணிய வேண்டும். இந்தச் சடங்கு, வைபவம் முடியும் வரை, ஒரு குற்றமும் நேராமலிருக்கவும் மனம், வாக்கு, காயங்களால் வரத்தக்க பாவங்களின்றும் காக்கவும் பவித்திரம் அணிவிக்கப்படுகிறது. பஞ்சகவ்வியத்தை அவ்விடத்திற் சுற்றித் தெளித்து, அதனைப் பருகும்படி மணமகனுக்கு கொடுப்பார். இதனால் அந்தவிடம் சுத்தமாகுவதோடு மணமகனின் அகமும் புறமும் சுத்தியடையும் என்பதாலும் இவை செய்யப்படுகிறது. இதனைப் புண்ணியா வாசனம் என்பர்.

அரசாணிக்கால்

முற்காலத்தில் திருமண வைபவங்களுக்கு அரசனுக்கும் அழைப்பிதழ் அனுப்புவார்கள். அரசனுக்கும் எல்லாத் திருமணங்களுக்கும் செல்ல முடியாத நிலை இருக்கும். எனவே, அவர் தனது ஆணைக்கோலை அனுப்பிவைப்பார். அரசு ஆணைக்கோல் மருவி அரசாணிக்கால் ஆகிவிட்டது இன்று பதிவுத் திருமணம் போல் அன்று அரசனால் அங்கீகரிக்கப்பட்டது. ஆகவே அவரது ஆணைக்கோல் வந்து விட்டால் அத்திருமணம் அங்கீகாரம் பெற்று விடுகிறது. இதுவே இன்று திருமணப்பந்தலில் முள்முருங்கை மரக்கிளை ஒன்றை வைத்து, அதற்கு பட்டுச்சாத்தி அலங்கரித்து வைப்பதன் காரணமாகும்.

அங்குரார்ப்பணம்

வித்திடுதல் என்று அர்த்தம். அதாவது முளைக்கும் விதைகளை, பாலிகையிடல் என்பது, சந்திர கும்பத்தைப் பூசித்து, அதற்கு முன்பாக இருக்கும் மண் சட்டியில் 3 அல்லது 5 சுமங்கலிப் பெண்ணைக் கொண்டு நவதானியம் இட்டு தண்ணீர் தெளித்து, பூக்கள் சாத்தி பூசை செய்வது, இதன் அர்த்தம் நவதானியம் செழித்து வளர்வது போல் இத் தம்பதி தமது வாழ்வும் செழிப்புடையதாக அமைய வேண்டும் என்பதற்காக இப்பூசை செய்யப்படுகிறது. அப்பெண்களுக்கு வெற்றிலையிற் பழம், பூ வைத்து உபசாரம் செய்தனுப்புவார்கள். அதன்பின் கற்பூரம் காட்டப்படும். (முன்பே பாலிகை போட்டிருந்தால் தண்ணீர் மட்டும் தெளித்தாற் போதுமானது.)

இரட்சாபந்தனம் (காப்புக்கட்டல்)

தொடங்கிய கருமநிறைவு பெறும் வரை எந்தவித தீட்டுக்களோ, இடையூறுகளோ துக்கங்களோ மணமக்களைச் சாராதிருக்க வேண்டிய பாதுகாப்புக் கருதிச் செய்யப்படுவது (காலமிருந்து, அவமிருத்துப் போன்ற அபாயங்களிலிருந்து காப்பாற்றவும், சர்வரோகமும் அணுகாமலும், பீடை, பிணி அணுகாமலும் இருக்க வேண்டிய விவாகச் சடங்கு இனிதே நடைபெறவும் கட்டப்படும் நூல் காப்புக்கட்டுதல் ஆகும்)

இதற்கு ஒரு தாம்பாளத்தில் அரிசி பரப்பி, தேங்காய், வெற்றிலை, பாக்கு, பழம், காப்பு நூல் முதலியவற்றை வைத்துப் பூசித்து மாப்பிள்ளையின் வலது மணிக்கட்டில் காப்புக் கட்டுவார்கள். காப்புக் கட்டும்போது மாப்பிள்ளை வீட்டார் ஒரு தேங்காய் உடைப்பார்கள் பின்னர் குருக்கள் சிவன் பார்வதி பூசை முதலியவற்றை மந்திர உற்சாடனத்துடன் செய்வார் (பின்னர் அக்கினி மூட்டப்பட்டு அதற்குரிய பூசை வழிபாடுகள் நடைபெறும்) முகூர்த்த தோசம், இலக்கின தோசம் போன்ற தோசங்கள் நீங்கும்பொருட்டும் இந்தத் திருமணத்தின் போது நல்லருள் புரியவேண்டும் என நவக்கிரக தேவர்களுக்காக அமைக்கப்பட்டுள்ள கும்பங்களுக்கும் பூசை செய்வார். பின்னர் அரசாணி மரத்திற்கும் அதன் நான்கு பக்கங்களிலுமுள்ள கும்பங்களுக்கும் பூசை செய்வார்.

Birthday remember....

ஸெப்.
கலையழகன்

மணமகளை அழைத்தல்

மணமகளை (பட்டாடை அணிந்து, அணிகலன்கள் பூண்டு முகத்தை மெல்லிய முகத்திரையால் மறைத்த வண்ணம்) தோழிகள், மணமகளின் பெற்றோர் மற்றும் உறவினர் புடைசூழ மணமேடைக்கு அழைத்து வருவர். மணமகனுக்கு வலப்பக்கத்தில் பெண்ணை அமரச்செய்வர். மணமகனுக்கு செய்யப்பட்ட அத்தனை பூசைகளும் இவருக்கும் செய்யப்படும். பவித்திரம் இடதுகை மோதிர விரலில் அணிவித்து, இரட்சாபந்தனம் இடக்கை மணிக்கட்டில் கட்டப்படும். பெண் வீட்டார் ஒருவர் தேங்காய் உடைப்பார். பின்னர் இருவரினதும் பெற்றோர்களை அழைத்து மணமகளின் பெற்றோர்கள் பெண்ணின் வலது பக்கத்திலும் மணமகளின் பெற்றோர்கள் மணமகளின் இடது பக்கத்திலும் கிழக்கு நோக்கி அமர்வார்கள். இவர்களுக்கும் குருக்கள் பவித்திரம், விபூதி கொடுத்து சங்கற்பம் செய்வித்து இரு வழியிலும் பிதிர் தோசம் நீங்கவும் இரண்டு(நாந்தி தானம்) தானம் கொடுத்து பிதிர்களின் ஆசியைப்பெறச் செய்வார் பின் கன்னிகாதானக் கிரியைகளை ஆரம்பிப்பார்.

கன்னிகாதானம்

மணமகளை அவரின் பெற்றோர் தாரைவார்த்துக் கொடுப்பதை கன்னிகாதானம் என்பர். மணமக்களின் பெற்றோர் இரு பகுதியினரும் சங்கற்பம் செய்து பெண்ணின் பெற்றோர் மணமகளின் பெற்றோருக்கும், மணமகளின் பெற்றோர் பெண்ணின் பெற்றோருக்கும் திலகமிட்டு பன்னீர் தெளித்து மரியாதை செய்வார். பின் பெண்ணின் வலக்கரத்தில் வெற்றிலை, பாக்கு, பழம், எலுமிச்சம் பழம், தங்கக் காசு அல்லது நடைமுறை நாணயம் ஒன்றைக் கையில் கொடுத்து பெண்ணின் தந்தை இடதுகை கீழாகவும் வலதுகை மேலாகவும் சேர்த்துப் பிடித்து குருக்கள் மணமக்களின் மூன்று தலைமுறைப்பெயர்களையும் உரிய மந்திரத்துடன் மூன்று முறைகள் சொல்லி இரு வம்சமும் தழைக்கவும், அறம், பொருள், இன்பம், வீடு ஆகிய நான்கு பயன்களையும் பெறவேண்டியும் எனது மகளை கன்னிகாதானம் செய்து தருகிறேன்.

எல்லாவித செல்வம் பெற்று எனது மகளை காப்பாற்ற வேண்டும் என்று வேண்டிக்கொள்வார். மணமகனின் சம்மதம் பெற்றவுடன் மணமகனின் தாயார் நீர் விட்டு தாரைவார்க்க தந்தையார் மணமகனின் கைகளை மணமகனின் கரங்களில் ஒப்படைப்பார். அப்போது மங்கல வாத்தியம் முழங்க பெண் வீட்டார் ஒருவர் தேங்காய் உடைக்க மணமகன் பெண்ணைத்தானம் எடுப்பார். தொடர்ந்து மணமகன் கொண்டுவந்த தாலியோடு கூடிய கூறைத்தட்டை விதிப்படி பூசித்து ஆசீர்வதித்து அக்கினியால் சுத்திசெய்தபின் அச்சபையிலுள்ள பெரியோர்களிடம் காட்டி நல்லாசி பெறப்படும். பின் மணமகன் மணமகளிடம் கூறையைக் கொடுப்பார். மணமகளும் தோழியுடன் சென்று கூறையை உடுத்தி மீண்டும் மணவறைக்கு அழைத்து வரப்படுவார். அதற்கிடையில் குருக்கள் மாங்கல்யத்தை எடுத்து சுத்தி செய்து, மந்திரம் சொல்லி சந்தனம் குங்குமம் சாத்தி, தீபம் காட்டி சம்பாத ஹோமம் செய்து பூசை செய்வார். (சம்பாதஹோமம் - சிருவத்தில் நெய் எடுத்து ஆகுதி செய்துமிகுதி நெய்யைத் தாலியில் விடுதல்) மணவறையைச்சுற்றி நிற்பவர்களுக்கு அட்சதை மலர்கள் கொடுக்கப்படும்.

தால் கட்டுதல்

கூறை உடுத்தி வந்த மணமகள் மீண்டும் மணமகனின் வலப்புறத்தில் கிழக்கு நோக்கி அமர்வார். குறித்த சுபமுகூர்த்தத்தில் மணமகன் எழுந்து மணமகனின் வலப்புறம் சென்று, வடக்கு நோக்கி நின்று இறைவனைத் தியானித்து, குருக்கள் ஆசீர்வதித்துக் கொடுக்கும் மாங்கல்யத்தை இருகரங்களாற் பற்றி, கெட்டி மேளம் முழங்க வேதியர் வேதம் ஓத மாப்பிள்ளை வீட்டார் ஒருவர் தேங்காய் உடைக்க, பெரியோர் அட்சதை மலர்கள் தூவ, ஒரு பெண் பின்னால் தீபம் பிடிக்க மணமகன் மேற்குத்திசை நோக்கித் திரும்பிப் பெண்ணின் கழுத்தில் திருமாங்கல்யம் பூட்டுவார். அப்போது சொல்லப்படும் மந்திரம்.

மாங்கல்யம் தந்துநானேந மம ஜீவன ஹேதுநா //
கண்டே பத்தாமி ஸீபகே ஸஞ்ஜிவரசரதசதம் //

“ஓ! பாக்கியவதியே” யான் சிரன் சீவியாக இருப்பதற்குக் காரணமான மாங்கல்யத்தை உன் கழுத்திற் கட்டுகிறேன். நீயும் நூறாண்டு வாழ்வாயாக” என்று குருக்கள் கூறும் மந்திரத்தை மனதிற்கொண்டு தாலி முடிச்சில் திருநீறு இட்டு, தனது இடத்தில் இருக்க வேண்டும். மணமகளின் உச்சந்தலையிற் குங்குமத்தால் திலகமிட வேண்டும்.

தாலி – தாலியிற் சிவலிங்கம், விநாயகர் அல்லது லட்சுமியின் திருவுருவம் அமைத்தல் நல்லது. கொடியும் தாலியும் அதனருகில் கோர்த்திருக்கும் இரு தங்க நாணயங்களும் சேர்ந்து (9, 11 ...) என்றஒற்றை எண் வரக்கூடிய அளவு பவுணில் செய்ய வேண்டும். தாலிக்கொடியிற் சேர்க்கப்படும் தங்க நாணயம் ஆங்கில நாணயமாக இருக்கவேண்டும். என்ற நியதியில்லை. அந்த நாணயத்தில் கடவுளின் உருவங்களும் விருப்பத்திற்கேற்ப அமைக்கலாம்.

மாலை மாற்றுதல்

மணமகள் எழுந்து, வடக்கு நோக்கி இறைவனைத் தியானித்து மணமகன் கழுத்தில் மாலை சூட்டுவாள். மணமகன் மணமகளைத் தன் இடப்பக்கத்தில் அமரச்செய்து மாலை சூட்டுவான். மாலை மாற்றுதலின் பொருள் இருமனம் கலந்து ஒரு மனமாகி இல்வாழ்க்கையை ஆரம்பித்தல். மூன்று முறை மாலை மாற்றுதல் வேண்டும் தொடர்ந்து கொண்டு வந்த மங்கலப் பொருட்களாகிய மஞ்சள், குங்குமம், பூ, வாசனைப் பொருட்கள், சீப்பு, கண்ணாடி முதலியவற்றை மணமகன் மணமகளிடம் கொடுப்பார். கணவன் மனைவியாக ஆனபின் தம் மங்கலக் கோலத்தை இருவரும் கண்ணாடியிற் பார்த்து மகிழ்வார்.

பால், பழம் கொடுத்தல்

பால், வாழைப்பழம் கலந்து மணமகள் முதலில் மணமகனுக்கு மூன்று முறை கொடுப்பார். பின் மணமகளுக்கு மூன்று முறை கொடுப்பார். நாயகன் நாயகி உணவு கொள்ளல் மறைவிற செய்ய வேண்டுமென்பதால் திரை ஒன்று முன்னாற் பிடிக்கப்படும். முதன்முதலில் தம்பதி தமக்கு கொடுக்கும் இனிப்புப் பதார்த்தமாகையால் வாழ்க்கை இனிமையாக இருக்க வேண்டும் என்று உணர்த்தவே இச்சடங்கு.

கோதர்சனம்

இல்லற வாழ்வு தொடங்கும் தம்பதி தம் வாழ்விற்கு வேண்டிய அட்ட ஐஸ்வரியங்களையும் வேண்டிப் பசுவை இலட்சுமிதேவியாக வணங்குவர். பசுவைக் கிழக்கு முகமாக நிறுத்தி சந்தனம், குங்குமம், பூக்கள் சாத்தி, தீபாரதனை செய்து வணங்குவர். பசுவின் உடலெங்கும் உறைகின்ற சகல தேவர்கள், முனிவர்கள், தெய்வங்களின் ஆசீர்வாதமும் இதன்மூலம் கிடைக்கும். அரிசி காய்கறி தட்சிணை வைத்துத் தானம் வழங்க வேண்டும்.

பாணிக்கிரகணம் (கைப்படித்தல்)

தருமம் செய்வதற்காகவும், சந்ததி விருத்திக்காகவும் திருமணம் செய்யப்படுகிறது. பாணிக்கிரகணம் என்றால் மணமகளின் கையை மணமகன் பிடிப்பது என்று பொருள். “நீயும் நானும் முதுமையடைந்து விட்டாலும் கூட ஒருவரை விட்டொருவர் பிரியாதிருப்போம் என்று உன் கையைப் பிடிக்கிறேன்.” என்று கூறி மணமகளின் கையைப் பிடிக்க வேண்டும். ஆணின் வலக்கை பெண்ணின் வலக்கையைப் பிடிக்க வேண்டும். பின்னர் ஏழடி எடுத்து வைத்து அம்மி மிதித்து அக்கினியை வலம் வருவார்கள். வலம் வரும் போது தோழனும் தோழியும் சேர்ந்து வருவர். பஞ்சபூதங்களின் சாட்சியாக கையைப் பிடிப்பதாக ஒருகருத்து, மணப்பெண்ணால் ஜம்புலன்களால் செய்யப்படும் செயல்கள் கணவனுக்கு மட்டுமே உரியவை. கன்னியின் கையை வரன் கிரகிப்பது என்பது பொருள்.

ஏழடி நடத்தல்

பெண்ணின் வலது காலை மணமகன் கைகளாற் பிடித்து எடுத்து வைக்கும் படி செய்ய வேண்டும். ஒவ்வொரு அடிக்கும் ஒவ்வொரு மந்திரம் சொல்லப்படும்.

- 1) உனக்கு வாழ்க்கையில் உணவு குறைவில்லாமல் அளிப்பதற்கு இறைவன் உன்னைப் பின் தொடர்ந்து வரட்டும்.
- 2) உடல் வலிமை கிடைக்க இறைவன் பின் தொடரட்டும்.
- 3) விரதத்தை அனுட்டிக்கும் பொருட்டு உன்னை இறைவன் பின் தொடர்ந்து வரட்டும்.
- 4) சுகமும் மனச்சாந்தியும் கிடைக்க இறைவன் உன்னைப் பின் தொடரட்டும்.
- 5) பசுக்கள் முதலான பிராணிகள் விருத்தியடையப் பின் தொடர்ந்து வரட்டும்.
- 6) சகல சௌபாக்கியங்களும் கிடைக்கப்பின் தொடர்ந்து வரட்டும்.
- 7) உன் வாழ்க்கையில் இடம்பெறும் சுபகாரியங்கள், ஹோமங்கள் குறையின்றி நிறைவேற இறைவன் உன்னைப் பின் தொடர்ந்து வரட்டும்.

ஏழடிகள் நாமிருவரும் சினேகிதரானோம். இருவரும் சேர்ந்து இந்த ஏழு செல்வங்களையும் ஈட்டுவோம். இன்ப துன்பங்களைச் சேர்ந்தே அனுபவிப்போம். “என்னுடன் கூடவா” எனும் பொருளில் இந்நிகழ்ச்சி அமையும். இதற்கு “ஸ்ப்த பதி” என்று பெயர்.

அம்ம மத்த்தல்

பெண்ணின் வலது காலை (அதாவது எட்டாவது அடி) மணமகன் கையால் தூக்கி அம்மியில் வைத்து பெரு விரலுக்கடுத்துள்ள விரலில் மெட்டி அணிவிப்பர். இந்தக் கல்லைப் போல் நிலையாக நின்று எதிரிகளைச் சகித்துக்கொள். இது பெண்ணுக்குக் கற்பையும், ஆணுக்கு ஒழுக்கத்தையும் புகட்டுகிறது. கல் எப்படி தையும் தாங்குமோ, அதுபோல் வாழ்க்கையில் இன்ப துன்பங்களையும் கண்டு கலங்காமல் உறுதியான கொள்கைகளைக் கடைப்பிடித்து நடக்க வேண்டும் என்று உணர்த்துகின்றது.

தொடர்ந்து அக்கினியை வலம் வந்து, ஓம குண்டத்தில் நெற்பொரியும் ஓமப் பொருட்களையும் இடுவார்கள். திரும்பவும் இரண்டாம் முறை அக்கினியை வலம் வரும் போது, இடக்காலை அம்மியில் வைத்து மெட்டி அணிவிக்கப்படும். திருமணமான பெண் அவளைப் பார்க்கும் இன்னொரு ஆடவன் அவள் திருமாணமனவள் என்பதை உணர்த்த மெட்டி அணிவிக்கப்படுகிறது.

கணையாழி எடுத்தல்

முன்றாம் முறை அக்கினியை வலம் வரும் போது, கிழக்குப் பக்கத்தில் வைத்திருக்கும் மஞ்சள் நீர் நிறைந்த பாத்திரத்தில் இருக்கும் மோதிரத்தை இருவரும் தேடி எடுக்க வேண்டும். இது முன்று முறைகள் நடைபெறும். இருவரும் ஒருவருக்கொருவர் விட்டுக்கொடுத்து எடுத்தல் வேண்டும். இது தம் வாழ்க்கையிலும் விட்டுக்கொடுத்து வாழ வேண்டும் என்பதை எடுத்துக் காட்டகிறது.

அருந்தி பார்த்தல்

முன்றாம் சுற்றில் அருந்தி பார்த்தல் நடைபெறும். இருவரையும் கூட்டிக்கொண்டு மண்டபத்தின் வடக்கு வாசலுக்கு வந்து வாகனத்தில் இருக்கும் நட்சத்திரங்களுக்குப் பூசை செய்து அருந்தியைக் காண்பிப்பார்.

“நிரந்தர கற்பு நட்சத்திரமாக மின்னுவேன்” என்று ஆணையிடுவதாகும். சப்தரிசிகள் கிருத்திகை எனப் பெயர் கொண்ட தங்கள் மனைவிகளுக்குள்ளே முதலானவளான அருந்ததியை எப்படி நிலைத்திருக்கச் செய்தார்களோ, அப்படி மற்ற ஆறு கிருத்திகைகளும் அருந்ததியைப் போலிருக்கச் செய்கின்றனர். இந்த அருந்ததியைத் தரிசனம் செய்வதால் என்னுடைய மனைவி எட்டாமவளாக வளர்ச்சி பெறட்டும் என்பதேயாகும். இந்த நட்சத்திரத்தைக் காட்டுவது நல்ல வாழ்க்கையையும், வளத்தையும் பெறுவதற்கேயாகும்.

அருந்ததி வசிட்டரின் மனைவி, சிறந்த பதிவிரதை வானத்தில் துருவ மண்டலத்திற்கு அருகில் ஏழு நட்சத்திரங்களுக்கிடையில் வசிட்ட நட்சத்திரமும், அதன் அருகில் அருந்ததி இருப்பதாகப் புராணங்கள் கூறுகின்றன.

அருந்ததியோடு சேர்த்து துருவ நட்சத்திரங்களையும் காட்டுவார்கள். துருவ நட்சத்திரம் விண்ணில் ஒரு நிலையான இருப்பிடத்தை உடையவராகவும், மற்ற விண்மீன்கள் நிலைத்திருப்பதற்கும் காரணமாகவும், கட்டுத்தறியாகவும் இருப்பதால் “எங்களை எதிரிகளிடமிருந்து காப்பாற்றுவீராக” என்று தரிசிப்பதாகும். இவர்கள் எம் வாழ்க்கையில் ஒரு வழிகாட்டியாக அமைகிறார்கள். துணைவனைப் போல் மணமகனுக்கு ஸ்திரத்தன்மையும் அருந்ததியைப் போல் மணமகளுக்கு பதிவிரதாதன்மையும் இருத்தல் வேண்டும்.

வாரியருதல்

அக்கினியை மூன்று முறை வலம் வர வேண்டும். ஒவ்வொரு முறையும் வலம் வந்து மணமக்கள் கிழக்கு நோக்கி நிற்க தோழன் நெற்பொரியைக் குருக்களிடம் இருந்து பெற்று, மணமகனின் கையிற் கொடுத்து மணமகனின் கைகளைத் தன் கைகளால் தாங்கி ஓமகுண்டத்தில் இடுவார்கள்.

“அக்கினி பகவானே, சகல செல்வங்களையும் எமக்குத் தந்தருள் வேண்டும். என வேண்டிக் கொண்டு பொரியிடுதல் வேண்டும். நெல், பொரியாக மலர்வது போல் நம் வாழ்வு மலர வெண்டும் என்பதே தத்துவம்.

முன்றாம் முறை சுற்றி வந்தவுடன், பூர்ணாகுதிக்குரிய பொருட்களைத் தட்டத்தில் வைத்து, குருக்கள் மணமக்களுக்கு கொடுக்க, இருவரும் சேர்ந்து குண்டத்திற் சொரிதல் வேண்டும்.

அக்கினி பகவானிடம் சேர்க்கும் சகல திரவியங்களும், அக்கினி பகவான் அந்த அந்தத் தெய்வங்களிடம் ஒப்படைத்து விடுவார் என்பதை வேதங்கள் கூறுகின்றன. ஆகவே அக்கினியில் ஆவாகனம் செய்யப்பட்ட மூர்த்திகளுக்குச் செய்யும் சடங்கைக் குறைவின்றிச் செய்து அவர்களுக்குப் பரிபூரண பலன் வேண்டி அனுப்ப வேண்டும் என்று பிரார்த்தித்து செய்வதே ஓமம்.

அதன் பின் தீபாரதனை செய்து ஓமத்திலிருந்து எடுக்கப்பட்ட ரட்சயை (கரிப்பொட்டு) மணமக்களுக்குத் திலகமிட்டு, “விபூதி” சந்தனம் கொடுத்து ஆசிவழங்குவார்குருக்கள்.

ஆசீர்வாதம்

மணமக்களை கிழக்கு முகமாக நிற்க வைத்துக் குருக்கள் பிரார்த்தனை செய்து, மந்திரத்துடன் ஆசீர்வாதம் சொல்லி, மணமக்களுக்குச் சிரசில் அட்சதையிட்டு ஆசீர்வதிப்பார். தொடர்ந்து மணமகனின் பெற்றோர், மணமகனின் பெற்றோர், சபையோர் ஆசீர்வதிப்பார்.

சிட்சதை

முனை முறியாத பச்சையரிசி, அறுகம்புல், மஞ்சள்மா கலந்த கலவையை அறுகரிசி என்று சொல்வார்கள். பெரியோர் இரண்டு கைகளாலும் அறுகரிசி எடுத்து “ஆல் போல் தழைத்து, அறுகு போல் வேரூன்றி, மூங்கில் போல் சுற்றும் முழுமையாய்ச் சூழப் பதினாறு பேறுபெற்றுப் பெருவாழ்வு வாழ்க” என வாழ்த்தி உச்சியில் 3 முறை இடவேண்டும். உறவினர்களும் நண்பர்களும் மணமக்களுக்கு அன்பளிப்பு வழங்கி மகிழ்வர்.

நிறைவு

மணமக்களின் கைகளிற் கட்டப்பட்ட காப்புக்களை அவிழ்த்து, பவித்திரங்களைக் கழற்றி, அவற்றுடன் பெற்றாரின் பவித்திரங்களையும் வெற்றிலையில் வைத்து குருக்களின் தட்சணையும் சேர்த்துக் குருக்களிடம் கொடுக்க வேண்டும். குருக்களுக்கு அரிசி, காய்கறி தானம் வழங்கப்படும்.

ஆரத்த

இரு தரப்பிலுமிருந்து ஒரு பெண்ணாக இரு சுமங்கலிப் பெண்கள் ஆரத்தி எடுப்பார்கள். தம்பதிக்கு தீய சக்தியினால் தீமை ஏற்படாமலும், கண்திருஷ்டி நீங்கும் பொருட்டும் இவை செய்யப்படுகின்றன.

விருந்துபசாரமும் நடைபெறும். மணமக்கள் இருவரும் அர்ச்சனைத் தட்டோடு ஆலயம் சென்று வணங்கி, அர்ச்சனை செய்து, மணமகள் இல்லம் செல்வர்.

அங்கு வாசலில் ஆரத்தி எடுத்து, வலது காலை முதலில் வைத்து வீட்டுக்குள் செல்வர். முதலில் பூசை அறைக்குள் சென்று வணங்கிய பின், பால் அருந்தக் கொடுப்பார்கள்.

பூதாக்கலம்

மணமக்களுக்கு ஒரே இலையில் மணமகள் உணவு பரிமாறி, மணமகனுக்கு முதலில் தன் கையால் உணவூட்டியபின், மணமகள் மணமகளுக்கு உணவூட்ட வேண்டும்.

பின் மணமகன் மணமகளைத் தன் வீட்டுக்கு அழைத்துச் சொல்வார். அங்கும் ஆரத்தி எடுத்து உட்செல்வர். வலது கால் எடுத்து உட்சென்று பூசை அறை சென்று வணங்கி பெற்றோரின் காலிலும் விழுந்து வணங்குவர்.

சீலதத்துவங்கள்

1. தாலிகட்டியபின் மணமகன் மணமகளின் உச்சந்தலையில் குங்குமத்தால் திலகமிடுவார். இது அவள் தன் கணவனுக்கே உரியவள் என்பதை எடுத்துக் காட்டவே. அத்தோடு அவ்விடத்திலே தான் மகாலட்சுமியும் வாசம் செய்கிறாள்.
2. மாங்கல்யம் சூட்டும் போது கெட்டி மேளம் கொட்டுவது சபையில் உள்ளோர் யாராவது தும்முதல், அபசகுன வார்த்தைகள் பேசுதல் போன்றவை மணமக்களுக்கு கேட்கக்கூடாது என்பதற்காகவே.
3. மஞ்சற்கயிற்றில் தாலி கட்டும் போது மூன்று முடிச்சுப் போடுவார்கள். முதலாவது முடிச்சு - கணவனுக்கு கட்டுப்பட்டவள் இரண்டாம் முடிச்சு- தாய் தந்தையருக்கு கட்டுப்பட்டவள் மூன்றாவது முடிச்சு - தெய்வத்திற்கு பயந்தவள்
4. தாலி கட்டும் போது தூவப்படும் அட்சதை, மணமக்களைத் தீய சக்திகளிடமிருந்து காப்பதற்கும், வளமான வாழ்க்கை அமைவதற்கும் ஆசீர்வதிப்பதாகும். தாலி கட்டும் போது கைவிளக்கு ஏந்தி நிற்பது, ஏனென்றால் தாலி கட்டியதற்கு விளக்கு ஏந்தியவர் ஒரு சான்றாவார். இன்னொரு விளக்கம் சகுனத்தடைகள் ஏற்படாமலிருக்க.

தருமணத்தன் போது மணப்பெண் முகத்திரை அணவது ஏன்?

முற்காலத்தில் மணமகள் தாலி கழுத்தில் ஏறும் வரை மணமகளைப் பார்ப்பதில்லை. ஆகவே, முகத்திரை அணிந்து மணவறைக்கு அழைத்து வந்தார்கள். அத்தோடு கண்திருஷ்டிகளிலிருந்தும், விமர்சனங்களிலிருந்தும் விடுவிப்பது ஒரு காரணமாகும். தாலி ஏறியதும் முகத்திரையை அகற்றி, நான் இப்போது “இவரின் மனைவியாகிவிட்டேன்” என்று சபையோருக்குத் தன் முகத்தைக் காட்டுகிறாள்.

அட்சதை

அட்சதை என்றால் குத்துப்படாததும், பழுதற்றதும் என்று பொருள்படும். பழுதுபடாத பச்சை அரிசியைப் போல், வாழ்க்கையும் பழுதுபடாமல் இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகவே ஆசி வழங்கும் போது பெரியவர்கள் அதைத் தெளிக்கிறார்கள். (நுனி முறியாத முழு அரிசியாக இருக்க வேண்டும்)

நெல்லிலிருந்து பிரித்தெடுக்க முளையுள்ள அரிசியுடன் மஞ்சட் பொடி, பன்னீர், மலர் இதழ்கள் ஆகியவற்றைக் கலந்து அட்சதை தூவுவதே முறையாகும்.

ஆரத்த

ஒரு தட்டில் 3 வாழைப்பழத்துண்டுகளை வைத்து அதன் நடுவே திரியைச் செருக வேண்டும். இலகு முறை ஒரு நெருப்புக்குச்சியில் பஞ்சைச் சுற்றி நெய்யில் தோய்த்து வாழைப்பழத்தின் நடுவே குத்துவதாகும். தட்டின் திருஷ்டிகழிப்பதற்காக மஞ்சளும் சுண்ணாம்பும் சிறிது நீர் விட்டுக் கலந்து வைக்கவும். இக் கலவை சிவப்பு நிறமாக மாறி வரும் அவசரத்திற்கு குங்குமம் பாவிக்கலாம். வெளிநாடுகளில் இருப்பவர்கள் சுண்ணாம்பிற்குப் பதிலாக அப்பச்சோடா (சோடியம் பைகாபனேற்) பாவிக்கலாம்.

ஆரத்தி எடுக்கு போது யாருக்குத் திருஷ்டி கழிக்கிறோமோ அவரை நிற்க வைத்து (கிழக்கு முகமாக அல்லது வடக்குப் பார்த்து நிற்க வேண்டும்.) அவரை இறைவனாக நினைத்து இறைவனுக்கு எப்படிக்கற்பூரம் காட்டுகின்றோமோ அதே போல ஆரத்தித் தட்டைச் சுற்ற வேண்டும். (வலஞ்சுழியாக) மணமக்களுக்கு ஆரத்தி எடுக்கும் போது மணமகன் பக்கத்தில் மேலெழும்பி மணமகள் பக்கமாக ஆரத்தி கீழிறங்க வேண்டும். மூன்று முறை செய்தல் வேண்டும். கீழே மூன்று தரம் நேராக ஆட்டிய பின் மேலெழும்பிச்சுற்ற வேண்டும்.

தருமணத்தல் அறுகரிச் சூடும் முறை

எமது இந்துசமய விளக்கப்படி அறுகரிசியை (அட்சதை) பெரியோர்கள் இரு கைகளிலும் எடுத்து மணமக்களின் சிரசில் தூவிப்பின் இரு தோள்களிலும் இடுப்பு முழந்தாள் என்று மேலிருந்து கீழே வர வாழ்த்த வேண்டும்.

(3 முறை) அல்லது சிரசில் மட்டும் மூன்று முறை தூவி ஆசீர்வதிக்கலாம். நாங்கள் மணமக்களை பார்வதி பரமேஸ்வரன் ஆகிய தெய்வம் எனக் கருதுவதால் தெய்வத்திற்குப் பாதத்திலிருந்து சிரசிற்குச் செல்ல வேண்டும் என்று சொல்வார்கள். மணமக்கள் மாண்டர்கள் ஆகையால் சிரசிலிருந்து பாதத்திற்கு வர வேண்டும் என்று சொல்வார்கள் இவ்விரண்டு விதமான வருணனைகளையும் எமது இலக்கியங்களில் காணலாம். பாதாதி கேசமா கேசாதி பாதமா இவை வர்ணனைகளே அன்றி அட்சதை தூவுவதற்கல்ல தெய்வத்திற்கு நாம் செய்வது பாத பூசை, பூ சொரிவதல்ல அத்தோடு மணமக்களைப் பெரியோர்களே அட்சதை தூவி ஆசீர்வதிப்பவர்கள் ஆகவே சிரசிலிருந்து தான் வர வேண்டும். மீனாட்சி சுந்தரேசர் கல்யாணத்தில் தேவர்கள் வானிலிருந்து மலர் தூவி ஆசீர்வதித்து வாழ்த்துவதாகப் புராணம் சொல்கின்றது. ஆகவே அரிசி மேலிருந்து கீழே வருவதுதான் சாலப் பொருந்தும். (காலிலிருந்து தலையை நோக்கிச் செய்யப்படும் கிரியைகள் அபரக் கிரியையிலும் பிதிர்க் கடமையின் போதுமே செய்யப்படுகின்றது.

பிரிந்த உயிர் பூலோகத்திலிருந்து மேல்நோக்கி விண்ணுலகம் செல்வதாக எடுத்துக் காட்டவே காலிலிருந்து தலையை நோக்கி கிரியைகள் செய்யப்படுகின்றன.)

கௌரீ கல்யாண வைபோகமே

திருமணத்தகத முற்றாகியதும் கவனிக்க வேண்டியவை

- 1) ஆண், பெண் இருவரின் ஜாதகப் பொருத்தம் பார்த்து திருமணத் திகதியும், பொன்னுருக் கல் திகதியும் நிச்சயிக்கப்பட வேண்டும்.
- 2) திருமண மண்டபம் ஒழுங்கு செய்யப்பட வேண்டும்.
- 3) புரோகிதரை ஒழுங்கு செய்ய வேண்டும்.
- 4) நாதஸ்வரம், மேளம் ஒழுங்கு செய்ய வேண்டும்.
- 5) மணப்பெண்ணை அலங்கரிக்க உரியவரை நியமிக்கவும்.
- 6) மணவறை, மாலை, திருத்தொங்கல், வாழைமரம் கட்ட பூக்காரனை நியமிக்க வேண்டும்.
- 7) கோலம் போட ஒழுங்கு செய்ய வேண்டும்.
- 8) விருந்தினர்களின் எண்ணிக்கைப் பிரகாரம் உணவு ஒழுங்கு செய்யப்பட வேண்டும்.
- 9) படம், வீடியோ ஒழுங்கு செய்ய வேண்டும்.
- 10) திருமண அழைப்பிதழ் அச்சடித்து விநியோகித்தல்.

பலகாரங்கள் செய்முறை

சீற்றுண்டி

1சுண்டு பயறு வறுத்துக் குற்றி மாவாக்கவும். சீனி $\frac{1}{2}$ இறாத்தல், $\frac{1}{4}$ தேக்கரண்டி ஏலக்காய்த்தூள், இவற்றைக் கலந்து வைக்கவும் (இது உள்ளீடு)

செய்முறை

1 சுண்டு அரிசிமா, 1 தேங்காய் துருவி எடுத்துப் பாலுடன் (1cup) தேவையான அளவு உப்புச் சேர்த்து கொதிக்க விட்டு அதை மாவிற்போட்டுச் சிறிது இறுக்கமான பதத்தில் குழைக்கவும். இம்மாவை சிறு சிறு உருண்டைகளாக எடுத்துக் கிண்ணம் போல் உள்ளீடு உள்ளே வைத்துப் பாதியாக மடித்து (கொழுக்கட்டையைப் போல்) விளிம்பை ஒட்டிப் பொரிக்கவும்.

மோதகம்

கொழுக்கட்டை செய்வது போற் செய்து வெளிமாவைக் கிண்ணமாகச் செய்து உள்ளீட்டை வைத்து மோதக வடிவிற்பிடிக்க வேண்டும்.

அச்சுப்பலகாரம் தேவையான பொருட்கள்

1 சுண்டு வறுத்த அரிசிமா, 1/2 சுண்டு வறுத்த உழுந்து மா, 1/2 தேக்கரண்டி உப்பு, 2 தேக்கரண்டி எள் (தோல்நீக்கியது)

செய்முறை

எல்லாவற்றையும் கலந்து, தேங்காய்ப்பாலை (1-1 1/2) கப் காய்ச்சி அளவாக விட்டு இறுக்கமாக நன்றாகக் குழைக்கவும். பின் அச்சு உரலிற்போட்டு ஒரு எண்ணெய் தடவிய வாழையிலையில் அல்லது பொலித்தீன் உறையில் பிழிந்து 2 1/2 அங்குல நீளமாக வெட்டி எண்ணெயில் பொரித்தெடுக்கவும்.

1/2 சுண்டு சீனிக்குள் 1 கப் தண்ணீர் விட்டுப் பாகு காய்ச்சி அதற்குள் பொரித்த பலகாரத்தை போட்டுப் புரட்டி எடுத்து ஆறிய பின் போத்தலில் அடைத்து வைக்கவும்.

அச்சுப் பலகாரக் கலவைக்குள் மிளகு, சீரகத்தூள் சிறிது கலந்து முறுக்கு அச்சிற்பிழிந்து முறுக்குச் சுடலாம். இதற்குச் சீனி தேவையில்லை.

உழுந்தையும் போட்டுச் சூடான நீரில் (Warm water) இறுக்கமாகக் குழைக்கவும். பின் சிறு உருண்டைகளாக்கி இலையில் தட்டிப் பொரிக்கவும். ஆறிய பின் போத்தலில் அடைத்து வைக்கவும்.

புதுமனை புருதல்

மங்கலமான மனை

மனை மங்கலமானது. மங்கல மனை எவ்வாறு உருவாகின்றது என்ற வினா வரும். ஆம்! இதற்கான விடை நமது முன்னோர்களே வகுத்து எமக்குத் தந்துள்ளனர். நமது முன்னோரின் வழிமுறைகள் தற்காலத்தில் ஒரு சிலராற் கவனிக்காத நிலையையும் காண்கிறோம். ஆகவே சாஸ்திரம் தெரிந்த நல்ல ஒரு குருவை அணுகி அமை அமைப்பது சம்மந்தமாகத் தகுந்த ஆலோசனை பெற்ற பின் வீடு கட்ட ஆரம்பிப்பது நல்லது.

ஒருவர் வீடு கட்ட நிலம் வாங்குகின்றார்கள் எனக் கொள்வோம். அந்த வெற்று நிலம் ஊறல் நிலமாக இருக்கக்கூடாது. செம்மண் என்றால் நன்று. அங்கே மா, பலா, வேம்பு போன்ற மரங்கள் இருப்பின் நல்லது. அரசு, ஆல் கூடாது. கோயிற்பார்வை வீட்டு நிலத்துக்கு நல்லதல்ல. இவை பொதுவாக மனைக்கட்டத் தொடங்கும் போது நாம் அவதானிக்க வேண்டிய சில அம்சங்களாகும்.

ஒருவர் வெற்று நிலத்தல் வீடு கட்ட ஆரம்பிப்பது எப்படி?

வெற்று நிலம் எனும் போது, அங்கே பல வித சேதங்கள் இருக்கலாம். இதனாற் பெரிய வீடுகள் கூடப் பாழடைந்த நிலையில் உள்ளதைக் காணலாம். ஆகவே, வைரவர் சாந்தி, பூசை முதலிற் செய்து நிலக் குற்றத்தை நீக்க வேண்டும். அதன் பின்பு அத்திவாரம் இடலாம். அத்திவாரத்திற்கு முன் நவதானியங்களை முளைக்க விடவும். பின் பசுவையும் கன்றையும் அங்கு கொண்டு வந்து கட்டவும்.

வீட்டு வளை வைப்பது எப்படி?

வீட்டின் கீழ்ப்பாகம் நிறைவேறியதால் மேற்பாகம் முக்கியமாகின்றது. வீட்டின் மேற்பாகத்தை தாங்குவது வளையாகும். ஆதலால், பிள்ளையார் வழிபாட்டுடன் வளை வைக்கும் வைபவத்தைச் செய்யலாம்.

வீடு வேய்தல் எவ்வாறு செய்யப்படும்

பழையகால முறையானது ஓலையால் வீட்டை வேய்தல் ஆகும். ஆனால், இப்போது ஓடு போடுகிறார்கள். ஆகவே, ஆகாய நிழல் வீட்டிற்படாது. வீட்டின் மேற்பாகத்தை மூடும் போது தேங்காய் உடைத்து, கற்பூரம் காட்டி, பிள்ளையாரை வழிபட்ட பின்பு, ஓடுகளால் வீட்டின் மேற்பாகத்தை மூடலாம்.

வீடு குடிபுகும் முறை

வீடு குடிபுகும் பொழுது இல்லத்தலைவன் குருவிடம் (அந்தணர்) சென்று இல்லத்தலைவியின் நட்சத்திரத்திற்கேற்ப நாள் வைப்பது முதற்படியாக அமைதல் வேண்டும்.

வீடு குடிபுகுமுன் வாசலில் பசுமாடு கட்டி, தூபம்இட்டு, அகன்ற வாயுவையும் விசயந்துக்களையும் அகற்றுதல். வீட்டைச் சுற்றி மா, பலா, வேம்பு பூ மரங்களை நட வேண்டும். வேலையாட்கள் வருவோர், போவோரெனப் பலரும் உலாவிய இடமாகையாலும் இல்லறம் செழிப்பதற்காகவும் அந்நிலத்திலும் புதிதாகக் கட்டப்பட்ட பொருட்களிலுள்ள தோஷங்கள் நீங்குவதற்காகவும் வீடு குடிபுகுமுன் வாஸ்து சாந்தி செய்யவர்.

வீடு குடிபுகும் நாளில் முதலில் சிவாச்சாரியார் பிள்ளையார் வழிபாடு நவக்கிரக வழிபாடுகளுடன், சிவன் அம்மன் வழிபாடு செய்து விஷேசமாக மகாலகஷ்மி வழிபாடுகளையும் செய்வார். இவ்வழிபாடுபூசை கோமம் என்பன கொண்டு நிகழ்வதாகும்.

அதன் பின்னர் பூசை செய்த கும்பநீரால் இல்லத்தலைவன் தலைவி ஆகியோர் அபிசேகம் செய்யப்பட்டு புத்தாடை அணிந்து இறைவழிபாடு செய்வர். பின் முதல்முதலாக அடுப்பு மூட்டி பால்காய்ச்ச ஆயத்தமாவார். பால் புனிதமானது வெண்மையானது ஆதலால் இல்லத்தலைவி பாலைப் பொங்கி பூசைக்கு அர்ப்பணிப்பது வழக்கம்.

தமது குலதெய்வக் கோவிலிலோ அல்லது வேறுவிசேடம் பெற்ற கோவிலிலோ வீடு குடிபுகுதலுக்குத் தேவையான பொருட்களை முதல்நாளே வைத்து (ஆலயத்தினுள் ஒருநாள் இருப்பது நன்று) அடுத்த நாள் உரிய நேரத்தில் அர்ச்சனைத் தட்டுடன் சென்று பூசை செய்து பின் அனைத்துப் பொருட்களையும் கொண்டு வருதல் வேண்டும். சிறப்பாக பெண்கள் கொண்டு வருவதே முறை. தெய்வப் படங்கள், மங்கலப் பொருட்கள், பிரதானமாகக் கண்ணாடி என்பவற்றைக் கோவிலிலிருந்து எடுத்து வரும்போது புதுமனையின் வாசலில் ஒரு பசுவைக் கட்டி வைத்து, அதில் முழித்த பின்பே இவற்றைப் புதிய வீட்டிற்குள் ஒரு குறிப்பிட்ட வரிசையில் எடுத்துச் சென்று பூசை அறையில் வைக்க வேண்டும்.

பூசைகள் இனிது நிறைவெறியதும் சிவாச்சாரியாருக்கு உபசரணைகள் செய்து அவரது ஆசியைப் பெற்று வாழும் முறை இன்னும் இலங்கையில் சைவப்பெருமக்கள் மத்தியில் இருந்து வரும் வழமையாகும். ஒரு மனையை அமைக்கும் போது சுவாமி அறையே, சமையற்கூடம், வாழ்வுக்கூடம், ஓய்வெடுக்கும் அறைகள், கழிவறை என்பனவற்றைவிடப் பிரதானமான இடமாகக் கொள்ளப்படகிறது. எனவே, அச்சுவாமி அறையில் அம்மனையின் முக்கிய குடியிருப்பாளராகிய கணவனும் மனைவியும் அன்றே பூசை செய்து தீபம் காட்டி வழிபடுவர். அத்தோடு அந்த அறையின் திறைவுகோல் பூசையில் வைக்கப்பட்டு சிவாச்சாரியாரால் தலைவரிடம் கையளிக்கப்படும்.

அவர் அதனைப் பெற்று மனைக்குரிய அரசியான பெண்ணிடம் கொடுக்க அவள் அதனைப் பெற்றுக்கொண்டு முதன் முதலாக அந்த அறையைப் பூட்டித்திறப்பாள். சுபமுகூர்த்தத்திலே இது இடம் பெற வேண்டுமென்பதற்காகவே, நல்லநாள் பார்த்துக் குடினை புகும் விழா நிகழ்த்தப்பெறும். கொண்டு வந்த முளைக்கும் தேங்காயை வீட்டின் தோட்டத்தில் நடுவர். அன்று இரவு குடிபுகுந்தோர். அவ்வீட்டில் தங்கவேண்டும்.

வாஸ்து புருஷன் எழுந்தருக்கும் மாதங்கள்.

தமிழ் மாதம்	தமிழ் திகதி	நேரம்
சித்திரை	10	மு.ப. 7.00 முதல் மு.ப. 08.30 வரை
வைகாசி	21	மு.ப. 9.12 முதல் மு.ப. 10.42 வரை
ஆடி	11	மு.ப. 6.48 முதல் மு.ப. 08.18 வரை
ஆவணி	06	பி.ப. 2.24 முதல் பி.ப. 03.54 வரை
ஐப்பசி	06	பி.ப. 6.48 முதல் பி.ப. 08.18 வரை
கார்த்திகை	06	பி.ப. 10.00 முதல் பி.ப. 11.30 வரை

இந்நாட்களிற் கிரகாரம்பம் செய்வது உத்தமம்.

வீடு குடியும் போது கோயிலில் இருந்து கொண்டு செல்லும் பொருட்கள்

1. குத்துவிளக்குகள் - 02
2. நிறைகுடம்
3. படங்கள் - பிள்ளையார், லஷ்மி, முருகன் (அவசியம் தேவையான படங்கள்)
4. முகம்பாரக்கும் கண்ணாடி
5. பூமாலையுடன் கூடிய அர்ச்சனைத்தட்டம்
6. படங்களுக்குரிய பட்டுக்கள்
7. நிறை நாழி
8. கற்கண்டு
9. பணப்பெட்டி (இதற்குள் நெல் பரவி பட்டுத்துணி, நாணயம், மஞ்சள் துண்டு வைக்கவும்)
10. 3 செத்தல்தேங்காய்கள் (தோலுடன் உள்ளது.)

11. 3 மஞ்சள்பூசி தேங்காய்கள்
12. ஒரு சிறிய தென்னங்கன்று
13. ஒரு புது மண்சட்டியில் உப்பு
14. புதுச்சட்டியில் மஞ்சள்

பால் காய்ச்த் தேவையானது

வாழையிலை, பொங்கற்ப் பாத்திரம், கரண்டி, பால், பால் காய்ச்சும் பாத்திரம், மாவிலை, சந்தனம் குங்கும், விபூதி, பூமாலை, பூக்கள். அறுகம் புல், பால்.

வாஸ்து சாந்த்

வீடு குடிபுகுமன் செய்யும் சாந்திகளில் இதவும் ஒன்று அசுத்தமான பூமியை அக்கினியால் தகித்துச்சுத்தமாக்கச் செய்யும் சாந்தியே வாஸ்து சாந்தியாகும். இச்சாந்தியின் போது விக்னேஸ்வர பூசை, புண்ணியாகாவாசம் செய்து வாஸ்து புருசனையும் பிற தேவதைகளைப் பூசித்து அக்கினி காரியம் செய்வர்.

இதற்கு நீற்றுப் பூசணிக்காயொன்றைப் பலியிடுவர். அதன்பின் வைக்கோல் தர்ப்பை முதலியவற்றால் மனித உருவாகச்செய்யப்பட்ட வாஸ்து புருசனைப் பூசித்து அக்கினியில் ஏரிமுளச் செய்து வீடு, வீதி முதலிய இடங்களில் இழுத்து வருவர். பின்இதற்கு கும்ப நீர் தெளித்து விடுவர். இச்சாந்தியின் பின் கை. கால்களைச் சுத்தம் செய்துதான். மற்றக் கிரியைகளைச் செய்ய வேண்டும்.

வீடு குடிபுகும் போது செய்யும் கோமங்களுக்குரிய பொருட்கள்.

அரிசி மா	மஞ்சள் மா
எள்ளு	நவதானியம்
நெற்பொரி	ஓமச்சாமான் மருந்துச்சாமான் (தமிழ் மருந்துக்கடைகளிற் கிடைக்கும்)
சமித்துக்கட்டு	நெய்
ஊதுபத்தி, கற்பூரம், சாம்பிராணி, அத்தர்	

அபரக்கீர்யை

அபரக்கீரியையின் நோக்கம்

அபரக்கீரியையாவது ஒருவர் இறந்தபின் அவருடைய நன்மைக்காக அவருடைய பிள்ளைகள் முதலியோராற் செய்யப்படும் கிரியை (அபரம் + பிந்தியது) அவரவர் செய்த வினையே அவரவருக்குப் பயன்படுமன்றி அவரது பிள்ளைகள் முதலியோர் செய்யும் வினை அவருக்குப் பயன்படுவதெப்படி என்ற கேள்வியுண்டு. அதற்கு விடையாதெனில் ஒருவர் செய்த நல்வினை தீவினைக்குத் தக்கதாகவே அவருக்குப் பிள்ளைகள் வாய்ப்பார்கள். அபரக் கிரியையின் பலனைப் பெறுவதற்குரிய நல்வினை செய்தவன் அக்கிரியை செய்யத்தக்க புதல்வரைப் பெறுவான். இவ்வுண்மையை,

“ஏழுபிறப்புந் தீயவை தண்டா பழிபிறங்காய்
மண்புடைமக்கட் பெறின்”

“தம்பொருளென்பதம் மக்களவர் பொருள்
தத்தம் வினையான் வரும்”

என்னுந்திருக்குறளிற் காண்க

ஒருவர் வீட்டிற்குப் போகும் வழியவனுக்கு அவர் உணவு கொடுக்க அவனுடைய பசி தீருகின்றது. அவர் அதைக் கொடுக்க நேர்ந்தது அவன் செய்த நல்லினைப் பயனே. அதுபோலப் புதல்வர் முதலானோர் இறந்தவர்களுக்குச் செய்யும் கிரியைகள் அவர்களுக்கு நன்மையாகின்றன. இவர்கள் செய்வதற்குக் காரணமாயிருப்பது இறந்தோர் செய்த நல்வினையே ஆதலால் புதல்வர் செய்யும் அபரக்கிரியை இறந்தோர் செய்த நல்வினையின் பலனை சேர்த்தற்குள்ள வழியே. புதல்வனுக்குப் புத்திரன் என்ற பேர் வந்தது நரகவேதனையின்றும் நீக்கத்தக்க வனாதலினாலென்க. தாய் தந்தையாருக்குச் செய்த கடன்களைப் பிள்ளைகள் தவறாது செய்ய வேண்டும். அவர்கள் உயிரோடிருக்கும் பொழுது அவர்களுக்காக வேண்டியவற்றை என்ன பாடுபட்டும் செய்ய முயல வேண்டும். இது மிகப் பிரதானமாம்.

இறந்த பின்னர் ஆகவேண்டிய கிரியைகளை அன்போடும், ஆவலோடும் செய்தல் வேண்டும். சூரபன்மனுடைய மகளாகிய இரணியனது செயலைப் பிள்ளைகள் யாவரும் சிந்திக்க வேண்டும்.

போர் நடந்த வந்து காலத்திலே அசுரர்கள் யாவரும் இறப்பது திண்ணமென்பதை இரணியன் அறிந்து கொண்டான். அவனும் போருக்குப்போய் மாண்டால் சூரனுக்காகவும் தம்பியர்க்காகவும் மற்றவர்களுக்காகவும் அபரக்கிரியை செய்வதற்கு ஒருவரும் இருக்க மாட்டார்கள். இதை உணர்ந்த இரணியன் போருக்குப் போகும் ஆசையைத் தடுத்துப் போருக்குப் போகாததால் உண்டாகும். அவமானத்தைக் கருதாமல் அபரக்கிரியை செய்தலே தன்னுடைய பெருங் கடனாகக் கொண்டு போருக்குப் போகாமல் மறைந்திருந்தான். தந்தை தாயாரைப் பேணாது கடவுளை வழிபடுதல் பயன்படாதென்பது கௌசிகர் சரித்திரத்தில் காண்க. அவர்களை வழிபடுவதாகிய ஒரு புண்ணியமே ஒரு பிறப்புக்கு போதியது. அபரக்கிரியையில் அந்தியயேட்டி அத்திசஞ்சயநம் பாசாணபூசை சிரார்த்தம் எனப் பல பகுதிகள் உண்டு.

சைவ சமயக் கிரியைகள் சிவபதத்தை அடையத்தக்க வர்களாகிய சரியை, கிரியை முதலியவற்றில் நின்றவர்களுக்கு உரியன. ஆதலாற் சிரார்த்தம் முதலிய கிரியைகள் அவர்களுக்குச் செய்யப்படும். பூசையேயாகும் பிராமண மரபிற் பிறந்த பிள்ளையைப் பிராமணன் என்பது போலச் சைவமரபிற் பிறந்தோரைச் சைவர்களென மதித்து அவர்களுக்குச் சைவக் கிரியை செய்யப்படும். ஆயினும் சைவசமத்தவத்தவர்களாய் இறக்கிறவர்கள் பலர் சிவபதத்தை அடையமாட்டார்கள். அவர்களுக்குச் சைவக் கிரியைகள் செய்வதனாற் பலன் என்னவென்று கேட்கின், அவர்கள் எந்த நிலையிலிருந்தாலும் எந்தப்பிறவியை எடுத்தாலும் அதன் பலனைக் கடவுள் அவர்களுக்குக் கொடுத்தருள்வார். அன்றியும், உள்ளமானது வியாபகப் பொருளாதலாற் கிரியை செய்வோர் சிரத்தையோடும் அன்போடும் செய்வாராயின் அவைகள் இறந்தோருடைய உள்ளத்திற் கலந்து அவர்களுக்கு இன்பத்தைக் கொடுக்கும்.

மரணக்கிரியை

சமய தீட்சை பெற்றவர்களுக்கே மரணக்கிரியை செய்யத்தக்கது. தீட்சை பெறாதவர் சைவ சமயத்தவர் அல்லாதவராதலால் அவர்களுக்குச் சைவக்கிரியை இல்லை. தீட்சை பெற்றவர்களுள்ளும், பாதங்களிற் கொடியதாகிய புலாலுண்ணலை விலக்காதவர்களுக்குக் கிரியை இல்லை. ஆயினும் இவர்களுக்கு இக்காலத்திலே துடக்குக் கழியும் நாளிலே மரணக்கிரியை தர்ப்பையிலே செய்யப்பட்டு வருகின்றது. இப்படியானவர்கள் இறந்த அன்று இவ்விடங்களிற் செய்யப்படும் கிரியைகள் அபிஷேகமும் சிவாக்கினி உண்டாக்கலுமே. சுத்த சைவர்களுக்குச் செய்யுங் கிரியை முறையைக் கீழே காண்போம்.

மரணக்கிரியையிலே மூன்று பகுதிகள் உண்டு. அவையாவன: பேரிகையடித்தல், சரீரசுத்தி, ஆன்மசுத்தி என்பனவாம். சரீரத்தைத் சுத்தி செய்வன அபிஷேகமும் சிவாக்கினியாற் சுடுதலுமாம். ஆன்மசுத்திக்காக அந்தியேட்டி செய்யப்படும். இதனாலே சமய அனுட்டானத்திலே நேர்ந்த குறைகள் தீரும்.

(அந்தியேட்டி = அந்திய + இட்டி = கடைசியான யாகம்)

பேரிகையடித்தல்

ஆசாரியார் புண்ணியாகஞ் செய்து அந்த நீரினால் இடத்தையும் பொருளையும் சுத்திபண்ணி, ஆசமன சகனீகரணஞ் செய்து பேரிகையிலே பிரமா விஷ்ணு உருத்திரன் முதலிய மூர்த்திகளைப் பூசித்து, பேரிகையடிப்பர். (அக்காலத்திலே ஆசாரியார் அடித்ததற்குப் பதிலாக அவர் மணியை அடிக்க அத்தொழிலைச் செய்வோர் பேரிகையை அடிக்கிறார்கள்) பேரிகையடிக்கும் போது சொல்லும் வாக்கியத்தின் கருத்து “பூமியிலும் மறுஉலகங்களிலும் உள்ளவர் யாவரும் வாழவும் கொடியோர் அடங்கவும் இப்போது பேரிகையடிக்கிறேன்.

சகல லோகங்களிலும் ஐஸ்வர்யம் உண்டாவதாக, மிருகம் பட்சி முதலிய பிராணிகளுக்குச் சுகம் உண்டாவதாக, உமாதேவியாருடைய கட்டளைப்படி பேரிகை அடிக்கிறேன். சிவபெருமான் இரட்சிக்க என்பதாம்.

சூர்ணோற்சவம்

மரணக்கிரியை நடைபெற உள்ள இடத்தில் மண்டபம் அமைத்து வெள்ளை கட்டித் தோரணம், பூச்சரம் முதலியவற்றால் அலங்கரித்து அந்த இடத்தைக் கோமயத்தால் மெழுக வேண்டும்.

நடுவில் ருத்திரகும்பமும் அதனைச் சுற்றி அஷ்டதிக்குப் பாலகர் கும்பமும் மேற்குப் பக்கத்தில் உரல் உலக்கை (மேளத்திற்குப் பதிலாக) மணி என்பனவும் மயானத்திற்கு கொண்டு செல்வதற்கான மண்குடக் கும்பம் என்பனவும் வைக்கப்படும். அவற்றிற்குரிய பூசைகளைச் சைவக் குருக்கள் செய்வார்.

அபிசேகம் முதலியன செய்யும் பொருட்டு தெற்குத் தலையாகப் பிரேதத்தை வைப்பர். பின்பு கர்த்தா, அரப்பு எண்ணெய் என்பவற்றைச் சிரசில் வைப்பர். மற்றும் ஆசௌச உரிமை உடையவர்கள் தான் அரப்பு எண்ணெய் வைப்பர். பின்பு மஞ்சள்மா, பால், தயிர், இளநீர் முதலியவற்றால் அபிசேகம் நடைபெறும். அபிசேகம் செய்யும் போது கால் பக்கத்திலிருந்து தொடங்கி தலை வரை செய்ய வேண்டும். அதுவும் புறங்கையால் செய்ய வேண்டும். வேறொருவர் அபிசேகப் பொருட்களை எடுத்துக் கொடுத்து உதவி செய்வார்.

இவ்வாறு குளிப்பாட்டுதல் நிறைவு பெற்ற பின் அவ் உடம்பிற்கு சிவகும்ப அபிசேகம் செய்யப்படுகின்ற, பின் அலங்காரம் செய்யப்பட்ட பின்பே சூர்ணோற்சவப் பாடல்கள் பாடப்பட்டு பொடி சாத்தப்படுகின்றது.

சுண்ணம் இடித்தல்

உரலில் பூமா தேவியையும் உலக்கையில் மேருமலையையும் பூசித்து ("வையகமெல்லாம் உரலாக மாமேரு வென்னும் உலக்கை நாட்டி" திருவாசகம்) அறுகு, மஞ்சள்மா, உரலில் இட்டு எண்பத்தொரு பதமந்திரம் சொல்லி மூன்று தரம் இடித்துப் பின் திருவாசகத்தில் உள்ள திருப்பொற்சண்ணப்பாடல் பாடி இடித்தல் வேண்டும். பஞ்சபுராணம் பாடி நிறைவு செய்து வெற்றிலையில் சுண்ணப் பொடியை எடுத்து உரலுக்குப் பக்கத்தில் உள்ள கும்பநீர் விட்டு குழைத்து கர்த்தா நெற்றியில் (பொட்டிட்டு) அணிந்து பிரேதத்திற்கும் திலகமிட்டு பிரேதத்தின் இரண்டு கண்களிலும் சார்த்தி மிகுதியை உடல் முழுவதிலும் தெளித்து விடுக. சுண்ணம் இடிக்கும் போது பேரப்பிள்ளைகள் பிரேதத்தைச் சூழ நின்று பந்தம் பிடிப்பர்.

சுண்ணம் இடித்தல் பிரேத ஸ்நானத்திற்கு முன் நிகழ்வதுதான் முறையானது. நம்மவர்களின் ஆசாரக்குறைவு கருதி பிரேத சுத்தியின் பொருட்டு சிவகும்ப ஸ்நானம் நீராட்டல் முடித்து அதன்மேல் சுண்ணப் பொடி தெளிக்கப்படுகின்றது. இறந்தவர் நற்கதி அடைய வேண்டித் தானம் கொடுத்தலும் பிரேத யாத்திரையின் பொருட்டு யாத்திராதானமும் நிறைவு செய்து குருக்களுக்கு தட்சணையும் கொடுக்கப்படும்.

மனைவி மக்கள் பிரேதத்தின் காலில் பூப்போட்டு வணங்குவர். மனைவி மக்கள் சுற்றத்தவர் (பெண்கள்) இடப்புறமாகச் சுற்றி வந்து வாய்க்கரசி இடுவர். அங்குள்ளவர்களுள் வயதில் முதிர்ந்த சுமங்கலி முதலில் வாய்கரசி இடுதலும் கர்த்தாவின் மனைவி அல்லது இறந்தவரின் மனைவி இறுதியாக வாய்க்கரசி இடுதலும் நடைமுறையில் உண்டு. (வாய்க்கரிசி, பச்சையரிசியும், தேங்காய்த்துருவலும் சேர்த்தது) கணவன் இறந்தால் மனைவி தாலியைக் கழற்றி பிரேதத்தின் நெஞ்சில் வைக்க வேண்டும். சுமங்கலி இறந்தால் நிறைநாழி (தீபம், நெல் நிறைந்த சேர்)

பிரேதத்தின் கையில் தொடச் செய்து வீட்டின் உள்ளே வைக்க வேண்டும். தேங்காய், வெற்றிலை, பாக்கு, வாழைப்பழம் என்பவற்றைச் சேலை முந்தானையில் முடிந்து விடவும்.

பெண்கள் பாடையை இடமாக மூன்று முறை சுற்றி வந்த பின் பிரேதம் மயானத்திற்கு கொண்டு செல்லப்படும். காற்பக்கம் முன்னாக கர்த்தாக கும்பத்துடன் முன்னே செல்ல புகையுடன் கூடிய நெருப்பை மூன்று காலுடைய உறியில் வைத்து குனிந்த தலையுடன் சுற்றத்தவர் பின்னே வர, வாத்தியம், சங்கு ஒலிக்கத் திருமுறைப் பாமல்கள் பாடியவாறு அஸ்திரமந்திரத்துடன் பொரி தூவியவாறு சூடலையை அடைந்து தெற்கே இருக்குடாறு வைக்க வேண்டும். வடக்குத் தெற்காக விறகுகளை அடுக்கி அந்த சிதாஸ்தானத்தில் தலை தெற்கே இருக்கப் பிரேதத்தை வைத்துச் சுற்றதவர் வாய்க்கரிசி போடவும். கர்த்தா சிவகும்பத்தை இடது தோளில் வைத்து இடப்புறமாகச் சுற்றி வந்து தலைப்பக்கத்தில் வைத்து அதன் கழுத்து வரை உடைத்தெடுத்து கும்பநீரில் அரிசியை நனைத்துக் காசுடன் தற்புருசமந்திரத்தால் வாய்க்கரிசி இடவும். குடத்தையும் கொள்ளியையும் கொண்டு இடமாக மூன்று முறை சுற்றி வரவும் ஒவ்வொரு முறையும் குடத்தில் ஒவ்வொரு துவாரம் செய்து ஒழுகும் நீரை சிதையில் தெளிக்கவும். தலைமாட்டில் தெற்கு நோக்கி நின்று கொண்டு கொள்ளியை வைத்து குடத்தை முன்பக்கத்திற் போட்டு உடைக்கவும், பின் கால்மாட்டில் சென்று பவித்திரம், உபவீதம் என்பவற்றைக் கழற்றிச் சிதையில் போட்டு நமஸ்காரம் செய்து திரும்பிப் பாராமல் நீர்க்கரையை அடைந்து நீராடி நிவாபாஞ்சாலி தருப்பணம் செய்து கொள்ளவும்.

நிவாபாஞ்சாலி தருப்பணம் - பிதிரர் பொருட்டு இருகைகளாலும் செய்யப்படும் சகல தருப்பணமாகும். இது பாஷாண உத்தியா பனத்திலும் செய்யலாம்.

காடாற்றுதல்

தகனம் செய்த மறுநாள் காடாற்றுதல் என்ற பெயரில் சைவர்களும் சஞ்சயனம் என்ற பெயரில் வைதிகர்களும் எலும்பு, சாம்பல் பொறுக்கும் கிரியையைச் செய்வார்.

முதல்நாள் எரிக் கப்பட்ட அவ்விடம் அடுத்தநாள் அஸ்திசஞ்சயனம் வரைக்கும் மூடாக இருக்க வேண்டும். அச்சூட்டை தணித்தல் என்பதே தமிழர் வழங்கும் “காடாற்று” எனும் சொல்லாகும். அவ்வாறு சூடில்லாமல் ஆறிப்போனால் அதற்குப் பிராயச்சித்தம் செய்ய வேண்டும். முதல்நாள் எரித்த அக்கினிலேயே ஓமம் செய்ய வேண்டும் என்பதே விதி.

அவ்வாறு தகனம் செய்யப்பெற்ற அக்கினி தணியும் வரை நீரை ஊற்றவும். அபிசேகப் பொருட்களால் காலில் இருந்து தலைவரை அபிசேகம் செய்து பின் சத்தியோசாதம் முதலாகப் பஞ்சப்பிரம மந்திரங்களைக் கூறி முழந்தாள், தொப்பூழ், மார்பு, நெற்றி, தலை ஆகிய இடங்களில் திருநிறு பூசி சந்தனம், பூ முதலியவற்றைச் சார்த்தி தூபதீபம் காட்டியபின் முழந்தாள் முதலிய ஐந்து இடங்களிலும் சத்தியோசாதம் முதலான மந்திரம் கூறி எலும்புகளை எடுத்து முக்காலியிலுள்ள பால் நிரம்பிய பாத்திரத்தில் ஒலி உண்டாக்காதவாறு போட்டுப் பாத்திரத்தின் வாயைக் கோடித்துணியால் மூடிக்கட்டவும். மிகுதியான எலும்புச் சாம்பலை அள்ளி அவ்விடத்தைச் சுத்தி செய்து பண்படுத்தி நவதானியம் விதைத்து பால் தெளித்து நிலத்தைக் குளிர்பண்ணி வெற்றிலை, பாக்கு, பழம், நெற்பொரி, ரொட்டி (வறுத்த அரிசிமாவை நீரில் குழைத்து பாக்கு அளவில் உருட்டியும் தட்டையாக்கியும் வகைக்கு ஏழு ரொட்டி செய்யப்படும். வடை (கோது நீக்காத உழுந்தில் செய்தது) முதலியவற்றைப் பூத பிரேத பைசாசங்களின் பொருட்டு நிவேதித்து திருமுறை ஓதி வழிபாடு செய்த பின்னர் எலும்பையும், சாம்பலையும் சமுத்திரம் முதலிய புண்ணிய நீர் நிலைகளில் விடவும்.

ஒரு பிராமணரை வரவழைத்து அவருக்கு உபசாரம் செய்வதால் இறந்த ஆன்மா மகிழ்கின்றது. உயிருடன் உள்ள அவ் அந்தணர் மனம் மகிழும்படி வழங்குதலே ஆத்மசாந்திக்கு இறந்தவரின் மகிழ்ச்சிக்கு நிமித்தமாகும். இதனாலேயே ஏகோதிஷ்டரை நிமித்தர் என்று கூறுவர். ஏகோதிஷ்டத்திற்கு 21 விதமான தானங்கள் வழங்கப்படும். அவற்றுள் செருப்பு, செம்பு, பாய், குடை, விளக்கு என்பன முக்கியமானவையாகும்.

ஏகோதிட்டத்தைச் செய்வதற்கு உகந்தகாலமாக “குதபகாலம்” சொல்லப்படுகின்றது. இது ஏறத்தாழ பகல் 12 மணிதொடங்கி 2 மணிக்கு உட்பட்ட காலமாகும்.

மாசியம் (மாசீகம்)

ஏகோதிட்டத்தைத் தொடர்ந்து பதினைந்து மாசியங்கட்கும் பதினைந்து அந்தணர் அல்லது ஒருவரை வரவழைத்து செய்வர். அக்னி வழிபாடு இடம்பெறும், அந்தணர்கள் கிடைக்காவிட்டால் ஆத்மரூபமாக செய்யலாம் எனவிதியுண்டு. ஏகோதிட்டம் முடிந்து மாதாமாதம் இறந்தவர் திதியிலும் மற்றும் சில குறிப்பிட்ட காலங்களிலும் செய்வதே மாசியமாகும். இவ்வாறு மாதமாசியங்கள் செய்து ஒருவருடத்தின் பின்புதான் “சபீண்டிகரணம்” செய்ய வேண்டும். அப்போதுதான் இறந்த ஆன்மா பிசாசுத்தன்மை நீங்கி சிவகதி அடையும் என்று கூறப்படுகின்றது. எனினும் ஏகோதிட்டம், மாசியம், சபிண்டிகரணம் என்பன சைவர்கள் வீட்டில் ஒரே நாளிலும் வைதிகர் வீட்டில் அடுத்தடுத்த நாட்களிலும் செய்து நிறைவேற்றப்படுகிறது. இவ்வாறு செய்யப்படும் மாசியமும், சபிண்டிகரணமும் தற்காலிகமானதே. செய்யும் கர்த்தா நிலையும் அநித்யமே. எனவே ஒருவருடத்திற்குள் தமது கடமையைச் செய்ய முடியாது போனால், இறந்தவரின் ஆன்மா அவதி அடையும். எனவே முன்னோடியாக இவை உடன் செய்யப்பட்டாலும் கர்த்தா இயலுமானவரை மாதாமாதம் மாசியம் செய்து ஒருவருட முடிவில் சபிண்டிகரணம் என்பவற்றை இடைவிடாமற் செய்ய வேண்டும் என்பதே விதியாகும்.

ஏகோதிட்டம், மாசியம் என்பவற்றில் பிண்டம் இடுதல் அவசியமானதாகும். அந்தணர்கள் அன்னத்திலும், செட்டிமார்கள் அரிசிமாவிலும் பிண்டம் இடுவர். இது அவர்கள் குலமரபைப் பொறுத்தது. எவ்வாறாயினும் பிண்டம் இடும் மரபு பிரதானமானதாகும் அனைவர்க்கும் உரியதொன்றாகும்.

தெற்கு நுனியாகப் பரப்பப்பட்ட தர்ப்பையில் தெற்குமுகமாக இடது முழந்தாளையும் இடக்கையையும் ஊன்றி, இடதுகைக்கு குறுக்காக வலதுகையால் உள்ளங்கை மேற்பக்கம் பார்க்கக் கூடியதாக, பெருவிரல் ஆள் காட்டிவிரல் என்பவற்றால் பிண்டத்தை வைக்க வேண்டும் என்பதே விதிமுறையாகும்.

பிண்டத்திற்குரிய பொருட்களாக வைதிகர்கள் தாம் செய்த மிகுதி அன்னத்தை ஒன்றாக உருட்டிப் பிண்டம் செய்வர். அதற்கு எள்ளு, துளசி, தயிர், நெய், தேன் என்பன சேர்ப்பர். சைவர்கள் அரிசிமாவால் செய்யும் பிண்டங்களுக்கு நெய், தேன், எள்ளு, உழுந்து, பழவகை என்பன சேர்ப்பர். ஏகோதிட்டம் முதலாவது மாசியமாகக் கருதப்படுவதால் அது “ஆத்மமாசியம்” எனப்படுகிறது. பின்பு “ஊனமாசியம்” முதலாகப் பன்னிரண்டு மாதமாசியங்களும் “திரைபசமாசியம்”, “ஊனசான் மாசியம்”, “ஊனாப்திகமாசியம்” முதலான எல்லாவற்றையும் சேர்த்து “சோடசமாசியங்கள்” (16 மாசியங்கள்) என்றும் சொல்வதுண்டு.

சர்ண்டகரணம்

பிண்டங்களை ஒன்று சேர்த்தல் சபிண்டகரணம் ஆகும். இதிலே பிதிர்வர்க்கத்திற்கு மூன்று பிண்டமும் மாதுருவர்க்கத்திற்கு மூன்று பிண்டமும் நிமிர்த்தருக்கு (இறந்தவருக்கு) ஒருபிண்டமும் இடப்படும்.

நிமிர்த்த பிண்டத்தைப் பிதிர் பிண்டத்துடன் சேர்ப்பதால் இறந்த உயிர் பிரேதத்தன்மை நீங்கிப் பிதிர்த்தன்மையும் சிவலோகப் பேறும் அடையும்.

சபிண்டகரணத்தின் மேற்செய்யும் சிரார்த்தங்களில் நிமிர்த்த பிண்டம் இன்றி பிதிர்பிண்டம் மூன்று இட்டுச் செய்யவேண்டும்.

சபிண்டகரணம் பார்வண விதானம், ஏகோதிட்டவிதானம் என இரு வகைப்படும். பார்வண விதானம் பிதிர் தேவர் மூவரைக் குறித்து செய்யப்படுவது. ஏகோதிட்டவிதானம் குறித்த பிதிர் தேவர் ஒருவரைக் குறித்துச் செய்யப்படுவது.

தந்தை, தாய், தந்தையின் சகோதரன், அவன் மனைவி, பேரன், பேத்தி ஆகியோருக்குச் செய்யும் சபிண்டி பார்வண விதானமாய் அமையும். மனைவி கணவன், சகோதரன், மகன், மகள், மாமன், மாமி ஆகியோருக்குச் செய்யும் சபிண்டி ஏகோதிட்டவிதானமாய் அமையும். தந்தைதாயாருக்கு சபிண்டி செய்யும் போது பேரன் பேத்தி உயிருடன் இருந்தால் ஏகோதிட்ட விதானமாகச் செய்ய வேண்டும்.

வீட்டுக்கிரியைப் பொதுவாகச் சபிண்டகரணம் என்று சொல்லும் வழக்கு இப்போது உண்டு. ஏகோதிட்டம், பதினைந்து மாசிகம், சோதகம் பசிராத்தம் என்பவற்றைச் செய்த பின்பே சபிண்டகரணம் செய்ய வேண்டும். இது ஒரு வருட முடிவில் செய்யத்தக்கது. எனினும் இடையில் ஏற்படும் வசதியீனங்களைக் கருதி ஆசௌசம் நீங்கிய மறுதினத்தில் செய்யலாம். இதிலே நான்கு பகுதிகளுண்டு.

- 1) சிவனடியார் பொருட்டு மூவர் - நந்திதேவர், மகாகாளர் (விசுவதேவர்)
- 2) பிதிர்த்தேவர் பொருட்டு மூவர் - கந்தர், சண்டர், கணாதீசர்
- 3) அதிதி அப்பியதாகர் இருவர் - முன் அறியப்படாதவர் அப்போது அங்குவந்தவர்
- 4) நிமிர்த்தர் - இறந்தவர் பொருட்டு ஒருவர்

இவ்வாறு எண்மர் அமர்த்தப்படுவர். எண்மர் கிடைக்காத போது ஒவ்வொரு பகுதிக்கு ஒருவராக இருவரையேனும் அமர்த்தலாம். ஒருவரே அமையும் போது புயங்களில் விசுவதேவரையும் தோளுச்சியில் பிதிர் தேவர்களையும் பூசிக்கலாம்.

இவர்களை சகல உபசாரணங்களும் செய்து வீட்டினுள் அழைத்து வந்து தர்ப்பை ஆசனத்தில் விசுவதேவர் அதிதி அப்பியாகதரைக் கிழக்கு முகமாகவும், பிதிர் தேவர்களை வடக்குமுகமாகவும், நிமிர்த்தரை மேற்கு முகமாகவும் அமர்த்துக. அவர்கள் முன் பாத்திரங்களை வைத்து தேவபாத்திரத்தில் நெல்லும் பிதிர் பாத்திரத்தில் எள்ளும் இட்டுப் பூசிக்கவும். பூணூலை வலமாக இட்டு விசுவதேவரையும் இடமாக இட்டுப் பிதிர் தேவரையும் பூசிக்க வேண்டும். நிமிர்த்தரையும் பின் அதித அப்பியாகதரையும் பூசித்து வஸ்திரம், அரிசி, காய்கறி, தானம், தட்சணை முதலியன கொடுக்கவும்.

அவர்கள் முன்னிலையில் சாணியால் மெழுகி வாழையிலையில் தெற்கு நுனியாகத் தர்ப்பைகளை வைத்து எள்ளு சிதறி கர்த்தா தெற்கு நோக்கி இடதுமுழந்தாள் இடதுகையை ஊன்றியிருந்து வடக்கிலிருந்து தெற்காக முதல் வரிசையில் மாதுருவர்க்கத்திற்கும் மூன்று பிண்டமும், இரண்டாவது வரிசையில் மாதுருவர்க்கத்திற்கும் மூன்று பிண்டமும் கிழக்கில், மூன்றாவது வரிசையில் நடுவில் இறந்தவர் (நிமிர்த்தர்) குறித்து ஒரு பிண்டமும் இடுக. நிமித்த பிண்டம் சற்று நீண்டதாய் நுனிவளைந்து மற்றப்பிண்டங்களையும் தீண்டுவதாய் அமையும்.

பிண்டத்திற்கு மேற்கே அன்னம், கறிவகை, தயிர், பாயாசம், பலகாரம், பழவகை, வெற்றிலை, பாக்கு என்பனவற்றைப் படைக்கவும். இளநீரை வெட்டித் திறந்து வைக்கவும். பின்னர் தூபதீபம் காட்டி வழிபாடு செய்யவும். கர்த்தாவும் உறவினரும் பூவும் நீருமிட்டு வழிபட்டபின் திருமுறை பாடி சரமகவிபாடித்

தர்ப்பணம் செய்யவும். பின்னர் சகலபிதிர் தேவர்களையும் உத்வாசனம் செய்து பிண்டங்களை பசவிற்கு கொடுக்கவும் அல்லது சமுத்திரத்தில் விடவும்.

வடக்குத் தெற்காக மூன்று பாத்திரமும் கிழக்கில் ஒரு பாத்திரமும் வைத்து அவற்றுள் அர்க்கிரயம் (நீர், சந்தனம், எள்ளு, தர்ப்பை, நுனி (பூ) இட்டு மூன்று பாத்திரத்துள்ளும் பிதிர் தேவரையும் தனிப்பாத்திரத்தில் நிமிர்த்தரையும் பூசித்து நிமிர்தருக்குரிய பாத்திரத்தில் உள்ள அர்க்கிய சலத்தைப் பிதிர் தேவருக்குரிய மூன்று பாத்திரத்தில் உள்ள சலத்துடன் சேர்க்கும் நிகழ்வு அர்க்கியசம் யோசனம் எனப்படும். பின்னர் குருவிற்கு தட்சணை கொடுத்து ஆசீர்வாதம் பெற்ற பின் குருகர்த்தாவிடமிட மஞ்சளால் திலகமிட்டு அதன்மேல் அட்சதையை வைத்துவிடுவர். அதன் பின்பு குருவை வீட்டு வாசல் வரை சென்று வழி அனுப்பிவிட்டு உறவினர் நண்பருடன் உணவு உண்ணவும்.

ஆப்தகம் (ஆண்டுத்தவசம்)

ஓர் ஆண்டு முடிவிலே செய்யப்படும் சிரார்த்தமாதலால் இது ஆட்டைத் திவசம் எனப்படும். இறந்த திகதியில் செய்யும் இந்த சிரார்த்தத்துடன் இறந்தவரைக் குறித்துச் செய்யும் அபரக்கிரியைகள் நிறைவேறும்.

வருடர்ரார்த்தம்

சிரார்த்தமென்பது சிரத்தையுடன் செய்யப்படுவது எனப் பொருள் கொள்ளப்படும். வருடந்தோறும் இறந்த திகதியில் தந்தையாரைக் குறித்துச் செய்யப்படும் சிரார்த்தமாகும். மகன் தந்தைக்குச் செய்யும் சிரார்த்தத்தில் தந்தை, பேரன், பூட்டன், ஆகிய மூவருக்கும் மூன்று பிண்டமும் இடல் வேண்டும். தாயாருக்கும் சிரார்த்தம் செய்யும் போது தாய், தகப்பனின் தாய் பேரனுடைய தாய் ஆகிய மூவருக்கும் மூன்று பிண்டமும் தமது வம்சத்தவருக்கு ஒரு பிண்டமும் இடல் வேண்டும்.

சிரார்த்தம் அன்னசிரார்த்தம், ஆம சிரார்த்தம், இரணியசிரார்த்தம், தர்ப்பணரூபசிரார்த்தம் என நான்கு வகைப்படும்.

அன்னசிரார்த்தம்

தம் மரபிலோ அன்றி தம்மில் உயர்ந்த மரபிலோ உள்ள தீட்சை பெற்றவரை அழைத்து நிமித்ததானத்திலிருந்து குறித்த தானத்திற்கு உரியவராகப் பூசித்து அமுது படைத்து உண்பித்து செய்யும் சிரார்த்தமாகும். இதில் அன்னம், எள், தானியம், தயிர், பால், தேன், நெய், வாழைப்பம் ஆகிய பொருட்கள் சேர்த்துப் பிண்டமிடல் வேண்டும்.

ஆம சிரார்த்தம்

உணவிற்கு பதிலாக அரிசி காய்கறி வகைகளைப் படைத்துச் செய்யும் சிரார்த்தமாகும். இதில் அரிசிமா, உழுந்துமா, பால், தயிர், நெய், தேன், வாழைப்பழம் ஆகிய பொருட்கள் சேர்த்து உருட்டிப் பிண்டமிடல் வேண்டும். இவ்வெட்டுப் பொருட்களும் அட்டாங்கம் எனப்படும்.

இரணியசிரார்த்தம்

அன்ன சிரார்த்தம், ஆம சிரார்த்தம் செய்ய வசதியில்லாத போது தகுதியானவர்கள் கிடைக்காத போதும் பணத்தை வைத்துச் செய்யப்படுவது இரணியசிரார்த்தமாகும்.

தர்ப்பணரூபசிரார்த்தம்

இது அமாவாசையில் செய்யப்படுவதாகும். அன்ன சிரார்த்தத்தில் அன்ன பிண்டமும், ஆம சிரார்த்தத்தில் ஆம பிண்டமும் இடல் வேண்டும். அன்னசிரார்த்தத்தில் ஆம பிண்டமும் ஆம சிரார்த்தத்தில் அன்னபிண்டமும் இடுதல் குற்றமாகும்.

அன்னசிரார்த்தம் அபரானத்தில் செய்தல் வேண்டும். ஆமசிரார்த்தம் சங்க காலத்தில் செய்து போசனம் அபரானத்தில் செய்தல் வேண்டும்.

தன்வீடாபஞ்சம்சாந்த

அவிட்டம், சதயம், பூரட்டாதி, உத்தரட்டாதி, ரேவதி ஆகிய ஐந்து நட்சத்திரங்களில் இறந்தால் தோசமுண்டு. இதற்குச் சாந்தி செய்ய வேண்டும். வீட்டில் பூரணகும்பம், தண்ணீர், பசு, தீபம் இவற்றை மூன்றுநாள் கட்டுதல் முதலியன நடைமுறையில் உள்ள வழக்கம்.

மகாளாயம்

இது ஒரு பொதுசிரார்த்தம் (திவசம்) ஆகும். இது மஹாளாயம் என்றும் அழைக்கப்படும். புரட்டாதி மாத அபரபக்கப் பிரதமை முதல் அமாவாசை வரையுள்ள காலம் மஹாயளபட்சமாகும்.

சூரியன் தெற்குநோக்கிச் சஞ்சரிக்கும் தெட்சிணாயன காலத்தின் நடுப்பகுதி புரட்டாதி மாதமாகும். இக்காலம் சூரியன் பூமிக்கு நேரே நிற்கும் காலம். சந்திரனும் (அபரபக்கத்தில்) தெற்குப் பக்கம் இருக்கும். எனவே, இக்காலம் பிதிர் கருமங்களுக்கு ஏற்றதாகக் கொள்ளப்படும்.

ஒருவர் இறந்ததினத்தில் அவருக்குச் சிரார்த்தம் (திவசம்) செய்தல் வேண்டும். இறந்ததினம் தெரியாதுவிடின் அந்த மாதத்தில் வரும் அமாவாசையில் செய்ய வேண்டும். அல்லது போனால் மஹாயளபட்சத்தில் கண்டிப்பாக பிதிர்க்கருமம் செய்தல் வேண்டும். மஹாளாயப் பட்சம் முழுவதும் பிதிர்க்கருமம் செய்தால் வருடம் முழுமையும் செய்தபலனும் பிரதமையில் செய்தால் தனமும், துவிதிகையில் செய்தால் பிரயாலபமும், திருதிசையில் வளர்ச்சியும், சதுர்த்தியில் சத்துரு நாசமும், பஞ்சமியில் சம்பத்தும், சஷ்டியில் புகபம், சப்தமியில் கணாதிபத்தியமும், அட்டமியில் சிறந்த புத்தியும், நவமியில் ஸ்திரீசம்பத்தும், தசமியில் இஷ்ட சித்தியும் ஏகாதசியில் வேத சித்தியும், துவாதசியில் பிரயாவிருத்தியும், திரயோதசியில் பசுவிருத்தியும், சதுர்த்தசியில் புஷ்டியும், அமாவாசையில் தீர்க்க ஆயுளும் கிடைக்கும். இயந்திரங்களால் இறந்தவர்க்கு சதுர்த்தசியிற் செய்வது சிறப்புடையது.

மகாயள பட்சத்தில் வரும் பரணி, அட்டமி கயச்சாயை எனப்படும். கயச்சாயை எனப்படுவது புரட்டாதி மாதத்தில் மக நட்சத்திரமும் திரயோத சித்திதியும் சேர்த்து வரும் நாளாகும். இது ஒரு புண்ணிய காலம் என்பதால் இக்காலத்தில் பிதிர்க்கருமம் செய்தால் அதிக பலன் கிடைக்கும் என்பர்.

பிதிர்க்கருமங்களைச் செய்வதற்குரிய தலங்களாக அயோத்தி, மதுரை, மாயாபுரி, காசி, காஞ்சி, அவந்தி, துவாரகை என்பன கூறப்படுகின்றன. காயா தலத்தில் செய்யும் பிதிர்க்கடன் மிகச் சிறப்புடையது. இதற்கு ஒப்பானதாக மகாளயப் பட்சத்திரயோதசியில் செய்யும் கருமம் கொள்ளப்படுகின்றது.

ய்தீர் வழுபாட்டில் சில பொருட்களும் சிவற்றன் சமய முக்கியத்துவமும் பயன்களும்

எந்தக்கிரியையாக இருந்தாலும் அதற்குப் பயன்படுத்த வேண்டிய சில விசேசப் பொருட்கள் உண்டு. அவை அவ்வவ் கிரியைகளின் சிறப்பு அடையாளங்களாகப் பயன்படுத்தப் படுகின்றன. உதாரணமாக வைதிகர்களுடைய கிரியைகளில் இடம்பெறவேண்டிய பொருட்கள் சிலவற்றையும் குறிப்பிடலாம்.

உபநயனம் போன்றவற்றில் பலாசந்தண்டம், தர்ப்பைக் கயிறு, பும்சவனத்தில் ஆலங்கொழுந்து, சீமந்தோன்னயனத்தில் பன்றிமுள்ளு, விவாகக்கிரியையில் நுகந்தடி, தர்ப்பைக்கயிறு என்பன குறிப்பிடத்தக்க சில பொருட்களாகும். இவ்வாறான பொருட்கள் அந்த நிகழ்வின் சில பிரதான குறியீட்டம்சங்களாகும். இதே போல் ஆகம மரபு சார்ந்த ஆலயக் கிரியைகளிலும் சில கிரியைகளுக்குச் சில விசேடப் பொருட்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

உதாரணமாக “ரட்சோகன்” ஹோமத்தில் வேப்பெண்ணை முதலான எண்ணை வகைகளாலும், தவிடு கலந்த பூசணிக்காயாலும், ஹோமம் செய்யப்பட வேண்டும் என்ற விதியுண்டு.

இவ்வாறு பிதிர் வழிபாட்டுக் கிரியைகளிலும் சில பொருட்கள் விசேடமாக உண்டு. முதன்மையாக எள்ளுத் தர்ப்பணம், பிண்டமிடுதல், முதலிய சிலவற்றைக் குறிப்பிடலாம். இவற்றை விட கோதானம், இடபதானம், குருவழிபாடு முதலிய பல அம்சங்கள் உண்டு.

கோதானம்

ஒருவர் இறக்கும் போது “உத்திராந்தி கோதானம்” என்ற பெயராலும் இறப்பின் பின்பு ஒரு வருடத்தின் முடிவில் செய்யப்படும் சபிண்டகரண சிரார்த்தத்தில் பிண்டங்கள் போட்ட பின்பு “வைதரன் கோதானம்” என்ற பெயரிலும் கோதானம் அவசியம் செய்யப்பட வேண்டும். இயலாதவர்கள் அப்பெயர்களை சொல்லி இயன்றளவு தட்சணை கொடுக்க வேண்டும்.

ஒருவனது உயிர் போகும் வேளை முதன் முதல் அவன் பிதிர்த்தன்மை அடையும் வரை கோதானம் உதவுகிறது எனலாம். பசுவின் உடலில் சகல தேவர்களும் சகல உலகங்களும் அடங்கி இருக்கின்றன. எனவே ஒருவனது ஆத்மா எங்கு சென்றாலும் அப்பசுத்தானம் உதவும் என கோதானம் பற்றிய சுலோகம் சொல்கிறது.

பசுவானது இந்து பண்பாட்டு மரபில் வழிபாட்டிற்குரிய முதன்மையான உயிராகும். ஆலயங்களிலும், வீடுகளிலும் “கோவாசம்” என்ற கிரியை பசுவை அவ்விடங்களில் கட்டுதல் மூலம் நிறைவேற்றப்படுகின்றது.

எமது சமுதாயத்தின் முதற் சின்னமான விபூதி, பசுவினுடைய சாணத்திலிருந்தே பெறப்படுகின்றது. பஞ்சகௌவியம், வேள்விக்குரிய நெய் என்பனவும் பசுவினிடம் இருந்தே பெறப்படுகிறது. இந்து மக்களின் மூலதனம் என்ற வகையில் “பசுவானது கொல்லப்படக்கூடாது” என இருக்கு வேதகாலங்களில் போற்றப்பட்டது.

எனவே ஒருவனது ஆன்மீக வாழ்வின் முற்பகுதியிலும் அவனது இறப்பிற்கு பின்பு ஆத்மீக ஈடேற்றத்திற்கும் பசு ஒரு பிரதான வழிபாட்டுச் சீவனாகும்.

ஆலயங்களில் கும்பாபிசேகம் நிறைவேறிய பின்பு “கபிலா பூஜா” என்ற நிகழ்வில் “கோதர்சனம்” (பசு காட்டு வைபவம்) நடைபெறும். அங்கு கூறப்படும் மந்திரம் பசுவின் பெருமையை விபரமாக எடுத்துக்கூறுகிறது.

பசுவினது உடலில் தேவர்கள், முனிவர்கள் முதலிய பல தெய்வத் தன்மைகள் இருப்பதால் பசு எப்பொழுதும் வணங்கப் படத்தக்க ஒரு தெய்வீக உயிராகும்.

பசுவினுடைய கொம்புகளின் நுனியில் எல்லாத் தேவர்களும் முகத்தில் சந்திரனும், பின்புறத்தில் கங்கை சரஸ்வதி என்பவர்களும், பாதங்களில் தர்ம தேவதைகளும், முதுகுப்புறத்திலும் வயிற்றிலும் அக்னி, சூரியன் என்பவர்களும் வால் நுனியில் எல்லாத் தீர்த்தங்களும் பசுவினுடைய உரோமத்தின் அடியில் எல்லா முனிவர்களும் தங்கியுள்ளனர்.

இவ்வாறான பெருமை பெற்ற பசு எமது ஆன்மீக வாழ்வில் என்றும் வழிபடவேண்டியதொன்றாகும். இதனைத் திருமூலர் சுருக்கமாக எண்ணும் போது “பசுவுக்கொரு வாயுறை” எனச்சொன்னார். அத்துடன் அது யாவர்க்கும் போய்ச் சேருமென்றார்.

எள்ளு

தசதானங்களில் எள்ளும் கோதானம் போல் ஒரு பிரதானமான தானமாகும். எள்ளு விஷ்ணுவினுடைய தேகத்தில் இருந்து வெளிப்பட்டது. சகல பாவங்களையும் நீக்கவல்லது.

எள்ளானது இறந்தவர்க்கான கிரியைகளில் மாத்திரமின்றி பூர்வக்கிரியைகளிலும் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. “காயத்திரி கோமம்” போன்ற சில ஹோமங்களில் எள்ளுக் கலந்த பாயாசம் கோமம் செய்ய வேண்டும் என்ற விதியுண்டு.

ஆலய வழிபாட்டுக் கிரியையில் நடைபெறும் ஆகம முறையான அக்னி வழிபாட்டுக் கிரியையில் அக்னியில் ஒவ்வொரு அங்கத்தின் வளர்ச்சியின் பொருட்டும், எள்ளினால் மூன்று மூன்று ஆகுதி கொடுக்கப்பட வேண்டும் என ஆகமங்களில் சொல்லப்படுகின்றன.

நவக்கிரக வழிபாட்டில் “சனைச்சரன்” (சனி) என்னும் கிரகத்திற்கு உரிய தானியமாக எள்ளுக் கூறப்படுகின்றது. சனைச்சரன் ஆயுள்காரன் என்று சொல்வதும் அவ்வாயுளுக்கு பொறுப்பான யமன் அதிதேவதையாக இருப்பதும் எள்ளானது இங்கு பயன்படுத்தப்படுவதும் பொருத்தமாக உள்ளது.

ஒருவரின் உயிர் போன பின்பு யமனே அவ்வுயிர்க்கு முதலாவது பொறுப்பாளி ஆவார். எனவே யமபாதைக்கு துன்பமில்லாமல் இருப்பதற்கும் பிதிர்களின் விருப்பத்திற்கும் இறந்தோர் வழிபாட்டில் எள்ளு உபயோகிப்படுகின்றது.

கருட புராணத்தில் எள்ளு இருவகை எனக்கூறப்படுகின்றது. ஒன்று கறுப்பு எள்ளு, மற்றது வெள்ளை எள்ளு, சிரார்த்த காலத்தில் கறுப்பு எள்ளே உபயோகிக்க வேண்டும் என விதிக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் காரணமாக சுகாரியங்களில் வெள்ளை எள்ளு சிலரால் உபயோகிக்கப்படுகின்றது. (கறுப்பு எள்ளு வெள்ளையாக்கப்படும் உபயோகிக்கப்படுகிறது)

சிரார்த்த காலங்களில் கிருசரம் (க்ருசாம்) என்ற ஒருவகைத் தானம் கூறப்பட்டுள்ளது. இது எள்ளும் சர்க்கரையும் சேர்ந்ததாகும். சிரார்த்தத்திற்கு வரிக்கப்படும் குருவானவர் அன்றைய தினமும் முதல் நாள் இரவு உணவு உண்ணக் கூடாது. இது சிரார்த்த நியமமாகும். சிரார்த்த கர்த்தாவிற்கும் இதுவே நியமமாகும். ஆனால் சிரார்த்த கர்த்தா முதல் நாள் உண்ணாமல் இருப்பது சாத்தியமாகும். ஆனால் நியமந்திரணத்திற்கு வரும் போக்தா அவ்வாறு இருப்பது சிரமமாகிவிடுகிறது. இதனால் பலர் சிரார்த்த நிமந்திரணத்திற்குப் போவதில்லை.

இவ்வாறு அழைக்கப்படும் குருமார்களுக்கு முதலில் கொடுக்கப்படுவதே கிருசரம் ஆகும். அதாவது அவர்கள் எமக்காக முதல்நாள் உணவு உண்ணாமல் உடலை வருத்திய தோசம் நீங்க இது கொடுக்கப்படுகிறது. அப்படி அவர்கள் உணவு உண்டிருந்தாலும் அந்தந்த தோசத்தையும் இந்தக் கிருசரதானம் நீக்கி விடுகிறது.

இதே நடைமுறையில் சைவர்கள் மத்தியில் சிரார்த்த காலங்களில் குருமாருக்குத் தானம் வழங்குவதற்கு முன்பு வாழையிலையில் “பாத்திராதிகாரம்” என்ற பெயரில் எள்ளும் சர்க்கரையும் முதலில் வைக்கப்படுகிறது. வந்திருக்கும் குருவானவர் (பாத்திரர்) தானத்தை ஏற்கக்கூடிய தகுதிக்கு உரியவர் (அதிகாரம்) என்ற கருத்தைப் பிரதிபலிக்கிறது.

விஷ்ணு தர்மோத்திரம் என்ற நூலில் “கிரசரௌதனம்” என்பது எள்கலந்த அரிசி என்ற குறிப்புக் காணப்படுகிறது.

எள்ளுத்தானம் செய்வனுக்கு விரும்பியவாறு மகப்பேறு கிடைக்கும் என “மனுஸ்மிருதி” கூறுகிறது. கல்வி கேள்விகளிற் சிறந்த மக்களைப் பெற எள்ளுடன் கலந்த சோற்றை உண்ண வேண்டுமென்று பிருகதாரண்ய உபநிடதம் கூறுகிறது.

எனவே. எள்ளானது உடல் நலத்திற்கும் சகல பாவங்களையும் நீக்கும் பொருளாகவும் பிதிரர்க்கு திருப்தியளிக்கும் பொருளாகவும் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

தர்ப்பை

யாகத்தின் செல்வம் தர்ப்பை என யசூர் வேதம் கூறுகின்றது. தர்ப்பையானது ஒரு தேவப்புல்லாகும். தர்ப்பை “தேவகவசம்” என அதர்வணவேதம் போற்றுகிறது. தர்ப்பை இல்லாமல் எந்தக்காரியம் செய்தாலும் அது பலனளிக்காது.

ஆலயக்கிரியைகளிலும் சரி, அல்லது வைதிக கிரியைகளிலும் சரி தர்ப்பை மிகவும் முதன்மையான பொருளாக பயன்படுத்தப்படுகிறது. மந்திர சக்தியை ஏற்றுக்கொள்ளும் வலிமை தர்ப்பைக்கு உண்டு. மந்திரம், தர்ப்பை, குரு இவர்களுக்கு நிர்மால்ய தோசம் என்றும் கிடையாது.

தர்ப்பை இல்லாத காரியம் அசுரருக்குப் போய்ச் சேர்ந்து விடும். இதனால் தர்ப்பை அணிந்து தர்ப்பாசனத்தின் மேலமர்ந்து சங்கல்பம் செய்தே எக்காரியத்தையும் செய்யும் மரபு இந்துப் பண்பாட்டில் சிறப்பான இடத்தைப் பெறுகிறது.

தர்ப்பையானது தானும் புனிதமானது இருந்து தன்னை அணிபவனையும் புனிதமாக்கி கிரியைகளையும் புனிதப்படுத்திப் பூரண பலனை அளிக்கிறது.

தர்ப்பை புனிதமான பொருள் என்பதால் தர்ப்பை அணிந்து கொண்டு ஆசமனம் பஞ்சகௌவ்யம் அருந்துதல் முதலியன செய்யக் கூடாது என்பது விதியாகும் இதனை அமாவாசை காலங்களில் “பிதிர் தர்ப்பணம்” செய்யும் போது அடிக்கடி ஆசமனம் செய்ய வேண்டும் என விதித்திருப்பதைக் காணலாம்.

கோத்திரம், பெயர்

பிதிர் காரியங்களில் அடிக்க இறந்தவருடைய கோத்திரம். பெயர் என்பன கூறப்பட வேண்டும். அதற்கு இரண்டு காரணங்கள் உண்டு. ஒன்று இறந்தவருக்காகச் செய்யும் அக்கிரியைகளிலிருந்து எமது புலன் விடுபடாமல் ஒரே நிலையாக இருப்பதற்காக பலமுறை அவரது கோத்திரமும் பெயரும் சொல்லும் போது செய்யப்படும் கிரியையின் பலன் உரிய அந்த இறந்த ஆத்மாவிற்குப் போய்ச் சேருகிறது என்பதாகும்.

ஔருத் சபங்கு நடைமுறை விளக்கம்

1. உயிர் பீர்தன்ற வேளையில் செய்யப்படுவன

உயிர் உடலைவிட்டுப் பிரிகின்ற வேளை உடனிருக்கும் குடும்பத்தவர் அல்லது உறவினர் அழுது குழறாது அமைதியாக இருந்து தேவாரம், திருவாசகம் ஓதுதல், தொண்டை வறளாமல் இருப்பதற்காகப் பால் பருக்குதல், திருநீறு பூசுதல் முதலியன செய்தல் வேண்டும்.

உடலை உயிர் விட்டுப் பிரிகின்ற வேளையில் உயிருக்குச் சற்றுக்கலக்கம் ஏற்படும். ஐம்பொறிகளையும் விட்டு (மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி) புலன் ஐந்தும் அடங்கும் போது தனிப்பட்ட ஒரு அனுபவமும், தடுமாற்றமும் தாங்கொணா வருத்தமும் உயிருக்கு ஏற்படுகின்றது. இந்த வேளையில் அருகில் இருப்போர் கூச்சல் இட்டு, அழுது குழறினால் உயிருக்கு மேலும் தடுமாற்றமும் குழப்பமும் ஏற்படும். இதனாலேயே அமைதியாக இருந்து இறை சிந்தனைக்கு உரிய செயல்களைச் செய்யும் வழக்கம் ஏற்பட்டிருக்கின்றது. தேவார திருவாசகங்களை ஓதும் போது பிரிகின்ற உயிருக்கும், உடன் இருப்போருக்கும் அமைதியும் இறை சிந்தனையும் உண்டாகின்றது.

2. இறந்தவர்களின் உடலை தெற்கே தலை இருக்கும் படி கட்டிவைத்தல்

வடக்குத் திசையில் தலை வைத்துப்படுத்தால் உடலுக்குக் கெடுதல் ஏற்படும் என்ற நம்பிக்கை உண்டு. இறந்தவரின் தலை வடக்கே இருக்குமாயின் உடலுக்கு பாதிப்பு ஏற்பட்டு உடல் விரைவாகப் பழுதடைந்துவிடும் என்பதற்காக தெற்கே தலை இருக்க வேண்டும் என்ற வழக்கம் ஏற்பட்டிருக்கலாம்.

3. இறந்தவர்களின் உடல் விறைப்பதற்கு முன் செய்யப்படும் சடங்குகள்

உடலின் வாயும், கண்ணும் மூடப்பட்டு இருக்கின்றனவா என்றும் கால் பெரு விரல்கள் இரண்டும் ஒன்றோடு ஒன்று பிணைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. என்றும் (கால் இடந்து பிடித்த நிலையில் இல்லாதிருப்பதற்காக) உறுதிப்படுத்திக் கொள்ளுதல், கட்டுப்பாடுகள் உள்ளோரின் பல்வரிசை வாயில் போடப்பட்டு இருக்கின்றதா என்றும் உறுதிப்படுத்தல். இவை உயிர் நீங்கிய உடனே செய்யப்பட வேண்டியன. உடல் சூடாறி, விறைத்து விட்டால் பின்னர் இவற்றை இலகுவாகச் செய்ய முடியாது. அதனாலேயே உடனே செய்ய வேண்டும் என்ற வழக்கம் ஏற்பட்டிருக்கலாம். தற்காலத்தில் மருத்துவமனைகளும் இறுதிச்சடங்குகளை நடத்த உதவுகின்ற நிலையங்களும் இருக்கின்றன. அவை இவற்றைக் கவனித்துக் கொள்ளும். இருப்பினும் அப்படி உடன் இல்லாதவிடத்து குடும்பத்தில் உள்ள எவரும் இவற்றைச் செய்யலாம்.

4. உடலை வெள்ளைச் சீலையால் மூடிவைத்தல்

உடலை ஈ, ஏறும்பு முதலியன அணுகாமல் இருப்பதற்காக உச்சியிலிருந்து உள்ளங்கால்வரை மூடிவைக்கும் வழக்கம் ஏற்பட்டிருக்கலாம்.

5. இறந்தவரின் உடலின் தலைமாட்டில் குத்து விளக்கு ஏற்றுதல்

தற்காலத்தைப்போல் முற்காலத்தில் மின் விளக்குகள் இருக்கவில்லை. குத்து விளக்குகளே ஒளி தந்தன. உடலின் முகத்தைத் தெளிவாகப் பார்ப்பதற்கே முற்காலத்தில் தலைமாட்டில் குத்துவிளக்கு ஏற்றி வைக்கும் வழக்கும் ஏற்பட்டிருக்கலாம்.

இக்காலத்தில் கலாசார முறையில் இந்த வழக்கத்தைத் தொடர்ந்து செய்து வருகின்றார்கள். மேலும், இறைவன் ஒளிவடிவானவன். அந்த ஒளியை ஏற்றி வைக்கும் போது இறைவன் அங்கே கூட இருக்கிறான் என்ற நம்பிக்கையாகவும் இருக்கலாம்.

6. தோவார தருவாசங்களை ஒதுதல்

உயிர் பிரிகின்ற நேரத்தும் பின்னர் இறுதிச்சடங்குகள் நிறைவு பெறும்வரையும் அதன் பின்னரும் குடும்பத்தவரோ, நண்பர்களோ யாராயிருப்பினும் திருமுறைகள் ஒதலாம். ஒலிநாடாக்களை உபயோகிப்பதில் தவறில்லை. நேரடியாகப் பாடுவது உத்தமம். பாடப்படும் திருப்பாடல்கள் இறப்புடன் தொடர்பான பாடல்களாக இருப்பது நல்லது. பஞ்சபுராண வைப்பு முறையைப் பின்பற்றி ஒதிய பின்னர், திருப்புகழ், பட்டினத்தடிகள் பாடல்கள் முதலிய பாடல்களை ஒதலாம். இசையோடு பாடவேண்டும் என்ற நியதி இல்லை. பயபக்தியோடு ஒதினால் போதுமானது. உடலை விட்டு உயிர் நீங்கியவுடன் உயிரானது சாதாரண கண்களுக்குத் தெரியாது. ஆவி உடலொடு தனது பூதவுடலை அண்மித்து நிற்கும் என்பது நம்பிக்கை வானிலே கலந்து வேறு உடலுடன் மீளப்பிறப்பதற்கோ அல்லது இறைவனுடைய திருவடியிற் சேர்ந்து பிறவாமை எய்வதற்கோ குறைந்த பட்சம் 30 நாட்கள் தொடக்கம் ஒருவருட்காலம் எடுக்கும் என்பது நம்பிக்கை. எல்லா உயிர்களும் இறந்தவுடன் இறைவனைச் சென்றடையமாட்டா. அவரவர் கர்ம பலனின்படிதான் இறைவனை அடைவதும், மீளப்பிறப்பதும் நடக்கும் என்பதும் நம்பிக்கை. இருப்பினும் இறந்தவர்களுடைய உயிர்கள் எல்லாம் இறைவனைச் சென்றடைய வேண்டும் என்பதே உயிரோடிருக்கின்ற மற்ற எல்லோருடைய விருப்பமுமாக இருக்கிறது. இதனாலேயே, இறைபதம் எய்தினார், சிவபதம் அடைந்தார் என்று பொதுவாகச் சொல்லுகிறார்கள். இந்த நம்பிக்கைகளின் விளைவாக இறந்த உயிரை இறைவனுடைய உணர்வோடு இருக்கச் செய்யவும் உலக வாழ்வு விரும்பத்தக்கதல்ல.

இறைவனின் திருவடியே வேண்டத்தகுவது என்பதை உயிர் மறவாமல் இருக்கவும் உயிருக்கு உறுதுணை புரிவதற்கு இறுதிக் காலத்திலே திருமுறைகள் ஓதும் வழக்கம் ஏற்பட்டிருக்கலாம்.

7. ஒப்பார் வைத்தல் குமுற் அழுதல்

உயிர் அடங்கிய பின் இறந்தவரின் குடும்பத்தவரும் நெருங்கிய உறவினரும் பிரிவாற்றாமையால் வாய்விட்டுக் குமுறி அழுது அரற்றுவதைத் தடை செய்க. உளவியல் முறையாக இது நடக்கவேண்டிய செயல், துக்கம் நீங்குவதற்கும் சலபமான வழி. துக்கத்தை மனதில் அடக்கி வைத்துப் பேசாதிருப்போருக்கு மனநோய் ஏற்படவும் இடம் உண்டு. இதனாலேயே ஒப்பாரி வைத்து அழும் வழக்கம் முற்காலத்தில் இருந்து வந்தது. தற்காலத்தில் இதை நாகரிகம் அற்ற செயல் என்று கருதுகிறார்கள். இடம் பொருள் காலம் அறிந்து வாய்விட்டு அழுது புலம்புவதில் நன்மையே அன்றித் தீமை இல்லை. திருமுறைகளை ஓதும் போது சவக்கிரியை நடக்கும் போதும் அழுவது தவிர்க்கப்படல் வேண்டும்.

8. ஈமக்கீர்யை

இறப்புக் காலங்களிலே செய்யப்படும் சடங்குகள் இரண்டு வகையான நம்பிக்கைகளின் பெயரால் சொல்லப்படுகின்றன. ஒன்று இறந்தவரின் குடும்பத்தினரும் உறவினரும் துக்கத்தில் இருந்து விடுபட்டு வழமையான நிலைக்குத் திரும்ப வேண்டும். என்பதற்காகச் செய்யும் சடங்குகள். மற்றது இறந்தவரின் உயிர் இறைவனைச் சென்றடைந்து மீண்டும் பிறவாமை எய்த வேண்டும் என்ற நம்பிக்கையிற் செய்யப்படும் சடங்குகள். எனவே, ஈமக்கிரியையிலே மனோதத்துவமும், சமயநம்பிக்கையும் கலந்த சடங்குகள். இடம்பெறுகின்றன என்பதை நாம் மனதிற் கொள்ள வேண்டும்.

சைவ பாரம்பரியமாக வாழ்ந்துவரும் நாடுகளிலே இந்தக் கிரியைகளைச் சைவ குருக்கள்மார் செய்து வருகின்றார்கள். அவர்களும் இடத்துக்கிடம் கிரியை முறைகளை மாற்றிச் செய்கின்றார்கள். எப்பிடித்தான் வேறுபட்டாலும் அடிப்படை கொள்கைகள் மாறுபட்டதாகத் தெரியவில்லை. உயிரானது அமைதியும், நற்கதியும் அடைய வேண்டுமென்ற கொள்கையிலே கிரியைகள் நடைபெறுகின்றன. புலம் பெயர்ந்த நாடுகளில் சைவக் குருக்கள்மார் கிடைப்பது அரிது. எனவே, புலம்பெயர்ந்து வாழ்வோரில் சைவஒழுக்க நெறியில் நிற்பவர் எவராயிருந்தாலும் இந்தக் கிரியைகளைச் செய்யத் தயாராக வேண்டும். ஆதியிலே சாதாரணமாக மக்களே இவற்றை நடத்தினார்கள். புலம்பெயர்ந்த நாடுகளில் சைவச்சீலர்கள் இந்தச் சடங்குகளை நடத்த வேண்டிய கடமைப்பாடும் சமூக சேவைத் தேவையும் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

9. சுருங்கச் செய்து விளங்க வைத்தல்

கிரியைகளைச் சுருக்கமாகச் செய்து பங்குபற்றுவோரும், பார்ப்போரும் விளங்கிக் கொள்ளும் வகையில் நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும். இறந்தவரின் உடல் வைக்கப்பட்டிருக்கும் இடங்களில் அனைவரும் அமைதியாகவும், வீண் வார்த்தைகள் பேசாமல் இருத்தல் வேண்டும். குறிப்பாக திருமுறைகள் ஓதப்படும் போதும், சவக்கிரியை நடக்கும்போதும் இறை சிந்தனையில் இருத்தல் வேண்டும். பொதுவாகச் சைவர்கள் அனைவருக்கும் சிவபுராணம் தெரிந்த சிவவணக்கம். அதனை எல்லோரும் சேர்ந்து ஒதினால் இறை சிந்தனையும், அமைதியும் உண்டாகும். இது இறந்தவருக்குச் செய்யும் பெரும் மதிப்பாகும்.

10. பிள்ளையார் வணக்கம்

எந்தக் கருமத்தை தொடங்குவதற்கு முன்பும் பிள்ளையாருக்கு முதல் வணக்கம் செய்யும் வழக்கம் சைவர்களிடையே உண்டு. செய்யப்படுகின்ற கருத்துக்குத் தடைகள் ஏற்படாமல் காக்கவல்ல கடவுள் பிள்ளையார் என்பது நம்பிக்கை.

பிள்ளையாரை மண்ணினாலோ, மஞ்சள் மாவினாலோ, மாட்டுச் சாணத்தினாலோ பிடிக்கலாம். உச்சியிலே அறுகம்புல்லைச் சூட்டுவது வழக்கம். அறுகு உயிர்த்தன்மையுடையது. மங்கலகரமானது என்று பொருள் கொள்ளலாம். இறைவன் எப்பொருளிலும் இருக்கின்றான் என்ற கொள்கையில் பிள்ளையாரின் எளிமையான உருவம் அமைகின்றது. எனவும் கொள்ளலாம்.

11. சிவகும்பம் வைத்தல்

படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல் எனப்படும் ஐந்தொழில்களையும் புரியும் ஒரே இறைவன் சிவபெருமானே என்று சைவர்கள் நம்புகிறார்கள். அப்பெருமான் சிவமும், சக்தியுமாய் இணைந்து இருப்பதால் ஒரே கும்பத்தில் சிவமும், சக்தியும் எழுந்தருளும்படி வேண்டுகதல் செய்து அப்பெருமான் கும்பத்தில் எழுந்தளியிருக்கிறார் என்ற நம்பிக்கையோடு கிரியைகள் செய்தல் வேண்டும். முதலில் உடலை சுத்தி செய்யும் கிரியைகளைச் செய்தபின் சிவபெருமானைப் பூசித்த உடலைச் சிவமாக்கும்படி வேண்டிக் கும்பத்து நீரை உடலில் தெளித்து விடும்போது உடல் சிவமாகி விட்டது என்று கருதப்படுகின்றது.

12. கொள்ளிக்குடம் வைத்தல்

இது மண்ணினால் ஆன சிறு பாணையில் வைக்கப்படுகின்றது. இந்தக் கும்பத்தில் இறந்தவரின் உயிரைத் தங்கும்படியும் அப்பிடித் தங்கிய உயிரை சிவபெருமானுடைய வேண்டுகதலினால் மலநீக்கம் செய்தற் பொருட்டு இக்கும்பம் உதவுகின்றது. தடுமாற்றம் அடைந்திருக்கும் உயிரை ஆறுதல்படுத்தி இறைவன் தான் நித்தியமான பொருள் அவ்விடத்திலே சேர வேண்டியது உனது கடமை. கர்மபலன்களைப் பொடியாக்கி அந்தப் பெருமானை நாட ஆயத்தமாய் கும்பத்தில் வந்து நில் உயிரைக் காடுவரை சிவமாகி உடலோடு இட்டுச்சென்று அங்கே மூன்று முறைகள் இக்கும்பத்தில் ஓட்டை செய்து அதில் இருந்து ஓடும் கும்பநீர் உடலிலே தெளிக்கப்படுகின்றது.

இறந்தவரின் உயிரில் உள்ள மண், பொன் ஆசை, பெண் அல்லது ஆண் ஆசை முதலிய ஆசைகள் எல்லாம் நீக்கப்பட்டு விட்டன. தூய்மையான உயிர் சிவமாகிய உடலில் கலக்கப்படகின்றது என்ற நம்பிக்கையில் இச்சடங்கு செய்யப்படுகின்றது என்று சொல்லலாம்.

13. தீவளர்த்தல்

இறைவன் ஒளி வடிவானவன் இயற்கையின் இந்த ஒளி வடிவைப்பிரதிபலிப்பது தீ, தீயை வளர்த்து அதனைச் சிவாக்கினி என்று வழிபட்டு, அதனிடத்தே சகல பொருள்களும் அடங்கி ஒடுங்கும் என்றும் அது சுத்திகரிப்பின் சாதனம் என்றும் வழிபடும் வழக்கம் சைவசமயத்தவரிடம் உண்டு ஆகவே, இறுதிச் சடங்கின் போது அதனை வளர்த்து சிவமாக்கிய உடலுடன் இதனைச் சுடலைக்கு எடுத்துச் சென்று உடலை எரிப்பதற்குப் பயன் படுத்துவது வழக்கம். தீக் கொள்ளியை கிரியை செய்யும் உரிமையாளர் சுடலையில் உடலைத் தீமூட்டும் பொருட்டு எடுத்துச் செல்வர். அங்கே கொள்ளிக்குடம் உடைக்கப்பட்ட பின் உடலின் தலைமாட்டில் கொள்ளியை வைத்து விட்டு திரும்பிப்பாராமல் அப்புறமாவார்.

புலம்பெயர்ந்த நாடுகளில் இத்தீவளர்ப்புச் சடங்கை மேற்கொள்வது கடினம், உடல் வைக்கப்படுகின்ற மண்டபங்கள் இதற்கான வசதிகளுடன் அமைக்கப்படுவதில்லை. பொது இடங்களிலே நெருப்பு மூட்டுவது பற்றிய சட்டதிட்டங்களும், மிகுந்த கடுமையாக உள்ளன. எனவே இந்த வழக்கத்தையும் ஒரு மாற்றப்பட்ட முறையாகவே செய்ய வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. எனவே கொள்ளிக்குடம் வைக்கும் போது, அதன் அருகே ஒரு தட்டில் ஒரு கட்டு ஊதுபத்தியையும் ஒரு நெருப்புப்பெட்டியையும் வைத்து கொள்ளிக்குடத்துடன் சுடலைக்கு எடுத்துச் செல்லப்படுகின்றது. உடலைத் தீக்கிரையாக்காத சைவ வழக்கமும் உண்டு. அவ்வகைப்பட்ட சந்தர்ப்பங்களிலே இத்தீ எடுத்துச் செல்லப்படும் சடங்கை விட்டுவிடலாம். அல்லது இச்சடங்கை செய்த பின்னர் உடலை புதுமையாக செய்யலாம்.

14. எண்ணெய் வைத்தல் - நீராட்டல்

இறந்தவரின் உடலைச் சுத்தம் செய்யும் முகமாகவும், குடும்பத்தவர்கள் உறவினர்கள் துக்கம் நீங்கும் பொருட்டும் இச்சடங்கு செய்யப்படுகின்றது. கிராமப்புறங்களில் இச்சடங்கு உண்மையாகவே நடத்தப்படுகின்றது. வீட்டு வளவில் பிரத்தியேக பந்தல் அமைத்து, அப்பந்தலில் உடலை வைத்து உடலுக்கு தலையில் எண்ணெய் வைத்து அரப்பு, எலுமிச்சம் பழம் வைத்து நீராட்டிப்புத்தாடை அணிவித்துப் பெட்டியில் வைத்துக் கிரியை நடக்கும் இடத்துக்கு எடுத்து வருவர். இந்தச்சடங்கை அப்படியே பட்டினங்களில் செய்ய முடியாது. எனவே உடலின் சுத்திகரிப்பும், அலங்காரமும் இறுதிச்சடங்குகளை நடத்த உதவும் வர்த்தக ஸ்தாபனங்களிடம் விட்டுவிடப்படுகின்றன. ஆனால் இச்சடங்கை ஒப்பனை முறையில் பட்டினங்களில் செய்கிறார்கள்.

15. சுண்ணம் இடித்தல்

இந்தச் சடங்கு சிவபெருமானுக்குச் செய்யப்படும் நம்பிக்கைச் சடங்கு உடல் சுத்தி செய்யப்பட்டு, சிவகும்பத்தின் நீர் அதன் மேற்றெளிக்கப்பட்டு பிரேதம் சிவமயமாக்கப்பட்ட பின்னர் அது சிவபெருமானைப் பிரதிபலிக்கின்ற ஒரு ஒப்பனைப் பொருளாகக் கருதப்படுகின்றது. எனவே உயிரின் மலநீக்கத்தை முன்னிட்டு சிவபெருமானை வேண்டிச் சுண்ணம் இடிக்கப்படுகின்றது. இது உயிரின் பாவங்களைப் பொறுத்து அதைத் தூய்மை செய்து உம்மோடு சேர்த்துக் கொண்டருளும் என்று வேண்டுகிற ஒர் உபசாரக் கிரியையே. உடலின் கால்மாட்டிலே சிறு உரல் நிறுத்தி, அதனுள் அறுகு, மஞ்சள், சிறிது பச்சை அரிசி என்பவற்றை இட்டு, கிரியை செய்யும் உரிமையாளரின் வலக்கையில் உலக்கையைக் கொடுத்து சுண்ணத்தை இடிக்கும்படி செய்வர். சுண்ணம் இடிக்கப்படும் போது மணிவாசகப் பெருமான் அருளிச் செய்த திருப்பொற்சுண்ணப் பாடல்கள் இருபதையும் பாடுவர். பாடிமுடித்த பின் இடிக்கப்பட்ட சுண்ணத்தை அள்ளிச் சிவமாக பிரேதத்தில் சாத்துவர்.

இது, இறந்த உயிரின் பாவங்கள் பொடியாக்கப்பட்டுவிட்டன. இனி அவ்வுயிருக்கு உமது ஞான ஒளியை ஈய்ந்தருளும் என்று சிவபெருமானை வேண்டுகல் செய்கின்ற பொருளில் அமையும்.

16. சுண்ணப்பாட்டின் வரலாறு

தலைவனுக்குத் தலைவியும், தோழியரும் முழுக்காட்டும் பொருட்டுப் பாடிப்பாடி வாசனைப் பொருட்களைப் பொடி செய்ய உரலில் இட்டு இடித்த ஒரு வழக்கம். இந்த வழக்கத்தை மணிவாசகப்பெருமான் சிவபெருமானை நினைத்து செய்யும் செயலாகப் பாவனை செய்து, திருப்பொற்சுண்ணப் பாடல்கள் இருபதையும் பாடியருளினார். அதன் பின்னர் சைவமக்கள் இத்திருப்பாடல்களை கோயில்களில் திருமுழுக்கின் போது பாடி வழிபாடுகள் செய்யலானார். திருமுழுக்குச் சுத்திகரிப்பைக் குறிப்பதோர் வழிபாடு அந்த வகையிலே தான் இறுதிச் சடங்கிலும், இறந்தவரின் உயிரின் பாவ நீக்கமும் மலநீக்கமும் வேண்டிச் செய்யப்படும் ஒரு சுத்திகரிப்புச் சடங்காகப் பாவனை செய்து நடத்தப்படுகிறது என்று கொள்ளலாம். இறுதிச் சடங்கின் போது சுண்ணம் இடிப்பதற்கு இறந்தவரின் ஆண்மக்களையே நியமிப்பது வழக்கம். தாயாயின் கடைசி மகனும், தந்தையாயின் மூத்த மகனும் இடிப்பது வழக்கம். சில இடங்களில் ஆண்மக்கள் எல்லோருமே சேர்ந்து இடிக்கிறார்கள். பெண்பிள்ளைகள் இடிக்கக்கூடாதா என்ற கேள்வி எழுகிறது. ஆதியில் பெண்கள் சுண்ணம் இடித்த வழக்கம் இருக்கிறது. திருப்பொற் சுண்ணப்பாடல்களும், பெண்கள் பாடுவதாகவும், இடிப்பதாகவும் பாடப்படுகின்றன. ஆனால், மரபு வழியாக இறுதிச் சடங்கில் ஆண்கள் தான் சுண்ணம் இடிப்பது வழக்கம்.

17. மனமொத்த மலர் அஞ்சல்

இறுதிச்சடங்கு வைபவத்தில் கலந்து கொள்கின்ற அன்பர்கள் அனைவரும் இறந்தவரின் ஆத்மா சாந்தியடைய வேண்டும் என்று மனமார வேண்டிக் கொள்வதன் நிறைவாகப் பூவினால் அஞ்சலி

செய்வது வழக்கம். இந்த நிகழ்ச்சியில் எல்லோரும் கலந்து கொள்ளலாம். அவரவர் இறைவனை மனதில் நினைத்து, இறந்தவரின் உயிரானது இறைவனுடைய அருளைப் பெற வேண்டும் என்று மனதார வேண்டுதல் செய்வதே இதன் நோக்கமாகும். பூ இதழ்களையோ அல்லது பூக்களையோ ஒரு தட்டில் வைத்து வந்திருப்போர் அனைவரையும் அன்புடன் அழைத்து இந்த மலர் அஞ்சலியில் கலந்து கொள்ளச் செய்வர். இது இறந்தவருக்கும் அவருடைய குடும்பத்தவருக்கும் செய்யும் பெரிய மரியாதையாகும். இதனால் அஞ்சலி செய்வோரின் மனதில் ஆறுதலும் அமைதியும் ஏற்படும். இறுதியாக இறந்தவரின் உடலைப் பார்த்த நிறைவு ஏற்படும். எல்லோருடைய நல்லெண்ணங்களும் ஒருமித்த ஒரு அன்பு அலையை உண்டுபண்ணி, இறந்தவரின் ஆத்மாவுக்கு அமைதியைக் கொடுக்கும். குடும்பத்தவருக்கு ஆறுதலைத் தரும். இத்தருணத்தில் ஒருவரே, பட்டினத்துப் பிள்ளையாரின் பாடல்களையும் பாடுவது வழக்கம். இதனால் பங்குபற்றுவோர் யாக்கை நிலையாமையை உணரவும், மனம் இளகி இறைவனைத் தியானிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் பெருகவும் ஒரு வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது. மலர் தூவும் போது காலில் இருந்து தொடங்கித் தலை வரை தூவுவார்கள். பிரிந்த உயிரானது மேல்நோக்கி சென்று கடவுளை அடைய வேண்டும் என்பதையே இது குறிக்கும்.

18. வாய்க்கரிசி இருதல்

இந்தச் சடங்கைப் பலர் பிழையான விளக்கத்துடன் செய்கிறார்கள் அதாவது இறந்தவருக்குத் தாம் உணவு ஊட்டு கிறோம் என்ற எண்ணத்துடன் செய்கிறார்கள். பிரேதமானது சிவமாக்கப்பட்டு மலநீக்கம் செய்யப்படும் வேண்டுதல் செய்யப்பட்டு, உயிரை உலகப் பிணிப்புக்களை நாடாதே என்று கோரப்பட்ட பின் நாம் நமது உறவினருக்கு உணவு ஊட்டுகிறோம் என்ற நினைப்போடு இச்சடங்கைச் செய்வது பொருத்தமாகாது. அப்படி என்றால் ஏன் வாய்க்கரிசி இடும் வழக்கம் வந்தது என்ற கேள்வி எழலாம். ஆதி காலத்திலும், கிராமங்களில் இன்றும், வாய்க்கரிசி இடுவதற்கு பயன்படுத்தப்படும் பொருள் அரிசியல்ல.

நெற்பொரியே ஆகும். இதிலே ஒரு பெரிய தத்துவம் அடங்கி உள்ளது. அதாவது நெல்லானது விதைபொருள். அதனை விதைத்தால் முளைவிட்டு மீண்டும் வளர்ந்து பயிராகும். அத்தன்மையான நெல்லை வறுத்துப் (பொரித்து) பொரியாக்கி விட்டால் அந்த நெற்பொரி மீண்டும் முளைக்கப்போவதில்லை. இந்த உண்மையைப் பாவனையாக வைத்துத்தான் இறக்கப்பட்ட உயிர் மீண்டும் பிறவாது இருக்க வேண்டும் என்ற நம்பிக்கையில் நெற்பொரியை இடும் போது எம்மை விட்டுப் பிரிந்த இந்த உயிரானது மீண்டும் பூமியில் பிறவாதிருக்க அருள் புரிவாய் இறவைா என்ற வேண்டுகூலோடுதான் இச்சடங்கினைச் செய்தல் வேண்டும். இதற்கு இன்னும் ஒரு பொருள் கொள்ளலாம். உயிரை ஒளிபெற விடாது மறைப்பன ஆணவம், கன்மம், மாலை என்கின்ற மும்மலங்கள் நெல்லிலே மேலே மூடியிருக்கின்ற தவிட்டை கன்மத்துக்கும், உள்ளே அரிசியாய் இருக்கும் மாப்பொருளை மாயைக்கும் ஒப்பிடலாம். நெல்லைச் சிவனருள் என்கின்ற நெருப்பிலே வறுக்கின்ற போது விளைவை உண்டு பண்ணுகின்ற உமியும், தவிடும், அரிசியும், வெந்து தூய்மையான வெண்ணிறமான பொரியாக்கி மீண்டும் பிறவாமை எய்த வேண்டும் என்பதே இச்சடங்கின் உட்கருத்தெனக் கொள்ளலாம்.

நெல்லைப் பொரியாக்குவதும், பட்டணங்களில் நெல்லைப் பெறுவதும் சிரமமான வேலை. ஆகவே இலகுவில் பெறக்கூடிய அரிசியை நெற்பொரிக்குப் பதிலாகப் பயன்படுத்துகிறார்கள். அரிசியும் மீண்டும் முளைக்க முடியாத பொருள் என்பதை மனத்தில் கொண்டால் அரிசியை உபயோகம் செய்வதில் தவறில்லை. இந்தச் சடங்கில் இறந்தவரின் மிக நெருங்கிய உறவினர்களே கலந்து கொள்வர். வாய்க்கரிசி இட்டவர்கள் 31 நாள் வரை கடைப்பிடிக்க வேண்டியது துக்க நடைமுறைக் கடமைகள் சில உண்டு. அந்தக் கடமைகளை நிறைவேற்ற வசதியில்லாதவர்கள் இச்சடங்குகளில் கலந்து கொள்வது வழக்கம் அல்ல.

19. பெட்டி மூடப்படுதல்

கிராமங்களிலும் முற்காலத்திலும் வீட்டிலே மூடப்பட்ட பெட்டி சுடுகாட்டிலே திறக்கப்பட்டது. அங்கே தான் ஆண்கள் வாய்க்கரிசி இடுவார்கள். உடலில் உள்ள ஆபரணங்கள் அங்கே தான் அகற்றப்பட்டன. இவை நடந்த பின் தான் கொள்ளிக்குடம் உடைக்கப்பட்டுத் தீ இடப்பட்டது. முற்காலத்தில் ஆண்கள் மட்டும் தான் சுடலைக்கு போனார்கள். பெண்கள் போவது வழக்கம் அல்ல. தற்காலத்தில் சுடலைகள் காடுகள் அல்ல. நவீன சாதனங்களும், மண்டபங்களும் இருக்கின்றன. ஆகவே ஆண், பெண் இரு தரப்பினரும் சுடலைக்குச் செல்கிறார்கள். எனவே தீயிடுவதைத் தவிர்ந்த உடலோடு தொடர்பான சகல சடங்குகளையும், வீட்டிலேயே வைத்து விடுவது வசதியும், சிறப்பும் ஆகும். ஆகவே பெட்டி மூடுவதற்கு முன்னர், உடலில் உள்ள நகை நட்டுகளைக் கழற்றி விடுவது நல்லது. இதில் கழற்றப்படும் பொருட்களை அதற்கு உரியவர்களிடம் ஒப்படைப்பது கழற்றுகிறவரின் பொறுப்பு.

இவ்விடத்தில் ஒரு குறிப்புக் கூறவேண்டி உள்ளது. அதாவது திருமணமான தம்பதியரில் கணவன் இறந்தால் மனைவி தனது கழுத்தில் உள்ள தாலியைக் கழற்றி கணவரின் உடலின் நெஞ்சின் மேல் வைக்கும் ஒரு வழக்கம் உண்டு. இது உடற் சுத்தி செய்த பின் நிகழ்வு. பெண்கள் தாலியை அணிவது திருமணமானவர்கள் என்பதை வெளிப்படுத்துவதற்கே. முற்காலத்தில் திருமணத்தன்று கணவனால் கட்டப்பட்ட தாலியை எக்காரணம் கொண்டும் கழுத்தை விட்டுக் கழற்றுவதில்லை. கணவன் இறந்த பின் அவனால் கட்டப்பட்ட தாலியை அணிவதற்கு தகுதியற்றவள் என்று கருதப்படுகிறது. எனவே கணவன் இறந்தவருடன் பெண் தன் கழுத்தில் உள்ள தாலியை கழற்றி விடுகிறார். தாலி அணியும் நிலை அற்றுப்போய் விட்டதே என்ற துக்கத்தில் அவன் அணிவித்த தாலியைக் கழற்றி அவன் உடலில் வைக்கிறாள். இந்தச் சடங்கை, பின்னர் பெண் திருமணம் செய்து கொள்வாளோ அல்லது தனித்தே வாழ்க்கை நடத்துவாளோ என்பதைக் காட்டுகின்ற அறிகுறியாக எடுக்கக்கூடாது.

தாலியின் பெருமையைக் காட்டுகின்ற ஒரு சடங்காகவே கொள்ள வேண்டும். பின்னர் திருமணம் செய்து கொள்வதா விடுவதா என்ற தீர்மானத்தை இதிலே போட்டுக் குழப்புவதும் உண்டு. அது தேவை அற்றது. தாலி கணவன் மனைவியரின் பிணைப்புக்கு நீக்கமற நிறைந்த ஓர் அத்தாட்சி, அடையாளம், அந்த அடையாளத்தின் சிறப்பு, என் வாழ்வில் இக்கணவனுடன் அவன் இறக்கும் வரை நிலைத்திருந்தது என்பதை வெளிப்படுத்தும் ஓர் நிகழ்வாக எடுத்துக்கொள்வது உத்தமம்.

20. தீயிடும் போது நகைகள் இருத்தல் ஆகாது.

உடலுக்கு தீயிடும் போது உடலிலே எந்தவித நகைகளும் இருக்கக் கூடாது என்ற நம்பிக்கை உண்டு. சிலர் சில நகைகளை கழற்றாமல் விட்டு விடுகிறார்கள். அது இறுதிச் சடங்குளின் உட்கருத்துக்கு மாறான செயலாகும். ஆசைகளை விட்டு விடல் அனைத்தையும் துறந்த நிலை என்பவற்றை ஒப்பனையாகக் கொண்ட சடங்குகளைச் செய்து விட்டுப் பின்னர் நகைகளைக் கழற்றாமல் விட்டு விடுவது சரியல்ல. அதனால் தான் இந்த நம்பிக்கை ஏற்பட்டிருக்கலாம். எனவே இந்த நம்பிக்கையைக் கடைப்பிடிப்பது உத்தமம். இறந்தவரின் ஆவிக்குப் பயப்படுதல் இறந்தவரின் ஆவி நமக்கு துன்பம் செய்யுமோ கேடு விளைவிக்குமோ என்று சிலர் பயப்படுவதுண்டு. இது அர்த்தம் அற்றது. ஐம்புலன்களும் அதில் அமிழ்ந்திருந்தாலும் அது ஆவி நிலையில் இருக்கும் போது பூவுலகுக்கு உரிய தன்மை அதனிடம் இல்லை. அது ஆவி உலகையே நாடி நிற்கும். பெரும்பாலான சந்தர்ப்பங்களில் நமது மனப்பயத்தால் ஏற்படும் துன்பங்களை நாம் ஆவி துன்புறுத்துகிறது என்று எண்ணுகிறோம். ஆவி நிலையில் உள்ள உயிர்களை நாம் மண்ணுலகச் சூழலுக்கு இழுத்து ஈடுபடுத்தாமல் விட்டுவிட்டால் அவை நமக்குத் துன்பம் தரப்போவதில்லை. விண்ணுலகம் சென்று இறைபதம் எய்துக என்று அறிவுறுத்தாவிடின் நாம் ஆவிகளுக்கு பயப்பட வேண்டியதில்லை.

சீவபராணம்

தொல்லையிலும் பிறவி சூழும் தடைநீக்கி
அல்லல் அறுத்து ஆனந்தம் ஆக்கியதே
எல்லை மறுவா நெறிஅளிக்கும்
வாதவூரன் என்கோன் திருவாசம் எனும் தேன்

நமச்சிவாய வாழ்க நாதன்றான் வாழ்க
இமைப்பொழுது என்நெஞ்சில் நீங்காதான்றான் வாழ்க
கோகழி யாண்ட குருமனிதன் தாள் வாழ்க
ஆகம மாகிநின் றண்ணிப்பான் றாள் வாழ்க
ஏகன் அநேக னிறைவனடி வாழ்க
வேகங் கெடுத்தாண்ட வேந்தனடி வெல்க
பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞுகன்றன் பெய்கழல்கள் வெல்க
புறத்தார்க்குச் சேயோன்றன் பூங்கழல்கள் வெல்க
கரங்குவிவா ருண்மகியுஞ் கோன்கழல்கள் வெல்க
சிரங்குவிவா ரோங்குவிக்குஞ் சீரோன் கழல் வெல்க
ஈச னடிபோற்றி யெந்தை யடிபோற்றி
தேச னடிபோற்றி சிவன்சே வடிபோற்றி
நேயத்தே நின்ற நிமல னடிபோற்றி
மாயப் பிறப்பறுக்கும் மன்ன னடிபோற்றி
சீரார் பெருந்துறைநந் தேவ னடிபோற்றி

ஆராத வின்ப மருளும்மலை போற்றி
 சிவனவனென் சிந்தையுள் நின்ற அதனால்
 அவனரு ளாலே அவன்தாள் வணங்கிச்
 சிந்தை மகிழ்ச் சிவபுரா ணந்தன்னை
 முந்தை வினைமுழுதும் ஓய வுரைப்பனியான்
 கண்ணுதலான் றன்கருணைக் கண்காட்ட வந்தெய்தி
 எண்ணுதற் கெட்டா எழிலார் கழலிறைஞ்சி
 விண்ணிறைந்து மண்ணிறைந்து மிக்காய் விளங்கொளியாய்
 யெண்ணிறந் தெல்லை யிலாதானே நிற்பெருஞ்சீர்
 பொல்லா வினையேன் புகழுமா றொன்றறியேன்
 புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்
 பல்விருக மாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
 கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
 வல்லசுர ராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
 செல்லாது நின்றவித் தாவர சங்கமத்துள்
 எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்திளைத்தே னெம்பெருமான்
 மெய்யேயுன் பொன்னடிகள் கண்டின்று வீடுற்றேன்
 உய்யவென் னுள்ளத்து ளோங்காரமாய் நின்ற
 மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்
 ஐயா வெனவோங்கி யாழ்ந்தகன்ற நுண்ணியனே
 வெய்யாய் தணியா யியமான னாம்விமலா
 பொய்யா யினவெல்லாம் போயகல வந்தருளி
 மெய்ஞ்ஞான மாகி மிளர்கின்ற மெய்ச்சுடரே
 எஞ்ஞான மில்லாதே னின்பப் பெருமானே
 அஞ்ஞானந் தன்னை யகல்விக்கு நல்லறிவே
 ஆக்க மளவுறுதி யில்லா யனைத்துலகும்
 ஆக்குவாய் காப்பா யழிப்பா யருள் தருவாய்
 போக்குவா யென்னைப் புகுவிப்பாய் நின்றொழும்பின்
 நாற்றத்தி னேரியாய் சேயாய் நணியானே
 மாற்ற மனங்கழிய நின்ற மறையோனே

கறந்தபால் கன்னலொடு நெய்கலந்தாற் போலச்
 சிறந்தடியார் சிந்தனையுள் தேனூறி நின்று
 பிறந்த பிறப்பருக்கு எங்கள் பெருமான்
 நிறங்களோ ரைந்துடையாய் விண்ணோர்களைத்த
 மறைந்திருந்தா யெம்பெருமான் வல்வினையேன்றன்னை
 மறைந்திட மூடிய மாய விருளை
 அறம்பாவ மென்னும் அருங்காயிற்றாற் கட்டிப்
 புறந்தோல் போர்த் தெங்கும் புழுவழுக்குமுடி
 மலஞ்சோரு மொன்பது வாயிற் குடிலை
 மலங்கப் புலனைந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய
 விலங்கு மனத்தால் விமலா வுனக்குக்
 கலந்த அன்பாகிக் கசிந்துள் ளுருகும்
 நலந்தா னிலாத சிறியேற்கு நல்கி
 நிலந்தன்மேல் வந்துருளி நீள்கழல்கள் காட்டி
 நாயிற் கடையாயாய் கிடந்த அடியேற்குத்
 தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே
 மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலச்சுடரே
 தேசனே தேனா ரமுதே சிவபுரனே
 பாசமாம் பற்றறுக்கும் பாரிக்கும் மாரியனே
 நேச வருள்புரிந்து நெஞ்சில்வஞ் சங்கெடப்
 பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் பேராறே
 ஆரா வமுதே யளவிலாப் பெம்மானே
 ஓராதா ருள்ளத் தொளிக்கு மொளியானே
 நீரா யுருக்கியென் னாருயிராய் நின்றானே
 இன்பமுந் துன்பமு மில்லானே யுள்ளானே
 அன்பருக் கன்பனே யாவையுமா யல்லையுமாஞ்
 சோதியனே துன்னிருளே தோன்றாப் பெருமையனே
 ஆதியனே யந்தம் நடுவாகி யல்லானே
 ஈர்த்தென்னை யாட்கொண்ட எந்தை பெருமானே
 கூர்த்தமெஞ்ஞானத்தாற் கொண்டுணர்வார்தங்கருத்தின்

நோக்கரிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண்ணுணர்வே
 போக்கும் வரவும் புணர்வுமிலாப் புண்ணியனே
 காக்குமென் காவலனே காண்பரிய பேரொளியே
 ஆற்றின்ப வெள்ளமே அத்தாமிக் காய்நின்ற
 தோற்றச் சுடரொளியாய்ச் சொல்லாத நுண்ணுணர்வாய்
 மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்தறிவாந்
 தேற்றனே தேற்றத் தெளிவெயென் சிந்தையையுள்
 ஊற்றான வுண்ணா ரமுதே யுடையானே
 வேற்று விகார விடக்குடம்பி னுட்கிடப்ப
 ஆற்றேனெம் மையா வரனேயோ வென்றென்று
 போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய்யானார்
 மீட்டிங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே
 கள்ளப் புலக்குரம்பைக் கட்டழிக்க வல்லானே
 நள்ளிருளி னட்டம் பயின்றாடும் நாதனே
 தில்லையுட் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே.
 அல்லற் பிறவி யறுப்பானே யோவென்று
 சொல்லற்கு கரியானைச் சொல்லித் திருவடக்கீழ்ச்
 சொல்லியபாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார்
 செல்வர் சிவபுரத்தினுள்ளார் சிவனடக்கீழ்ப்
 பல்லோரும் மேத்தப் பணிந்து.

திருப்பொற்கண்ணம்

முத்துநல் தாமம்பூ மாலைதூக்கி
முளைக்குடம் தூபநல் தீபம் வைம்மின்
சக்தியும் சோமியும் பார்மகளும்
நாமகளோடு பல்லாண்(டு) இசைமின்
சித்தியும் கௌரியும் பார்ப்பதியும்
கங்கையும் வந்து கவரி கொண்மின்
அத்தன் ஐயாறன் அம்மானைப் பாடி
ஆடப் பொற்கண்ணம் இடித்தும் நாமே 01

பூவியல் வார்சடை எம்பிராற்குப்
பொற் திருச்சுண்ணம் இடிக்கவேண்டும்
மாவின் வடு வகிர் அன்ன கண்ணீர்
வம்மின்கள் வந்(து) உடன் பாடுமின்கள்
கூவுமின் தொண்டர் புறம் நிலாமே
குனிமின் தொழுமின் எம்கோன் எம்கூத்தன்
தேவியும் தானும் வந்து எம்மை ஆளச்
செம்பொன்செய் சுண்ணம் இடித்தும் நாமே 02

சுந்தர நிறணிந்தும் மெழுகித்
தூயபொன் சிந்தி நிதிபரப்பி
இந்திரன் கற்பகம் நாட்டி எங்கும்
எழிற்குடர் வைத்துக் கொடி எடுமின்
அந்தரர்கோன் அயன் தன்பெருமான்
ஆழியான்நாதன் நல்வேலன் தாதை
எம்தரம்ஆள் உமையாள் கொழுநற்(கு)
ஏய்ந்த பொற்கண்ணம் இடித்தும் நாமே 03

சூடகம் தோள்வளை ஆர்ப்ப ஆர்ப்ப
 தொண்டர் குழாம் எழுந்(து) ஆர்ப்ப ஆர்ப்ப
 நாடவர் நம் தம்மை ஆர்ப்ப ஆர்ப்ப
 நாமும் அவர் தம்மை ஆர்ப்ப ஆர்ப்பப்
 பாடக(ம்) மெல்லடி ஆர்க்கும் மங்கை
 பங்கினன் எங்கள் பராபரனுக்கு
 ஆடக மாமலை அன்னகோவுக்கு
 ஆடப் பொற்சுண்ணம் இடித்தும் நாமே. 07

வாள் தடங்கண் மட மங்கை நல்லீர்
 வரி வளை ஆர்ப்ப வண் கொங்கை பொங்க
 தோள் திருமுண்டம் துதைந்(து) இலங்க
 சோர்த்தெம்பிரான் என்று சொல்லிச்சொல்லி
 நாள்கொண்ட நாண்மலர்ப் பாதம் காட்டி
 நாயிற் கடைப்பட்ட நம்மை இம்மை
 ஆட்கொண்ட வண்ணங்கள் பாடிப்பாடி
 ஆடப் பொற்சுண்ணம் இடித்தும் நாமே. 08

வையகம் எல்லாம் உரலதாக
 மாமேரு என்னும் உலக்கை நாட்டி
 மெய் எனும் மஞ்சள் நிறைய அட்டி
 மேதகு தென்னன் பெருந்துறையான்
 செய்ய திருவடி பாடிப்பாடி
 செம்பொன் உலக்கை வலக்கை பற்றி
 ஐயன் அணிதில்லை வாணனுக்கே
 ஆடப் பொற்சுண்ணம் இடித்தும் நாமே. 09

மின்னிடைச் செந்துவர் வாய்க்க ருங்கண்
 வெண்ணகைப் பண்ணமர் மென்மொழியீர்
 என்னுடை யாரமு தெங்க ளப்ப
 எம்பெரு மானிம வான்ம கட்டுத்
 தன்னுடைக் கேள்வன் மகன்ற கப்பன்
 தமையன்எம் ஐயன் தாள்கள் பாடிப்
 பொன்னுடைப் பூண்முலை மங்கை நல்லீர்
 பொற்றிருச் சுண்ணம் இடித்தும் நாமே.

13

சங்கம் அரற்றச் சிலம்பொலிப்பத்
 தாழ்குழல் சூழ்தரு மாலையாடச்
 செங்கனி வாய் இத முந்துடிப்பச்
 சேயிழை யீர்சிவ லோகம்பாடிச்
 கங்கை இரைப்பஅராஇரைக்கும்
 கற்கைச் சடைமுடி யான்கழற்கே
 பொங்கிய காதலிற் கொங்கைபொங்கப்
 பொற்றிருச்சுண்ணம் இடித்தும் நாமே.

14

ஞானம் கரும்பின் தெளிவைப் பாகை
 நாடற் கரிய நலத்தை நந்தாத்
 தேனைப் பழச்சுவை ஆயி னானைச்
 சித்தம் புகுந்துதித் திக்க வல்ல
 கோனைப் பிறப்பறுத் தாண்டு கொண்ட
 கூத்தனை நாத்தமும் பேற வாழ்த்திப்
 பானற் றடங்கண் மடந்தை நல்லீர்
 பாடிப் பொற் சுண்ணம் இடித்தும் நாமே.

15

வட்ட மலர்க்கொன்றை மாலை பாடி
 மத்தமும் பாடி மதியும் பாடிச்
 சிட்டர்கள் வாழுந்தென் றில்லை பாடிக்
 சிற்றம் பலத்தெங்கள் செல்வம் பாடிக்
 கட்டிய மாசணக் கச்சை பாடிக்
 கங்ஙணம் பாடிக் கவித்த கைம்மேல்
 இட்டுநின் றாடும் அரவம் பாடி
 ஈசற்குச் சுண்ணம் இடித்தும் நாமே.

19

வேதமும் வேள்வியும் ஆயி னார்க்கு
 மெய்ம்மையும் பொய்மையும் ஆயி னார்க்குச்
 சோதியு மாயிருள் ஆயி னார்க்குத்
 துன்பமு மாய்இன்பம் ஆயி னார்க்குப்
 பாதியு மாய்முற்றம் ஆயி னார்க்குப்
 பந்தமு மாய்வீடும் ஆயி னாருக்
 ஆதியும் அந்தமும் ஆயி னாருக்
 காடப்பொற் சுண்ணம் இடித்தும் நாமே.

20

தாயாருக்கு தகனக்கிரியை செய்கையிற் பாழய வெண்பா

ஐயிரண்டு திங்களாய் அங்கமெலாம் நொந்து பெற்றுப்
பையலென்ற போதே பரிந்தெடுத்துச் - செய்ய இரு
கைப்புறத்தில் ஏந்திக் கனகமுலை தந்தாளை
எப்பிறப்பில் காண்பேன் இனி

1

முந்தித்தவம் கிடந்து முந்நூறு நாள் அளவும்
அந்திபகலாச் சிவனை ஆதரித்துத் - தொந்தி
சரியச் சுமந்து பெற்ற தாயார் தமக்கோ
எரியத் தழல் மூட்டுவேன்?

2

வட்டிலிலும் தொட்டிலிலும் மார்மேலும் தோள்மேலும்
கட்டிலிலும் வைத்தென்னைக் காதலித்து - முட்டச்
சிறகிலிட்டுக் காப்பாற்றிச் சீராட்டும் தாய்க்கோ
விறகிலிட்டுத் தீமூட்டு வேன்?

3

நொந்து சுமந்து பெற்று நோவாமல் ஏந்திமுலை
தந்து வளர்த்தெடுத்துத் தாழாமே - அந்தி பகல்
கையிலே கொண்டென்னைக் காப்பாற்றும் தாய் தனக்கோ
மெய்யிலே தீமூட்டுவேன்?

4

அரிசியோ நான் இடுவேன் ஆத்தாள் தனக்கு
வரிசையிட்டுப் பார்த்து மகிழாமல் - உருசியுள்ள
தேனே அமிர்தமே செல்வத் திரவியப்பூ
மானே என அழைத்த வாய்க்கு?

5

கண்ணீர் அஞ்சலி

அமரர்
வைத்திலிங்கம் கண்மணி

மலர்வு-23.08.1930 உதிரல்-16.06.2020

எங்கள் குடும்பத்தின்
குளி விளக்காக
குருந்த எங்கள் தொலை
கேர்த்தியில் கலந்து
காவழியும்பன் வாழும்
செய்துமட்டி விட்டார்

கண்ணீர் அஞ்சலி

அமரர்.
வைத்திலிங்கம் கண்மணி

(பி.எ. 1912, திருவையாறு, கன்னியாகுமரி.)

மலர்வு: 23.08.1930 உதிரல்: 16.06.2020

மலர்வு 23-08-1930 உதிரல் 16-06-2020
மலர்வு 23-08-1930 உதிரல் 16-06-2020
மலர்வு 23-08-1930 உதிரல் 16-06-2020
மலர்வு 23-08-1930 உதிரல் 16-06-2020
மலர்வு 23-08-1930 உதிரல் 16-06-2020

கண்ணீர் அஞ்சலி

அமரர்.
வைத்திலிங்கம் கண்மணி

(பி.எ. 1912, திருவையாறு, கன்னியாகுமரி.)

மலர்வு: 23.08.1930 உதிரல்: 16.06.2020

மலர்வு 23-08-1930 உதிரல் 16-06-2020
மலர்வு 23-08-1930 உதிரல் 16-06-2020
மலர்வு 23-08-1930 உதிரல் 16-06-2020
மலர்வு 23-08-1930 உதிரல் 16-06-2020
மலர்வு 23-08-1930 உதிரல் 16-06-2020

கண்ணீர் அஞ்சலி

அமரர்
வைத்திலிங்கம் கண்மணி

(பி.எ. 1912, திருவையாறு, கன்னியாகுமரி.)

மலர்வு: 23-08-1930 உதிரல்: 16-06-2020

மலர்வு 23-08-1930 உதிரல் 16-06-2020
மலர்வு 23-08-1930 உதிரல் 16-06-2020
மலர்வு 23-08-1930 உதிரல் 16-06-2020
மலர்வு 23-08-1930 உதிரல் 16-06-2020
மலர்வு 23-08-1930 உதிரல் 16-06-2020

கீதாசாரம்

எது நடந்ததோ
அது நன்றாகவே நடந்தது.
எது நடக்கிறதோ
அது நன்றாகவே நடக்கிறது.
எது நடக்க இருக்கிறதோ,
அதுவும் நன்றாகவே நடக்கும்.
உன்னுடயதை எதை இழந்தாய்
எதற்காக நீ அழுகறாய்?
எதை நீ கொண்டு வந்தாய்?
அதை நீ இழப்பதற்கு.
எதை நீ படைத்திருந்தாய்,
அது வீணாவதற்கு.
எதை நீ எடுத்தும் கொண்டாயோ,
அது இழக்கருந்தே எடுக்கப்பட்டது.
எதைக் கொடுத்தாயோ
அது இங்கேயே கொடுக்கப்பட்டது.
எது இன்று உன்னுடையதோ,
அது நாளை மற்றொருவருடையதாகிறது.
மற்றொருநாள் அது வேறொருவருடையதாகும்.
இந்த மாற்றம் உலக நியதியும்
எனது படைப்பின் சாராம்சமும் ஆகும்.

பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்

